DOAMNE.
VREAU
să te cunosc
UN STUDIU DEVOŢIONAL *despre* NUMELE *lui* DUMNEZEU
KAY Arthur

Originally published as Lord, I Want to Know You

Publicată de CUNOAŞTEREA CUVÂNTULUI
CP 83, OP Lugoj, 305500 Judeţul Timiş, România
Tel. /Fax 0256/352 996 0722/436 143
E-mail: costel. oglice@gmail.com
Web site: www.precept.ro
Traducerea: *Mia fi Costel Oglice*
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României ARTHUR, KAY
Doamne, vreau să te cunosc: un studiu devoţional despre numele lui Dumnezeu / Kay Arthur.
— Lugoj: Cunoaşterea Cuvântului, 2007 ISBN 978 – 973 – 7747 – 47 – 1
Romanian edition.

CUPRINS

MULŢUMIRI

„Din El, prin El şi pentru El sunt toate lucrurile" (Romani 11: 36). Totuşi, minunea minunilor, Dumnezeu ne face lucrători împreună cu El (1 Corinteni 3: 9). Apariţia oricărei cărţi pentru scrierea căreia mă foloseşte Dumnezeu este posibilă datorită eforturilor unite ale întregului personal Precept Ministries International. Rugăciunile lor, dragostea, sprijinul şi dedicarea lor loială faţă de chemarea lui Dumnezeu pentru vieţile lor în această slujire au fost toate mijloace folosite de Dumnezeu pentru realizarea acestei cărţi.

În fruntea acestei echipe se află Jack, dragul meu soţ, preşedintele organizaţiei Precept Ministries International, care mă încurajează şi mă ajută în numeroase moduri să perseverez în lucrarea pe care Dumnezeu o are pentru mine.

De asemenea, vreau să-mi exprim recunoştinţa faţă de autorii care au scris înaintea mea şi care ne-au lăsat ca moştenire cunoaşterea lor privitoare la adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu, dându-ne astfel posibilitatea să înţelegem mai bine Numele Său şi Cuvântul Său: dr. Irving Jensen, autorul cărţii *Jensen's Survey of the Old Testament* [*Privire de ansamblu asupra Vechiului Testament*], este omul pe care

Dumnezeu l-a folosit cel mai mult ca să mă înveţe cum să studiez Cuvântul lui Dumnezeu. Cartea sa, *Independent Bible Study* [*Studiul biblic de sine stătător*], a dus la apariţia studiilor noastre biblice inductive învăţătură peste învăţătură. Andrewjukes, autorul cărţii*âhe Names of God* [*Numele lui Dumnezeu*], şi Nathan J. Stone, care a scris *Names of God*, sunt alţi doi credincioşi cărora le datorez mult în ceea ce priveşte adevărurile prezentate în această carte.

Apoi sunteţi voi... cei care vă rugaţi regulat pentru mine şi care mă încurajaţi. L-am rugat pe Dumnezeu să folosească această carte într-un mod care să-ţi transforme viaţa şi să-ţi permită viii *Mulţumiri să-L* cunoşti mai bine. Ştiu că El va răspunde acestei rugăciuni potrivit cu foamea ta după adevărurile Cuvântului Său conţinute în acest material şi potrivit cu ascultarea ta faţă de ele

Numai a Lui – Iehova-iire al nostru, EI Şadai al nostru – să ţie gloria în vecii vecilor (Romani 11: 36). Amin.

O, *Tată ceresc, fă cu noi aşa cum ai făcut cu Moise*.

fă ca întreaga Ta bunătate să treacă prin faţa noastră, proclamă Numele Domnului înaintea noastră, fii îndurătorii arată-ţi mila faţă de noi.

A. C. Dixon

INTRODUCERE

O mare parte din confuzia noastră, din durerea noastră, din indecizia noastră şi deciziile noastre greşite îşi au originea în faptul că nu-L cunoaştem pe Dumnezeu. S-ar putea să ştim despre El – s-ar putea să ştim ce ştiu sau ce spun alţii despre El – dar oare ştim noi ce spune Dumnezeu despre Sine însuşi? Ştim noi înşine cine este El cu adevărat şi, prin urmare, cum. Se implică El în viaţa oamenilor?

Cartea *Doamne, vreau să te cunosc* a fost folosită de către Dumnezeu în peste două sute de mii de vieţi în mai mult de şaizeci de limbi din întreaga lume. Conţinutul ei este esenţial pentru credinţa noastră – pentru vieţile noastre.

Daniel 11: 32, un verset al cărui context este o criză a credinţei ne asigură că „aceia din popor, care vor cunoaşte pe Dumnezeul lor, vor rămâne tari şi vor face mari isprăvi". Cu alte cuvinte, când II

cunoaştem pe Dumnezeu aşa cum este El, în vieţile noastre există o putere – puterea de a fi neclintiţi. Nu suntem lăsaţi în starea de inerţie în care se află atâţia creştini astăzi pur şi simplu pentru că nu cunosc şi nu au o înţelegere clară a caracterului şi căilor Dumnezeului lor.

Acest lucru îl va realiza cartea *Doamne, vreau să te cunosc* în viaţa ta. Aş dori mult să ne putem întâlni ca să-ţi împărtăşesc relatări incredibile despre ce s-a întâmplat în vieţile altor oameni – tineri şi bătrâni – ca rezultat al studierii numelor lui Dumnezeu. Deşi s-ar putea să nu auzi niciodată aceste relatări, eu cred că tu vei avea propria-ţi relatare pe care s-o împărtăşeşti altora o dată ce vei cunoaşte numele Dumnezeului tău şi vei face din acest Nume turnul tău tare, adăpostul tău în vreme de nevoie, în orice criză a credinţei.

Dacă ai posibilitatea să foloseşti această carte pentru a o studia într-un grup pe care să-l conduci, citeşte „îndrumări pentru x *Introducere* studiul în grup", din secţiunea „Resurse pentru studiu" de la sfârşitul acestei cărţi, unde vei găsi şi alte unelte valoroase pentru îmbogăţirea acestui studiu.

Noi oferim instruire pentru cei care doresc să-şi dezvolte deprinderile de folosire a Cuvântului lui Dumnezeu sau de a conduce grupuri de studiu destinate slujirii oamenilor de toate vârstele şi de toate nivelurile de dedicare, respectând limitările pe care aceştia le au în ce priveşte timpul lor. Noi suntem cunoscuţi drept „Oamenii studiului inductiv: întotdeauna, în orice loc, pentru toţi oamenii, de pretutindeni, de orice limbă, de orice vârstă. Un singur mesaj: Biblia. O singură metodă: metoda inductivă". Prin urmare nu ezita să ne contactezi la una dintre adresele care se găsesc la sfârşitul cărţii.

În sfârşit, permite-mi să-ţi împărtăşesc viziunea mea. Pentru tine, preaiubitul lui Dumnezeu, aceasta reprezintă o nouă posibilitate de slujire…

Un nou început – O nouă posibilitate de slujire – Sentimentul că faci o lucrare cu valoare eternă.

Cred că aceste trei lucruri sunt foarte importante atât pentru mine cât şi pentru tine. Există foarte multe adevăruri de învăţat, de cunoscut, de experimentat şi de făcut, şi nu vrem să pierdem niciodată

din vedere acest lucru. Dacă nu am proceda astfel, ne-ar scăpa ceea ce are Dumnezeu pentru noi. Ar însemna să nu ne atingem potenţialul uimitor al vieţilor noastre – un potenţial care ne aparţine pentru că suntem ai Lui, pentru că suntem copiii Creatorului universului, în care locuieşte Duhul Sfânt şi care au primit gândul lui Hristos. Noi, tu şi eu, suntem lucrarea lui Dumnezeu; am primit daruri de la Duhul Său cel Sfânt şi am fost creaţi în Iisus Hristos pentru faptele bune care ne-ar lăsa pur şi simplu muţi de uimire dacă le-am vedea înainte de-a avea loc.

Introducere

Şi ce a pus Dumnezeu în mâinile tale? Ce ţii în mână şi citeşti chiar acum? Este această carte un accident? O coincidenţă? Nu! Ţii în mână un studiu devoţional care va fi începutul unei înţelegeri noi şi profunde despre Dumnezeu şi tot ce este El pentru tine.

Dumnezeu îţi va vorbi pentru că prin această carte vei ajunge faţă în faţă cu Dumnezeul Cuvântului cel viu – Cuvânt care nu doar deosebeşte gândurile şi intenţiile inimii tale, ci devine şi mijlocul prin care este luminată direcţia în care se îndreaptă viaţa ta astfel încât să poţi şti fără vreo umbră de îndoială locul spre care te îndrepţi. Dacă vei asculta ce spune El – şi prin aceasta eu înţeleg ordonarea vieţii tale într-un mod corespunzător – atunci vei avea parte, într-un sens, de un nou început... al înţelegerii şi al scopului. Vei ajunge la un nou nivel al asemănării tale cu Hristos. Şi, aşa cum ar spune Pavel, te vei arunca înainte ca să dobândeşti ceea ce are Iisus Hristos pentru tine.

Astfel am ajuns la următorul punct enunţat mai înainte – o nouă posibilitate de slujire. Dumnezeu vrea să spui altora adevărurile pe care le-ai învăţat. Lucrarea pe care ne-a încredinţat-o Domnul nostru în Matei 28 este să facem ucenici din toate neamurile – şi să-i învăţăm să păzească tot ce ne-a poruncit El. În Fapte 1 ni se spune că atunci când suntem mântuiţi şi primim Duhul Sfânt, devenim martorii Săi. Totuşi, ne întrebăm adesea: „Cum?”

Iată cum! Această carte conţine adevăruri pe care orice fiinţă omenească trebuie să le cunoască şi să le aplice în viaţa ei. Acestea sunt principii de viaţă; prin ele vom dobândi înţelegere şi, aşa cum

spune psalmistul, vom „urî orice cale a minciunii” (Psalmul 119: 104). Noi urâm căile minciunii pentru că sunt false, nu sunt adevărate, şi adevărul ne sfinţeşte, ne eliberează.

Prin urmare, ce trebuie să faci tu? Pleacă-te înaintea Domnului în rugăciune şi cere-l să te călăuzească spre cel puţin o persoană – dar de preferat cel puţin zece – astfel încât tu şi persoanele respective să studiaţi împreună această carte. Chiar dacă nu eşti un învăţător, totuşi, poţi fi îndrumătorul grupului. *Introducere*

Poţi lua întrebările de la sfârşitul fiecărui capitol şi să le foloseşti pentru a conduce discuţiile între cei pe care Domnul i-a adus împreună ca răspuns la rugăciunea ta. Acele persoane vor fi parte a cununii tale de bucurie în prezenţa Domnului nostru Iisus Hristos. Vei vedea cum aceştia învaţă şi cresc în cunoaşterea lui Dumnezeu şi a Cuvântului Său, vei avea parte de o bucurie care smereşte – bucuria cunoaşterii faptului că ai fost folosit de Dumnezeu. A cunoaşterii faptului că ceea ce ai făcut are valoare eternă, că viaţa ta şi darurile pe care ţi le-a dat Dumnezeu nu au fost irosite. Astfel lucrarea ta va continua pentru că harul lui Dumnezeu nu a fost turnat în zadar peste tine, pentru că ai lucrat prin puterea harului Său.

În timp ce ajuţi grupul să parcurgă această carte, mergi la pas cu membrii grupului tău şi încurajează-i să facă aşa cum ai făcut tu – să ia adevărurile pe care le-au învăţat şi să le împărtăşească altora, aşa cum le-ai împărtăşit tu lor. Îţi închipui ce multiplicare va avea loc? Îţi dai seama că în acest mod putem evangheliza oamenii din apropierea noastră, comunitatea din care facem parte, naţiunea noastră, precum şi alte naţiuni? Gândeşte-te la transformarea care va avea loc în vieţile acelor oameni care sunt interesaţi de lucruri „spirituale”, dar nu vor să păşească în biserică. Gândeşte-te – gândeşte-te numai – ce se va întâmpla!

Acum este timpul potrivit. Timpul este scurt. Opreşte-te şi roagă-te chiar acum şi cere-l lui Dumnezeu să-ţi arate ce vrea El să faci. El îţi va arăta pentru că este Dumnezeu şi asemenea rugăciuni sunt după voia Sa. Să ştii că dacă păşeşti prin credinţă, Dumnezeu îţi va oferi o posibilitate de slujire, de la persoană la persoană sau de la grup

la grup, care nu numai îţi va pune mintea în uimire, dar va fi şi o desfătare absolută pentru sufletul tău. Abia aştept să aud ce face Dumnezeu în tine şi prin tine!

Kay Arthur

Capitolul 1

Numele Domnului

— *ZIUA ÎNTÂI* – Un sunet îndepărtat şi înfundat îi întrerupse visarea liniştită care îl cuprinsese în timp ce se plimba prin luncă. Lătratul ascuţit al unui câine aproape că îl irită. Parcă îl zgâria la urechi în acel cadru liniştit. În timp ce lătratul creştea în intensitate, el cercetă împrejurimile cu privirea în căutarea vinovatului.

Dintr-odată un pui de căprioară ţâşni dintre nişte tufişuri. Acum înţelese. Rezemându-se de un stâlp al gardului, bărbatul privi cu compasiune puiul de căprioară ce traversa în goană păşunea ce îi despărţea. Puiul alerga direct spre el. Bărbatul rămase nemişcat, nevrând să mai adauge frica de om la frustrarea animalului. În timp ce puiul speriat înainta în salturi spre el, mişcările lui erau tot mai nesigure. Alergarea îl sleise de puteri. Cu blăniţa strălucind în soare, puiul de căprioară se opri, apoi făcu câţiva paşi într-o direcţie, după aceea, cu urechile ciulite privi înapoi în direcţia din care se auzea lătratul câinelui. Chiar în acea clipă câinele apăru şi el dintre tufişuri.

Cu ochii măriţi de spaimă, confuz, extenuat, gâfâind nebuneşte, puiul de căprioară privi în jurul lui şi îl descoperi imediat pe bărbatul care stătea lângă gard. Privi în urmă pentru o clipă spre câinele care se apropia cu toată viteza, apoi văzând păşunea

2 Doamne, vreau să te cunosc ce se întindea înaintea lui, se întoarse slăbit şi înainta împleticindu-se direct spre om. Se apropie de el fără teamă şi îşi îngropa capul în pântecele lui. Compasiunea inundă inima omului şi îi umplu ochii de lacrimi. Puiul de căprioară îşi găsise un protector. Drag prieten, la cine alergi în vreme de nevoie? La cine alergi când eşti urmărit de grijă, frică şi nesiguranţă; când ispitele, stricăciunea şi răul caută să te copleşească? La cine cauţi ajutor când puterile te-au părăsit, când slăbiciunea te vlăguieşte şi simţi că nu mai poţi duce greul vieţii?

Alergi la Apărătorul tău, la Cel ce stă cu braţele deschise, aşteptând să vii la El şi să-ţi pleci capul pe pieptul Lui?

„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el şi stă la adăpost” (Proverbe 18: 10).

În următoarele patruzeci şi două de zile vom studia Numele lui Dumnezeu ca să ştii la cine să alergi după ajutor în vreme de nevoie. Dorinţa Tatălui ceresc este să ţi se descopere ca să ştii mai bine cine este El şi astfel să te poţi încrede mai mult în Numele Domnului şi să te bizui pe Dumnezeul tău (Isaia 50: 10). Aminteşte-ţi rugăciunea pe care Domnul Iisus Hristos a făcut-o pentru tine chiar înainte de a merge la cruce: „Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, şi pe Iisus Hristos, pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17: 3). Scopul vieţii lui Pavel a fost „să-L cunosc pe El” (Filipeni 3: 10). Dorinţa mea este ca această cunoaştere a lui Dumnezeu să fie şi scopul vieţii tale!

Dacă cineva te-ar întreba cum este Dumnezeu, ce i-ai răspunde? Scrie mai jos cuvintele care îţi vin în minte când te gândeşti la Dumnezeu.

Numele Domnului 3

— *ZIUA A DOUA* – „Unii se bizuie pe carele lor, alţi pe caii lor; dar noi ne bizuim pe Numele Domnului, Dumnezeului nostru” (Psalmul 20: 7).

La cine alergi după ajutor când te afli în vreo încurcătură, când ai nevoie de un sfat? La cine te gândeşti mai întâi? Apelezi la rude, la prieteni, la vecini sau apelezi la Dumnezeu şi Cuvântul Său? Cui îi ceri sfatul când te afli la o răscruce în viaţă? întrebi mai întâi pe cei din jurul tău crezând că Dumnezeu este prea departe ca să te ajute? De ce oare? De ce te bizui mai mult pe ce spun oamenii decât pe Dumnezeu? Oare pentru faptul că Dumnezeu este nevăzut şi îţi este greu să crezi ceea ce nu se vede?

În Vechiul Testament carele şi caii erau fie mijloace de luptă, fie mijloace de scăpare din calea primejdiilor. Astăzi oamenii se încred tot în mijloace vizibile de scăpare sau de apărare, chiar dacă le dau nume diferite. Se pune totuşi întrebarea: sunt mijloacele moderne mai eficiente ca cele din trecut, ca să nu mai fie nevoie să alergi la ajutorul

lui Dumnezeu? Nicidecum. Citim în Biblie: „Calul este pregătit pentru ziua bătăliei, dar biruinţa este a Domnului” (Proverbe 21: 31).

Care este problema? De ce nu alergăm în braţele Dumnezeului nostru atotsuficient? Problema este că cei mai mulţi dintre noi nu-L cunosc cu adevărat pe Dumnezeul nostru. De ce cad mulţi creştini în ziua necazului şi a încercării? De ce mulţi sunt imobilizaţi în astfel de situaţii şi nu rămân curajoşi în picioare când sunt asaltaţi de frică? Deoarece creştinii, în marea lor majoritate, nu se pot bizui pe Numele Dumnezeului lor.

Ce înseamnă expresia: „noi ne bizuim pe Numele Domnului, Dumnezeului nostru”? *A te bizui* înseamnă „a avea încredere în cineva sau a te întemeia, a te sprijini” pe cineva sau pe ceva.1 Deci a te bizui pe Dumnezeu înseamnă a avea încredere în Numele Lui. În timpurile biblice, numele unei persoane reprezenta caracterul ei. Tot astfel, Numele lui Dumnezeu reprezintă caracterul

Lui, însuşirile Lui, natura Lui. A cunoaşte Numele lui Dumnezeu înseamnă a-L cunoaşte aşa cum S-a descoperit pe Sine în Sfânta Scriptură. A te bizui pe Numele Lui înseamnă a avea încredere în cine, este El!

În Biblie găsim mai multe Nume ale lui Dumnezeu şi noi suntem pe punctul de a începe un studiu captivant ale acestor Nume!

În ziua necazului sau în vreme de nevoie, trebuie să alergăm la Dumnezeul nostru, să ne punem încrederea în El. De aceea El spune: „Cheamă-Mă în ziua necazului şi Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!” (Psalmul 50: 15).

Dragul meu, îţi este inima tulburată? De ce anume te temi? Te simţi nesigur în anumite privinţe? Scrie mai jos ce anume îţi răpeşte pacea şi liniştea sufletului. Apoi cheamă-L pe Dumnezeu şi roagă-L să îţi descopere unul dintre Numele Lui care să-ţi împlinească această nevoie. Când îţi va arăta acel Nume, spune-l că te bizui pe Numele Lui.

— *ZIUA A TREIA* – înainte de a învăţa despre diferite Nume ale lui Dumnezeu, aş dori ca astăzi să ne concentrăm atenţia asupra Psalmului 20. Citeşte acest psalm în lumina celor învăţate până acum.

La sfârşitul psalmului vei găsi câteva întrebări care te pot ajuta să-ţi

Numele Domnului *5*

Însuşeşti adevărurile găsite în el. Am spus că întrebările pot să te ajute, numai dacă vrei să fii ajutat. Ţi se cere să cooperezi, nu doar să te mulţumeşti să citeşti această carte. Ţi se cere să faci un efort ca să participi cu mintea, cu inima, cu voinţa. De aceea, te rog să citeşti întrebările şi să răspunzi la ele. Faptul că scrii ceea ce înveţi va ajuta sămânţa adevărului să încolţească! încolţirea este prima condiţie ce trebuie îndeplinită pentru a obţine o recoltă şi astfel te vei bucura de secerişul studiului şi tu vei creşte!

O PSALMUL 20

1 Să te asculte Domnul în ziua necazului, să te ocrotească Numele Dumnezeului lui Iacov.

2 să-ţi trimită ajutor din locaşul Său cel sfânt, şi să te sprijine din Sion!

3 Să-şi aducă aminte de toate darurile tale de mâncare, şi să primească arderile tale de tot!

4 Să-ţi dea ce-ţi doreşte inima, şi să-ţi împlinească toate planurile tale!

5 Atunci noi ne vom bucura de biruinţa ta, şi vom flutura steagul în Numele Dumnezeului nostru. Domnul să-ţi asculte toate dorinţele tale!

6 Ştiu de acum că Domnul scapă pe unsul Său, şi-i va răspunde din ceruri, din locaşul Lui cel sfânt, prin ajutorul atotputernic ai dreptei Lui.

6 *Doamne, vreau să te cunosc*

Unii se bizuie pe carele lor, alţi pe caii lor; dar noi ne bizuim pe Numele Domnului Dumnezeului nostru.

** Ei se îndoaie şi cad; dar noi ne ridicăm şi rămânem în picioare.

9 Scapă, Doamne, pe împăratul, şi ascultă-ne când Te chemăm.

1. Reciteşte acest psalm şi încercuieşte astfel
fiecare cuvânt referitor la necaz, ajutor şi sprijin.*

2. Care sunt promisiunile Domnului din acest psalm?

3. Ce condiţii trebuie respectate pentru ca promisiunile să fie împlinite?

Vezi pagina 213 pentru indicaţii privitoare la notarea Bibliei tale.

Numele Domnului 7

4. Cum şi de unde vin scăparea şi biruinţa în viaţă, potrivit cu acest psalm?

5. Pe ce bază putem flutura steagul biruinţei?

6. Ce îţi spune despre Numele lui Dumnezeu răspunsul dat la întrebarea numărul cinci?

7. Merită să chemi Numele lui Dumnezeu? Merită să te bizui pe Numele Lui? Poţi da un exemplu personal de biruinţă sau de înfrângere?

Exprimă-ţi în rugăciune dorinţa inimii tale. Spune-l Tatălui tău nevoile tale. Mulţumeşte-l că El doreşte să-L cunoşti mai mult!

8 *Doamne, vreau să te cunosc*

VERSET DE MEMORAT

Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el şi stă la adăpost.

Proverbe 18: 10

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Cum şi L-ai închipuit pe Dumnezeu înainte de a începe acest studiu?

2. Ce importanţă avea numele unei persoane în timpurile biblice?

3. De ce este important să cunoaştem Numele lui Dumnezeu?

4. În Psalmul 20 citim că unii oameni se bizuie pe carele lor, alţii pe caii lor şi alţii pe Numele lui Dumnezeu. Ce deosebire există între aceşti oameni?

5. Ce însemnă a te bizui pe care sau pe cai? Pe ce se bizuie de obicei oamenii în ziua de azi?

6. Te-ai bizuit vreodată pe „care s-au cai"? Te-au ajutat aceştia să fii biruitor în ziua necazului sau te-au dezamăgit? Explică-ţi răspunsul.

7. Îţi aminteşti vreo experienţă în care te-ai încrezut şi te-ai bizuit pe Numele Domnului? Care a fost rezultatul acestei încrederi?

Capitolul 2

Elohim – Creatorul

— *ZIUA A PATRA* – Primul nume sub care. Se descoperă Dumnezeu în Vechiul Testament este *Elohim*. Astfel citim în Geneza 1: 1: „La început Dumnezeu [Elohim] a făcut cerurile şi pământul”. Acest nume îl desemnează pe Dumnezeu ca Dumnezeu. În Deuteronom 10: 17 citim: „Domnul Dumnezeul [Elohim] vostru, este Dumnezeul dumnezeilor...” Cuvântul Ei în*se*amnă „puternic” sau „tare” şi, în Biblie, se referă la Dumnezeul Atotputernic. În Vechiul Testament, numele Eloh*im este* tradus „Dumnezeu”. Şi terminaţia him *a c*uvântului Eloh*im este* foarte importantă deoarece în ebraică aceasta arată pluralul, indicând mai multe persoane. Eloh*im este* numele lui Dumnezeu în calitatea Sa de Creator aşa cum este prezentat în Geneza 1: 1.

Oare construcţia acestui Nume înseamnă că există mai mulţi dumnezei? Nicidecum! Deuteronom 6: 4 scrie: „Domnul, Dumnezeul [Elohim] nostru este singurul Domn”. Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul şi Dumnezeu Duhul Sfânt – Sfânta Treime – sunt trei Persoane, dar sunt Unul şi acelaşi Dumnezeu. El este în acelaşi timp o singură Fiinţă şi trei Persoane care sunt una.

Biblia arată că toate cele trei Persoane ale Sfintei Treimi au participat la lucrarea creaţiei. În Geneza 1: 2, 3 citim: „... Duhul lui Dumnezeu. Se mişca pe deasupra apelor. Dumnezeu a zis: «Să fie lumină!» Şi a fost lumină”. „Prin credinţă pricepem că lumea

«O *Doamne, vreau să te cunosc* a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu...” (Evrei 11: 3). Dumnezeu a zis şi Duhul S-a mişcat ca să înfăptuiască. Apoi în Coloseni 1: 16 ni se spune despre Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu: „Prin Ei au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri şi pe pământ...” Astfel vedem că fiecare Persoană a Sfintei Treimi a luat parte la creaţie.

Vedem participarea Sfintei Treimi chiar şi la crearea omului. În Geneza 1: 26 citim desluşit acest lucru: „Apoi Dumnezeu [Elohim] a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră»”.

Pronumele *Nostru* şi *Noastră* se referă la mai multe Persoane!

Care este semnificaţia practică a acestui nume pentru noi? Cum poate fi numele *Elohim* un turn tare pentru noi?

Cine ne-a dat suflare de viaţă, dacă Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor? Bineînţeles că Dumnezeu [Elohim]. Şi pentru ne-a creat Dumnezeu? Pentru El! Noi suntem o creaţie unică a lui Dumnezeu şi am fost creaţi pentru slava Lui. David spune în Psalmul 139: 13 – 14: „Tu mi-ai întocmit rărunchii, Tu m-ai ţesut în pântecele mamei mele; Te laud că sunt o făptură aşa de minunată”. Te-ai gândit vreodată că eşti o făptură minunată? Sau te priveşti şi dispreţuieşti ceea ce a creat Elohim?

Am o prietenă care are doar vreun metru înălţime. Capul i s-a dezvoltat normal, dar corpul i-a rămas pipernicit. Cu toate acestea, pentru mine ea este o făptură minunată. Iulia îşi petrece zilele într-un cărucior potrivit pentru ea. Ca să se mişte, ea trebuie să acţioneze cu picioruşele roţile căruciorului. Totuşi faţa ei străluceşte şi ea îi încântă pe toţi cei ce o întâlnesc. Ea Il cunoaşte pe Elohim al ei şi înţelege că El a făcut-o astfel cu un scop deosebit! Te rog să nu-mi spui că Dumnezeu nu are nimic de-a face cu condiţia ei fizică. A spune aceasta ar însemna să neg suveranitatea Sa, Cuvântul Său şi numele Său.

Îţi aduci aminte că odată Moise I-a spus lui Dumnezeu: „Ah! Doamne, eu nu sunt un om cu vorbirea uşoară; şi cusurul acesta

Creatorul n nu-i nici de ieri, nici de alaltăieri, nici măcar de când vorbeşti Tu robului Tău; căci vorba şi limba îmi este încurcată” (Exodul 4: 10).

Ce i-a răspuns Dumnezeu? „Domnul i-a zis: «Cine a făcut gura omului? Şi cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?»” (Exodul 4: 11).

De ce ar face Dumnezeu oameni cu defecte, excepţii de la tiparul normal al creaţiei? De ce îngăduie Dumnezeu să se nască oameni cu defecte fizice?

Această întrebare I-au pus-o ucenicii Domnului Iisus când au întâlnit un om orb din naştere: „Învăţătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinţii lui, de s-a născut orb?” (Ioan 9: 2). Ce le-a răspuns

Domnul Iisus? „N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinţii lui; ci s-a născut aşa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu” (Ioan 9: 3).

Dragul meu, dacă eşti nemulţumit de tine însuţi, de copilul tău sau de vreunul din cei iubiţi de tine aleargă în turnul tare al numelui lui Elohim al tău (Proverbe 18: 10). S-ar putea să nu înţelegi modul în care situaţia ta I-ar putea aduce slavă sau glorie lui Dumnezeu, dar te poţi încrede în numele Domnului tău. „Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întuneric şi n-are lumină, să se încreadă în Numele Domnului şi să se bizuie pe Dumnezeul lui!” (Isaia 50: 10).

„Eu voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea Lui şi voi cânta Numele Domnului, Numele Celui Preaînalt” (Psalmul 7: 17). „Căci Domnul [Iehova] Dumnezeul [Elohim] vostru, este Dumnezeul [Elohim] dumnezeilor [Elohim], Domnul [Iehova] domnilor, Dumnezeul Cel tare, puternic şi înfricoşat...” (Deuteronom 10: 17). Dragul meu, te poţi încrede din toată inima în Cel ce este Elohim Creatorul şi susţinătorul tău, în Cel ce îţi este Tată prin Domnul Iisus Hristos. În continuare, scrie o rugăciune de laudă adresată Creatorului tău. Laudă-L pe Tatăl şi

2 *Doamne, vreau să* îi *e cunosc*

Dumnezeul tău, al cărui nume este Elohim şi care te-a făcut o făptură atât de minunată ca să se slăvească prin tine.

„Din El, prin El şi pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci. Amin” (Romani 11: 36).

— *ZIUA A CINCEA* – Poate ai auzit următoarele întrebări: „De ce m-am născut? Şi de ce trăiesc?” Nu-i aşa că te-au frământat şi pe tine aceste întrebări? Orice om ar trebui să şi le pună, ca să ştie pentru ce trăieşte pe acest pământ.

De ce te-ai născut? De ce te-a creat Elohim? De ce ţi-a „întocmit rărunchii” şi te-a „ţesut în pântecele mamei tale”, aşa cum scrie în Psalmul 139: 13? Caută răspunsul la aceste întrebări, şi vei şti care este scopul vieţii tale.

În Isaia 43 citim: „Aşa vorbeşte Domnul, care te-a făcut, Iacove, şi Cel ce te-a întocmit, Israele!... Eu sunt Domnul, Dumnezeul [Elohim]

tău... Ai preţ în ochii Mei... eşti preţuit şi te iubesc... pe toţi cei ce poartă Numele Meu şi pe care i-am făcut spre slava Mea pe care i-am întocmit şi i-am alcătuit" (Isaia 43: 1, 3 – 4, 7).

Potrivit cu Isaia 43, Elohim, Cel care l-a făcut pe om (parte bărbătească şi parte femeiască, Geneza 1: 27) după chipul Său, te-a creat spre slava Sa.

Creatorul 13

Într-o zi studiam ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre relaţia dintre soţ şi soţie. Citind că „femeia este slava bărbatului" (1 Corinteni 11: 7) m-am gândit să caut semnificaţia cuvântului *slavă*. În ebraică acest cuvânt înseamnă „a oferi o estimare sau o părere corectă despre ceva". Prin urmare am înţeles că, în calitate de soţie, trebuie să-l tratez pe soţul meu în aşa fel încât să ofer o estimare sau o părere corectă despre el ca om.

Îţi dai seama ce lucru uimitor este să ştii că ai fost creat pentru slava lui Dumnezeu? Că trebuie să trăieşti în aşa fel încât să oferi întregii creaţii o estimare sau o părere corectă cu privire la cine este Dumnezeu? Ce înseamnă aceasta pentru tine, copil al lui Dumnezeu, care porţi Numele Său? Gândeşte-te la aceasta. Cum ar trebui să trăieşti, dacă ar fi să trăieşti pentru slava Sa? Fă-ţi timp chiar acum ca să meditezi la acest adevăr şi apoi scrie în spaţiul de mai jos lucrurile pe care ţi le aduce Dumnezeu în minte.

Să citim un alt text biblic care îţi spune de ce te-ai născut: „Vrednic eşti Doamne şi Dumnezeul nostru, să primeşti slava, cinstea şi puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile şi prin voia Ta stau în fiinţă şi au fost făcute" (Apocalipsa 4: 11). Potrivit acestui text tu ai fost creat prin sau pentru voia lui Dumnezeu. Eu pot să trăiesc pentru voia lui Dumnezeu atunci când împlinesc această voie.

14

Doamne, vreau să te cunosc

Numele Său este Elohim, Dumnezeu Atotputernic, Creatorul tău. Ai citit două texte biblice care dau răspunsul la întrebările: „De ce m-am născut? De ce trăiesc?". Ai văzut că ai fost făcut pentru slava lui Dumnezeu, după voia Lui. Tu trebuie să trăieşti în aşa fel încât să-L

reflecţi pe Dumnezeu, să arăţi lumii caracterul lui Dumnezeu – dragostea Sa, pacea Sa, mila şi bunătatea Sa. Tu trebuie să trăieşti pentru El, să împlineşti voia Lui. A nu atinge acest scop înseamnă a nu găsi împlinirea în viaţă şi înseamnă a-ţi irosi anii pe care ţi-i dă Dumnezeu aici pe pământ.

Opreşte-te, stai înaintea lui Dumnezeu şi analizează-ţi viaţa. Ce trebuie să faci? Vei face lucrurile respective? Răspunde cinstit la aceste întrebări în prezenţa lui Dumnezeu, Elohim al tău.

Împlineşti tu scopul pentru care ai fost creat? Ce te împiedică să fii ceea ce te-a creat Dumnezeu să fii sau să faci lucrurile pentru care ai fost creat?

Ce trebuie să schimbi în viaţa ta. Scrie mai jos o rugăciune de dedicare pentru Dumnezeu.

Creatorul 45

VERSET DE MEMORAT

„Vrednic eşti Doamne şi Dumnezeul nostru, să primeşti slava, cinstea şi puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile şi prin voia Ta stau în fiinţă şi au fost făcute".

APOCALIPSA 4: 1 1

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Numele *Elohim* înseamnă că Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor. De ce crezi că este important să iI cunoşti ca şi Creator, potrivit cu adevărurile pe care le-ai's. tudiat?

2. De ce l-a creat Dumnezeu pe om?

3. Cum ni-L arată Elohim Creatorul pe Dumnezeu ca Sfânta Treime?

4. Ce rol a avut Dumnezeu în viaţa ta?

5. Care este responsabilitatea ta faţă de Dumnezeu ca şi Creator al tău? Cum îţi îndeplineşti această responsabilitate?

6. Cum te-au ajutat adevărurile pe care le-ai învăţat despre Dumnezeu Elohim să ai o înţelegere biblică privitoare la persoanele care s-au născut cu diferite deficienţe?

7. Cum te poate ajuta în viaţa de zi cu zi faptul că II cunoşti pe Dumnezeu ca Elohim?

Capitolul 3

El Elion – Dumnezeul Cel Preaînalt

— *ZIUA A ŞASEA* – Dumnezeu nu este doar Elohim, ci este şi *El Elion*, Dumnezeul Cel Preaînalt. El Elion este numele care îl desemnează pe Dumnezeu drept conducătorul suprem al întregului univers. El Elion, „... Dumnezeul Cel Preaînalt... a dat pe vrăjmaşii" lui Avraam în mâinile sale (Geneza 14: 20). Dumnezeul Cel Preaînalt a fost şi este apărătorul şi izbăvitorul lui Israel (Psalmul 78: 35). Şi Dumnezeul Cel Preaînalt este Cel care domneşte astăzi peste toţi oamenii deoarece „stăpânirea Lui este veşnică şi împărăţia Lui dăinuieşte din neam în neam. Toţi locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor şi cu locuitorii pământului, şi nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-l zică: «Ce faci?»" (Daniel 4: 34 – 35). Astfel L-a binecuvântat Nebucadneţar pe Cel Preaînalt, şi L-a lăudat şi slăvit pe Cel ce trăieşte veşnic (Daniel 4: 34).

Dacă vrei „să te ocrotească Numele Dumnezeului lui Iacov" şi dacă vrei să te încrezi în El ca „să-ţi trimită ajutor din locaşul Său cel sfânt şi să te sprijine din Sion" (Psalmul 20: 1 – 2), atunci trebuie să-L cunoşti ca El Elion, Dumnezeul Cel Preaînalt. Pentru că, dacă Dumnezeul nu este suveran, dacă El nu deţine controlul, dacă nu toate lucrurile sunt sub stăpânirea Lui, atunci *i8 Doamne, vreau să te cunosc*

El nu este Dumnezeul Cel Preaînalt şi tu şi eu suntem fie în mâinile sorţii (oricare ar fi aceasta), fie în mâinile oamenilor, fie în mâinile celui rău.

Iată câteva versetele care arată atotputernicia sau suveranitatea lui Dumnezeu. Citeşte-le cu atenţie şi apoi scrie în spaţiul disponibil ce spune fiecare text despre atotputernicia Lui.

O DANIEL 4: 34 – 35

După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadneţar, am ridicat ochii spre cer şi mi-a venit iarăşi mintea la loc. Am binecuvântat pe Cel Preaînalt, am lăudat şi slăvit pe Cel ce trăieşte veşnic, Acela a cărui stăpânire este veşnică şi a cărui împărăţie dăinuieşte din neam în neam. Toţi locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce

vrea cu oastea cerurilor şi cu locuitorii pământului şi nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-l zică: „Ce faci?”

ISAIA 14: 24, 27

Domnul oştirilor a jurat şi a zis: „Da, ce am hotărât se va întâmpla, ce am pus la cale se va împlini. Domnul oştirilor a luat această hotărâre: cine I se va împotrivi? Mâna Lui este întinsă: cine o va abate?”

— } (SA FMJ> c5 «=.

Dumnezeul Cel Preaînalt 19

ISAIA 46: 9 – 1 1

Aduceţi-vă aminte de cele petrecute în vremile străbune; căci Eu sunt Dumnezeu şi nu este altul, Eu sunt Dumnezeu şi nu este niciunul ca Mine. Eu am vestit de la început ce are să se întâmple şi cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: „Hotărârile Mele vor rămâne în picioare şi îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea”. Eu chem de la răsărit o pasăre de pradă, dintr-o ţară îndepărtată, un om care să împlinească planurile Mele: da, Eu am spus şi Eu voi împlini; Eu am plănuit şi Eu voi înfăptui.

pe

O DANIEL 2: 20 – 23

Daniel a luat cuvântul şi a zis: „Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veşnicie în veşnicie! A Lui este înţelepciunea şi puterea. El schimbă vremurile şi împrejurările; El răstoarnă şi pune pe împăraţi; El dă înţelepciune şi pricepere celor pricepuţi! El descoperă ce este adânc şi ascuns; El ştie ce este în întuneric şi la El locuieşte lumina. Pe Tine, Dumnezeul părinţilor mei, Te slăvesc şi Te laud că mi-ai dat înţelepciune şi putere, şi mi-ai făcut cunoscut ce Ţi-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului.

Mâine vom continua studiul acestui subiect. Însă acum opreşte-te câteva minute şi meditează la cele învăţate. Cum poţi aplica aceste adevăruri în viaţa de fiecare zi? Ce se va schimba în viaţa ta, acum când ştii că Dumnezeu este suveran, că El stăpâneşte peste toţi şi peste toate şi că nimic nu se poate întâmpla fără aprobarea sau

permisiunea lui Dumnezeu? Scrie-ţi gândurile în spaţiul de mai jos.

— *ZIUA A ŞAPTEA* – Astăzi vom studia alte texte din Biblie, care tratează diferite aspecte ale atotputerniciei sau suveranităţii lui EI Elion. După ce citeşti fiecare text, scrie ce înveţi despre atotputernicia lui Dumnezeu sau peste cine şi peste ce stăpâneşte El.

O ISAIA 5: 5 – 7

„Vă voi spune însă acum, ce voi face viei Mele; îi voi smulge gardul, ca să fie păscută de vite; îi voi surpa zidul, ca să fie călcată în picioare; o voi pustii; nu va mai fi curăţită, nici săpată, spini şi mărăcini vor creşte în ea! Voi porunci şi norilor să nu mai ploaie peste ea". Via Domnului oştirilor este casa lui Israel, şi bărbaţii lui Iuda sunt viţa pe care o iubea. EI Se aştepta la judecată şi când colo, iată sânge vărsat! Se aştepta la dreptate şi când colo, iată strigăte de apăsare!

Nu uita să notezi cine este via şi cine este stăpânul!

Dumnezeul Cel Preaînall *21*

O DEUTERONOM 32: 39

Să ştiţi, dar, că Eu sunt Dumnezeu, şi că nu este alt dumnezeu în afară de Mine; Eu dau viaţă şi Eu omor, Eu rănesc şi Eu vindec, şi nimeni nu poate scoate pe cineva din mâna Mea.

1 SAMUEL 1: 5 – 6

Dar Anei îi dădea o parte îndoită; căci o iubea pe Ana, dar Domnul o făcuse stearpă. Potrivnica ei o înţepa deseori, ca s-o facă să se mânie, pentru că Domnul o făcuse stearpă.

e.

22 *Doamne, vreau să te cunosc*

O 1 SAMUEL 2: 6 – 10

Domnul omoară şi învie, El pogoară în Locuinţa morţilor şi El scoate de acolo. Domnul sărăceşte şi El îmbogăţeşte, El smereşte şi El înalţă. El ridică din pulbere pe cel sărac, ridică din gunoi pe cel lipsit, ca să-i pună să şadă alături cu cei mari. Şi le dă de moştenire un scaun de domnie îmbrăcat cu slavă; căci ai Domnului sunt stâlpii pământului şi pe ei a aşezat El lumea. El va păzi paşii preaiubiţilor Lui, dar cei răi vor fi nimiciţi în întuneric; căci omul nu va birui prin putere. Vrăjmaşii

Domnului vor tremura; din înălţimea cerului El îşi va arunca tunetul asupra lor; Domnul va judeca marginile pământului. El va da împăratului Său putere şi El va înălţa tăria Unsului Lui.

O ISAIA 45: 6, 7

Ca să se ştie, de la răsăritul soarelui până la apusul soarelui, că afară de Mine nu este Dumnezeu: Eu sunt Domnul şi nu este altul. Eu întocmesc lumina şi fac întunericul, Eu dau propăşirea şi aduc restriştea; Eu, Domnul, fac toate aceste lucruri.

Dumnezeul Cel Preaînalt 23

IOAN 19: 10, 11

Pilat I-a zis: „Mie nu-mi vorbeşti? Nu ştii că am putere să te răstignesc şi am putere să-ţi dau drumul!" „N-ai avea nicio putere asupra Mea", i-a răspuns Iisus, „dacă nu ţi-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mâinile tale, are un mai mare păcat.

Ce ai învăţat astăzi despre atotputernicia sau suveranitatea lui Dumnezeu şi cum poţi aplica aceste adevăruri în viaţa ta? Gândeşte-te serios la această întrebare şi apoi scrie-ţi răspunsul mai jos.

ZIUA A OPTA – Cum este puterea Satanei faţă de puterea lui EI Elion, Dumnezeul Cel Preaînalt? Stăpâneşte Cel Atotputernic şi peste cel ce s-a semeţit şi a zis: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi şedea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănopţii; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt" (Isaia 14: 13, 14) sau nu?

Ca să dăm răspuns la întrebarea de mai sus, să citim un text din cartea lui Iov ca să vedem relaţia dintre Satana şi suveranitatea lui Dumnezeu.

O IOV 1: 6 – 12

Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfăţişat înaintea Domnului. Şi a venit şi Satana în mijlocul lor. Domnul a zis Satanei: „De unde vii?" Şi Satana a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului şi de la plimbarea pe care am făcut-o pe el". Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană şi curat la suflet, care se teme de Dumnezeu şi se abate de la rău". Şi Satana a răspuns Domnului: „Oare degeaba se

teme Iov de Dumnezeu? Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui şi tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui şi turmele lui acoperă ţara. Dar ia întinde-ţi mâna şi atinge-Te de tot ce are şi sunt încredinţat că Te va blestema în faţă”. Domnul a zis Satanei: „Iată, îţi dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna”. Şi Satana a plecat dinaintea Domnului.

1. Cine a început această discuţie despre Iov?

2. Care credea Satana că sunt motivele lui Iov de-a se teme de Dumnezeu?

3. De unde ştia Satana că Iov este ocrotit de Dumnezeu?

4. Ce l-a împiedicat până atunci pe Satana să se atingă de Iov?

5. Ce i-a sugerat Satana lui Dumnezeu să-i facă lui Iov? De ce?

6. Ce i-a răspuns Dumnezeu Satanei?

7. Cine a deţinut controlul: Dumnezeu sau Satana? De unde ştii?

Să citim următorul text.

IOV 2: 1 – 10

Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfăţişat înaintea Domnului. Şi a venit şi Satana în mijlocul lor şi s-a înfăţişat înaintea Domnului. Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” Şi Satana a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului şi de la plimbarea pe care am făcut-o pe el”. Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană şi curat la suflet. El se teme de Dumnezeu şi se abate de la rău. El se ţine tare în neprihănirea lui şi tu Mă îndemni să-l pierd fără pricină”. Şi Satana a răspuns Domnului: „Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viaţa lui. Dar ia întinde-ţi mâna şi atinge-Te de oasele şi carnea lui, şi sunt încredinţat că Te va blestema în faţă”. Domnul a zis Satanei: „Iată, ţi-l dau pe mână;

numai cruţă-i viaţa”. Şi Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe Iov cu o bubă rea, din talpa piciorului până în creştetul capului. Şi Iov a luat un ciob să se scarpine şi a şezut în cenuşă. Nevastă-sa i-a zis: „Tu rămâi neclintit în

neprihănirea ta! Blestemă pe Dumnezeu şi mori!” Dar Iov i-a răspuns: „Vorbeşti ca o femeie nebună. Ce! primim de la Dumnezeu binele şi să nu primim şi răul?” În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele lui.

1. Ce i-a spus Dumnezeu lui Satana despre Iov?

2. Ce motive spune Satana că a avut Iov de s-a purtat astfel în încercările prin care a trecut în capitolul 1?

3. Ce îi cere Satana lui Dumnezeu pentru Iov? Cu ce scop?

4. Ce i-a răspuns Dumnezeu?

„» – vt

5. Cine a deţinut controlul în situaţia respectivă?

Să mai cercetăm un singur verset. (Simon este apostolul Petru.)

Dumnezeul Cel Preaînall 27

O LUCA 22: 31

Domnul [Iisus] a zis: „Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul”.

1. Ce îţi spune acest verset despre relaţia dintre Satana şi Dumnezeu? Se putea atinge el de Petru oricând şi oricum? De la cine a trebuit Satana să ceară aprobare?

2. Rezumă în spaţiul de mai jos tot ce te-a învăţat Domnul în ziua de astăzi.

— *ZIUA A NOUA* – Adevărul atotputerniciei sau suveranităţii lui Dumnezeu face mai uşoară ascultarea de acele porunci din Noul Testament care ne îndeamnă să ne bucurăm în toate împrejurările vieţii. Dumnezeu ne spune: „... fiţi plini de Duh... Mulţumiţi totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Iisus Hristos” (Efeseni 5: 18, 20).

Nu-i aşa că este mai uşor să mulţumeşti pentru toate lucrurile când ştii că Tatăl tău ceresc, EI Elion, Dumnezeul Cel Atotputernic deţine controlul şi că nimic nu se poate întâmpla în universul Său fără permisiunea Lui? De aceea, putem să-l mulţumim lui Dumnezeu chiar şi atunci când oamenii ne fac rău. Deşi ni s-a dat o voinţă liberă, Dumnezeu totuşi stăpâneşte şi supraveghează totul în aşa fel încât nicio fiinţă omenească, niciun înger, niciun demon, niciun rău şi nicio

împrejurare a vieţii nu poate zădărnici planul Său.

El Elion domneşte în mod absolut peste tot. Deoarece El este Cel Atotputernic, poţi înţelege cum lucrează „toate lucrurile împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, şi anume, spre binele celor ce sunt chemaţi după planul Său” (Romani 8: 28). De aceea, tu poţi mulţumi lui Dumnezeu „pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5: 18).

Cunoşti istoria vieţii lui Iosif şi a fraţilor săi, nu-i aşa? Îţi aduci aminte că fraţii lui, din cauza invidiei, au vrut să scape de el; l-au vândut pe Iosif unor străini şi el a ajuns rob în ţara Egiptului. Acolo, în casa lui Potifar, căpetenia străjerilor lui Faraon, Iosif a fost pârât pe nedrept şi aruncat în închisoare pentru doi ani de zile. Omeneşte vorbind, Iosif ar fi avut motive să fie supărat pe Dumnezeu: a făcut ce este bine, a rămas credincios Dumnezeului său şi totuşi a trebuit să sufere. El părea a fi victima comploturilor oamenilor. Şi totuşi, în tot acest timp, Iosif îl cinsteşte pe Dumnezeu cu purtarea şi vorbele lui (Geneza 39: 9; 40: 25 şi 28).

El ştia că Cel Preaînalt stătea în umbră, stăpânind peste toţi şi peste toate, veghind şi aşteptând. Indiferent dacă a înţeles sau nu ce i s-a întâmplat, Iosif a ştiut că Dumnezeu avea un scop cu toate acestea. De unde ştim? Când s-a întâlnit cu fraţii săi, după ce a primit al doilea loc în ţara Egiptului după Faraon, Iosif le-a mărturisit: „Acum, nu vă întristaţi şi nu fiţi mâhniţi că m-aţi vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viaţa m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră… Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă rămână sământa vie în ţară şi ca să vă păstreze viaţa printr-o mare izbăvire. Aşa că nu voi m-aţi trimis aici, ci Dumnezeu; El m-a făcut ca un tată al lui Faraon, stăpân peste

toată casa lui şi cârmuitorul întregii ţări a Egiptului… Voi, negreşit, v-aţi gândit să-mi faceţi rău: dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, şi anume, să scape viaţa unui popor în mare număr” (Geneza 45: 5, 7 – 8; 50: 20). Dragul meu, data viitoare când vei fi ispitit să cârteşti şi să murmuri, aleargă la El Elion, încrede-te în Numele Lui şi mulţumeşte-l pentru toate lucrurile.

VERSET DE MEMORAT

Eu strig către Dumnezeu, către Cel Preaînalt, către Dumnezeu, care lucrează pentru mine.

Psalmul 57: 2

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Cum ai explica unei persoane ce înseamnă Numele lui Dumnezeu *EI Elion*?

2. Cum ai explica atotputernicia sau suveranitatea lui Dumnezeu în lumina celor învăţate?

3. EI Elion este Dumnezeul Cel Preaînalt. Dacă crezi tot ce ai învăţat din Biblie despre El, care va fi atitudinea ta faţă de:

a. guvernul ţării b. circumstanţele tale financiare c. căsătoria ta d. copiii sau nepoţii tăi e. părinţii tăi f. Satana şi forţele întunericului

4. Cum te ajută studiul numelui EI Elion să înţelegi mai bine porunca: „Mulţumiţi lui Dumnezeu pentru toate lucrurile;

30 *Doamne, vreau să te cunosc* căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5: 18)?

5. Cât de limitat este Satana, având în vedere ce ai învăţat studiind numele EI Elion? Cine stabileşte limitele?

6. Dacă Dumnezeu este Atotputernic sau Suveran, de ce îl lasă pe diavol să facă rău în anumite împrejurări? Gândeşte-te la cele învăţate din cartea lui Iov.

7. Cum s-a manifestat atotputernicia lui Dumnezeu în viaţa lui Iosif? S-au petrecut lucrurile la întâmplare sau după un anumit plan? Al cui a fost planul?

8. Când priveşti la viaţa ta, crezi că Dumnezeu este la cârma ei sau crezi că tu, oamenii sau diavolul faceţi ce doriţi sau toate sunt la voia întâmplării?

Capitolul 4

EI Roi – Dumnezeul care vede

ZIUA A ZECEA – Dată afară! Aruncată ca o zdreanţă murdară! A fost folosită pentru interesul alteia şi apoi s-au purtat urât cu ea! Asta era prea de tot; n-a mai putut îndura... şi a fugit. Aşa a făcut Agar, roaba egipteancă a Sarei, nevasta lui Avram.

Ai fost şi tu respins, alungat, într-un fel sau altul? Cât ai fost bun, ai fost binevenit, dar cum n-ai mai fost pe plac, ai fost respins, alungat (din serviciu, din oraş, din casă, din cercul de prieteni etc). A trebuit să pleci sau pur şi simplu ai fost dat afară.

Oricum, ai ajuns pe drumuri şi nu din vina ta. „Sigur că n-a fost vina mea”, vei spune. „Dar dacă nu mă certam cu şeful, cine ştie, poate, ar fi fost altfel”, dar nu eşti sigur.

Unii zic că a fost vina ta, alţii spun că n-a fost vina ta. Însă oricum a fost (trecutul nu mai poate fi schimbat), fie că ai fugit, fie că ai fost dat afară, fie că ai fost criticat sau rănit, simţi un gol în suflet.

Te întrebi: „Unde este Dumnezeu? Unde este Dumnezeul Atotputernic care promite că toate lucrurile lucrează spre bine? Ştie El ce se întâmplă? Vede El?”

Da, El este *EI Roi*, „Dumnezeul care vede”. Dumnezeu este omniprezent (pretutindeni în acelaşi timp) şi ochii Lui sunt

deschişi. Psalmul 11: 4 spune: „Ochii Lui privesc şi pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor”. El nu doarme, ci vede şi cunoaşte absolut tot ce se întâmplă.

În Geneza capitolul 16 găsim o parte din istoria vieţii lui Agar. Citeşte acest capitol ca să înţelegi mai bine numele EI Roi şi apoi răspunde la următoarele întrebări.

1. Scrie tot ce ai învăţat despre Agar din acest capitol.

2. A cui a fost ideea ca Avraam să aibă relaţii cu Agar? De ce?

3. Crez că Agar a putut spune ceva cu privire la această decizie? De ce? Ce argumente ai pentru răspunsul tău?

4. Ce a provocat-o pe Sărai şi cum a reacţionat ea?

5. A fost Agar cu totul nevinovată de ce i s-a întâmplat? De ce?

6. Te-ai aflat vreodată într-o situaţie asemănătoare cu a lui Agar? Cum?

7. Ce i-a poruncit îngerul Domnului lui Agar?

8. Ce a învăţat Agar despre Dumnezeu?

9. Având în vedere ceea ce ştii despre Dumnezeu, cum crezi că te va ajuta faptul că îl cunoşti şi ca EI Roi? De ce este important să ştii

că El este „Dumnezeul care te vede”?

— *ZIUA A UNSPREZECEA* – Deci Dumnezeu vede şi cunoaşte absolut totul! De multe ori când suntem trataţi greşit sau suntem folosiţi de o persoană în care am avut încredere avem tendinţa să îngropăm

34 Doamne, vreau să te cunosc situaţia respectivă. Amintirea întâmplării respective, sentimentele şi respingerea pe care le-am experimentat sunt mai mult decât putem îndura şi, prin urmare, le punem pur şi simplu deoparte. Probabil avem impresia că în timp acestea vor dispărea cu totul.

Însă memoria noastră, la fel ca un computer, le înmagazinează. Apoi se întâmplă ceva şi toate acele informaţii sunt readuse pe ecranul memoriei noastre. Durerea, amărăciunea, învinuirile sunt mult prea grele şi le îngropăm iarăşi, poate la o adâncime şi mai mare!

Se pune întrebarea: cum poate fi vindecată o persoană, care a fost nedreptăţită, care a suferit fizic sau emoţional? Poate să-şi mai revină la ceea ce a fost înainte de a i se întâmpla răul sau relele? Biblia spune că vindecarea este posibilă, căci altfel, Dumnezeul Cel Atotputernic, ar fi intervenit ca să nu se întâmple acel rău.

Unde începe vindecarea? Ea începe atunci când omul înţelege că Dumnezeu există şi că El este EI Roi, „Dumnezeu care vede” absolut tot, ştie, cunoaşte orice situaţie din viaţă.

Prima dată când îl întâlnim în Biblie sub numele EI Roi, Dumnezeu îi spune lui Agar să se întoarcă în locul din care fugise şi să rezolve problema. Orice proces de vindecare începe cu recunoaşterea a ceea ce s-a întâmplat. Dumnezeu a văzut totul – nu putem ascunde nimic de El: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, şi unde voi fugi departe de Faţa Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu eşti acolo; dacă mă voi culca în Locuinţa morţilor, iată-Te şi acolo; dacă voi lua aripile zorilor, şi mă voi duce să locuiesc la marginea mării, şi acolo mâna Ta mă va călăuzi, şi dreapta Ta mă va apuca. Dacă voi zice: «Cel puţin întunericul mă va acoperi, şi se va face noapte lumina dimprejurul meu!» Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea străluceşte ca ziua şi întunericul ca lumina” (Psalmul 139: 7 – 12).

Chiar dacă nimeni nu ştie sau nimănui nu-i pasă, Dumnezeu a văzut nedreptatea care ţi s-a făcut. Într-o zi El va scoate toate lucrurile la iveală, căci „nu este nimic ascuns înaintea Lui”. El

este gata să ierte pe cei care ţi-au făcut rău, dar pe cei ce nu primesc iertarea Lui îi aşteaptă ziua judecăţii. „Fiindcă Dumnezeu găseşte că este drept să dea întristare celor ce vă întristează... într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu şi pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos” (2 Tesaloniceni 1: 5 – 10).

Dumnezeu a văzut tot, dar, în planul Său care este mai presus de gândirea omenească, a îngăduit să ţi se întâmple acel rău. De aceea, oricât de groaznic, de nedrept şi de dureros a fost acel rău, El îl va folosi spre binele tău, dacă îl cunoşti, îl crezi că este Dumnezeu şi te încrezi în Numele Lui, căci „El nu părăseşte pe cei ce-L caută” (Psalmul 9: 10).

Începi să vezi beneficiile cunoaşterii numelui Său, EI Roi? Dacă cei iubiţi de tine au avut de suferit, chiar dacă nu mai sunt lângă tine sau nu mai ştii despre soarta lor, EI Roi vede şi cunoaşte. Probabil că tu nu-i mai poţi ajuta, dar El poate.

El vede. Tu nu poţi, dar El poate. De aceea, aleargă în turnul tare al Numelui Său şi odihneşte-te în El!

În zilele următoare vei învăţa mai mult despre Dumnezeu şi Numele Lui. Aceste adevăruri ale Scripturii te vor mângâia, te vor vindeca, îţi vor reda nădejdea şi vor fi un scut împotriva săgeţilor arzătoare ale pârâşului tău şi al fraţilor tăi. Gândeşte-te acum şi apoi scrie cum poţi fi ajutat de Dumnezeu în calitatea Sa de EI Roi.

Acum mulţumeşte-l lui EI Roi pentru faptul că El este Dumnezeul care vede!

VERSET DE MEMORAT

Ochii Domnului sunt în orice loc; ei văd pe cei răi şi pe cei buni.

Proverbe 15: 3

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. În ce împrejurări. Se descoperă Dumnezeu pentru prima oară în Biblie sub Numele de EI Roi?

2. Ce părere ai despre ce i s-a întâmplat lui Agar? Ce ai face dacă ţi s-ar întâmpla ceva asemănător? Dacă ţi s-a întâmplat deja ceva asemănător, cum ai reacţionat?

3. Te-ar fi ajutat în trecut dacă L-ai fi cunoscut pe Dumnezeu ca EI Roi? Cum?

4. Cum ai putea ajuta pe cineva care suferit mult (pe drept sau pe nedrept) cunoscând că Dumnezeu este EI Roi?

5. În ce alte situaţii sau împrejurări din viaţă ţi-ar fi de folos să ştii că Dumnezeu este EI Roi? Răspunde practic.

Capitolul 5

Cel Atotsuficient

— *ZIUA A DOUĂSPREZECEA*

Până la vârsta de douăzeci şi nouă de ani am tot tânjit să fiu căsătorită, să fiu ţinută în braţe de un bărbat. Mi-am dorit siguranţă şi am crezut că aceasta poate fi găsită la un bărbat, care să mă tragă spre el, pe al cărui piept să-mi plec capul şi el să fie protectorul şi susţinătorul vieţii mele. Acest ideal era esenţa vieţii. Asta era tot ce îmi doream.

Nu am găsit ce am căutat în primul meu soţ. Încă din cea de-a doua zi a lunii noastre de miere, soţul meu – capabilul, talentatul şi adeticul meu soţ – a căzut în depresie. În loc să-mi arate dragoste şi să mă protejeze, Tom a început să-mi spună toate lucrurile care nu-i plăceau la mine. Acesta a fost doar începutul schimbărilor bruşte şi imprevizibile ale stării lui sufleteşti. Unele zile erau minunate. În acele zile îmi plăcea să fac curat în casă, să fiu drăguţă cu prietenii lui şi să fiu soţia lui. Însă, când el ajungea deprimat, protectorul meu dispărea şi eu luptam pentru supravieţuire. Eram hotărâtă să nu mă las distrusă.

Mergeam la biserică. Ştiam numele lui *Dumnezeu*. Cunoşteam numele Fiului Său, Iisus. Îi purtam Numele – ne numeam creştini, dar în realitate nu-L cunoşteam.

Doar credeam că îl cunoşteam. Nu am auzit şi nu am văzut

niciodată nimic care să ne facă să ne întrebăm dacă eram într-adevăr creştini. Nu cunoşteam creştini adevăraţi. Toţi eram la fel; toţi ne jucam de-a biserica.

În cele din urmă, n-am mai putut face faţă depresiei. Eram prea egoistă. L-am părăsit pe Tom şi i-am luat cu mine pe cei doi fii ai noştri, Tom şi Mark. Cu toate acestea, dorinţa mea după siguranţă a rămas la fel de puternică. Îmi doream să fiu ţinută în braţe. Doream să fiu iubită aşa cum eram – fără nicio condiţie. Doream să fiu iubită indiferent dacă eram frumoasă sau urâtă, bolnavă sau sănătoasă, bine dispusă sau indispusă. Doream să fiu iubită indiferent de ceea ce eram – doream să fiu iubită necondiţionat.

Mi-am început căutarea. Am trecut de la un bărbat la altul. În acest proces, am devenit ceea ce n-am dorit niciodată, ceea ce nici n-am visat vreodată că voi fi. Am devenit o femeie adulteră. Totuşi, singurul lucru pe care îl doream era siguranţa.

La vârsta de douzci şi nouă de ani, căutarea mea s-a sfârşit în timp ce eram îngenuncheată lângă patul meu. Acolo L-am întâlnit pe *E*I *Şadai*. Ai auzit cântarea? „EI Şadai, EI Şadai, EI Elion na, Adonai; Te vom lăuda şi-ţi vom înălţa Numele”. 1

Ori de câte ori întâlneşti în Vechiul Testament numele „Dumnezeul Cel Atotputernic”, ÎI întâlneşti acolo pe EI Şadai. Când L-a cunoscut pentru prima dată pe Dumnezeu ca EI Şadai, Avraam s-a aruncat cu faţa la pământ (Geneza 17: 1 – 3).

Eu L-am întâlnit mereu şi mereu ca Dumnezeul meu Atotsuficient, Protectorul meu, Cel care ma iubeşte necondiţionat. El m-a sprijinit atunci când primul meu soţ s-a sinucis. M-a sprijinit atunci când, ca mamă singură cu doi copii, eram cuprinsă de singurătate, responsabilitate şi de nevoia de a fi susţinută. M-a sprijinit când am trecut prin perioade de mari nevoi financiare, atât personale, cât şi în slujirea noastră. M-a sprijinit când povara conducerii părea aproape de nesuportat. M-a sprijinit când am eşuat. M-a sprijinit când m-am rugat pentru copiii mei şi când nu ştiam dacă am fost o mamă bună sau nu. M-a sprijinit

când am fost cuprinsă de teamă din pricina cuvintelor pe care El mi le-a dat ca să le spun altora. M-a sprijinit când nu am mai avut nicio putere şi m-am întrebat dacă voi reuşi să fac faţă provocărilor vieţii. M-a sprijinit când m-am simţit copleşită de toate lucrurile pe care trebuia să le fac.

Ori de câte ori am alergat la EI Şadai al meu, nu m-am întors niciodată cu mâinile goale. El este Dumnezeul meu Atotsuficient. Înţelegi asta, dragul meu? L-ai cunoscut tu pe Dumnezeu ca EI Şadai? Dacă nu – El te aşteaptă cu braţele larg deschise.

Să citim cum S-a descoperit Dumnezeu pentru prima dată ca EI Şadai:

Când a fost Avram în vârstă de nouăzeci şi nouă de ani, Domnul i S-a arătat şi i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul Cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea şi fii fără prihană. Voi face un legământ între Mine şi tine, şi te voi înmulţi nespus de mult”. Avram s-a aruncat cu faţa la pământ; şi Dumnezeu i-a vorbit astfel: „Iată legământul Meu, pe care-l fac cu tine: vei fi tatăl multor neamuri. Nu te vei mai numi Avram; ci numele tău va fi Avraam; căci te fac tatăl multor neamuri. Te voi înmulţi nespus de mult; voi face din tine neamuri întregi; şi din tine vor ieşi împăraţi. Voi pune legământul Meu între Mine şi tine şi sămânţa ta după tine din neam în neam; acesta va fi un legământ veşnic, în puterea căruia, Eu voi fi Dumnezeul tău şi al seminţei tale după tine. Ţie şi seminţei tale după tine, îţi voi da ţara în care locuieşti acum ca străin, şi anume, îţi voi da toată ţara Canaanului în stăpânire veşnică; şi Eu voi fi Dumnezeul lor” (Geneza 17: 1 – 8).

Câtă nevoie avea Avram să-L cunoască pe Dumnezeu ca EI Şadai! El avea nouăzeci şi nouă de ani şi Sărai avea optzeci şi nouă de ani şi tot nu aveau copii! Cu toate acestea, Dumnezeu le promisese că el şi Sărai vor avea un copil. În Romani 4: 19 citim astfel: „Şi fiindcă n-a fost slab în credinţă, el nu s-a uitat la trupul său care era îmbătrânit – avea aproape o sută de ani – nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii”. Cum a fost Avram atât de
 tare în credinţă într-o astfel de situaţie? El nu s-a uitat la sine, ci la Cel ce. Se numeşte EI Şadai.

Numele *El* (şi derivatele lui *E/im*, *Elohim*, *Eloah*) este „unul dintre cei mai vechi şi mai răspândiţi termeni pentru Divinitate cunoscuţi rasei omeneşti”.2 Aminteşte-ţi că El înseamnă „tărie” sau „putere”. Chiar şi atunci când nu este folosit pentru Dumnezeu este tradus tot „tărie” sau „putere”.

Traducerea lui Şadai nu este tot atât de clară ca înţelesul lui. Cercetătorii nu sunt absolut siguri de cuvântul rădăcină din care provine. Unii cred că se referă la puterea şi tăria lui Dumnezeu manifestate în judecăţile Sale. Alţii înclină spre definiţia pe care v-am dat-o în titlul acestui capitol – „Cel Atotsuficient”.

Următorul citat din cartea *Names of God* [*Numele lui Dumnezeu*] de Andrew Jukes este mai lung, dar merită luat în considerare: Ideea exprimată în numele „Şadai”... este aceea de putere, dar nu o putere distrugătoare, ci puterea care asigură toate necesităţile vieţii. Înţelesul primar este „Cu piept” şi provine din cuvântul ebraic Şad, care înseamnă „piept” sau mai exact „pieptul unei femei”. Autorul Parkhurst explică astfel numele: „Şadai, este unul dintre titlurile divine care înseamnă Cel *care toarnă sau* Cel *care revarsă şi* II prezintă pe Dumnezeu ca pe Cel ce dă binecuvântări materiale şi spirituale.

Dacă înţelegem asta aproape că nu mai trebuie să explic cum acest titlu, Şadai, „La piept” sau „Cel care revarsă”, a ajuns să însemne „Atotputernic”. Închipuieşte-ţi un copil care plânge pentru că îi este foame; nimeni nu poate să-i stâmpere foamea decât pieptul mamei. Dacă nu primeşte hrană, va muri. Laptele mamei este alimentul cel mai hrănitor; el conţine toate vitaminele necesare, are în el puterea de a da viaţă celui ce suge. Astfel mama are putere de viaţă şi de moarte asupra copilului...

Tot aşa EI Şadai – „Cel Atotputernic” – este Cel ce. Se dăruie pe Sine făpturilor mâinilor Sale; El i-a „suflat [omului] în

Cel *Alolsujicient 4 t* nări suflare de viaţă”; El este Cel ce „toarnă Duhul Său” şi spune: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine şi să bea” şi: „Deschide-ţi gura larg şi ţi-o voi umple”. Jertfindu-Se, EI Se dăruie pe Sine şi viaţa Lui celor ce vor să-L primească pentru ca astfel voia Lui cea desăvârşită să se împlinească în ei. Pâinea şi rodul viţei cu care ne

împărtăşim când luăm parte la Cina Domnului sunt mărturia permanentă a faptului că Iisus Hristos ni S-a dat nouă. Dacă vrem ca El să trăiască în noi şi să-şi împlinească lucrarea Sa în noi trebuie „să mâncăm trupul Său şi să bem sângele Său” (Ioan 6: 54). Numai aşa, „mâncând trupul Său şi bând sângele Său”, putem „rămâne în El şi El în noi” (Ioan 15: 5). Numai dacă locuieşte în copiii Săi, Domnul îşi poate împlini scopul Său şi poate fi Atotputernic în noi. Totuşi, această dăruire de Sine implică judecata: judecata personală, dacă îl ascultăm şi judecata Domnului dacă nu îl ascultăm.

Acesta este adevărul pe care îl proclamă pretutindeni numele „EI Şadai” sau „Cel Atotputernic”. Totuşi, acest înţeles iese cel mai bine în evidenţă când Dumnezeu. Se descoperă prima dată lui Avram sub numele „Cel Atotputernic”. Dumnezeu îi făcuse de multă vreme lui Avram promisiunea că va avea un copil. Până atunci Avram nu-L cunoscuse pe „Iehova”, însă Domnul i-a promis că îl va binecuvânta şi îi va da o moştenire şi o sământă la fel de numeroasă ca nisipul de pe malul mării. Totuşi, Avram era fără copii. Prin urmare, motivat de promisiunea lui Dumnezeu, cu propria sa energie şi cu ajutorul unei roabe, el face eforturi pentru a obţine ceea ce trebuia să primească, dar nu prin propria energie, ci prin atotputernicia lui Dumnezeu. În aceste împrejurări are loc revelaţia lui „EI Şadai”. Dumnezeu. Se dă pe Sine lui Avram şi apoi Avram se dă pe sine complet lui Dumnezeu şi, prin Dumnezeu, devine roditor. Mai întâi Dumnezeu îi spune: „Eu sunt Dumnezeul Cel Atotputernic”. Aici este revelată sursa din care Avram trebuie să primească totul. Apoi Dumnezeu

 adaugă ceva la numele lui Avram şi îl schimbă în Avraam [în ebraică, Abraham; n.tr.]. El adaugă litera He! 7, litera principală din propriul nume „Iehova”, m!”P, dându-i astfel celui ales ceva din propria natură (pentru ca numele cuiva denotă natura). Procedând astfel, Dumnezeu îi comunică ceva din Sine şi din Duhul Său, modelându-şi creatura aşa cum Îi place Lui, ca să poată fi o binecuvântare pentru mulţi alţii. Imediat, Avram se supune „Dumnezeului Cel Atotputernic” în toate lucrurile: mai întâi în actul exterior al tăierii împrejur, acel simbol al judecăţii de sine şi al predării

perfecte, prin care mărturiseşte că speranţa sa nu este nici în carnea sa, nici în energiile sale, ci numai în binecuvântatul Dătător, Cel care. Se dă pe Sine. Numai prin El noi putem aduce rodul acceptat de El. Apoi Avram se dă lui Dumnezeu renunţând la şi jertfindu-l pe mult iubitul său fiu, pe care l-a aşteptat atât de mult şi despre care i se spusese: „... Numai din Isaac va ieşi o sământă care va purta cu adevărat numele tău" (Geneza 21: 12). Astfel printr-o renunţare totală la sine şi la propria voinţă puterea „Dumnezeului Atotputernic" poate fi primită şi cel ales este făcut tare în slăbiciunea sa şi, prin renunţarea la tot, poate fi umplut cu toată plinătatea Dumnezeului său.

Aceasta a fost lecţia pe care a învăţat-o Avram din descoperirea numelui „EI Şadai". Aceeaşi lecţie trebuie s-o învăţăm şi noi, dacă vrem să-L cunoaştem pe Dumnezeu ca „Cel Atotputernic", dacă vrem să facem voia Lui şi astfel, din oameni neroditori ca Avram, El să ne facă Avraami, adică „taţii multor neamuri".3

Văzându-L pe Dumnezeu ca EI Şadai poţi aprecia şi mai mult cuvintele apostolului Pavel: „El mi-a zis: «Harul Meu îţi este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârşită.» Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine. De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări.

Cel *Atolsujicient 43*

pentru Hristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare" (2 Corinteni 12: 9 – 10).

Acelaşi Dumnezeu care i-a vorbit lui Avraam cu mii de ani în urmă, îţi spune şi ţie aceleaşi cuvinte: „Eu sunt Dumnezeul Cel Atotputernic [EI Şadai]. Umblă înaintea Mea şi fii fără prihană" (Geneza 17: 1).

VERSET DE MEMORAT

Când a fost Avram în vârstă de nouăzeci şi nouă ani, Domnul i S-a arătat şi i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul Cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea şi fii fără prihană".

Geneza 17: 1

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Ce înseamnă numele lui Dumnezeu, EI Şadai?

2. Ce a însemnat pentru Avram numele EI Şadai? Cum a răspuns Avram la această revelaţie?

3. Cum se aplică 2 Corinteni 12: 9 – 10 la numele lui Dumnezeu EI Şadai?

4. Care sunt câteva dintre lucrurile de la care ai aşteptat împlinire sau satisfacţie? Cu ce te mulţumeşti în viaţă? La cine alergi după ajutor?

5. Cum te ajută faptul că Dumnezeu. Se descoperă în Biblie ca EI Şadai? Ca şi lui Avram, ce îţi cere Dumnezeu? La ce va trebui să renunţi dacă te încrezi în numele Lui?

Capitolul 6

Domnul

— *ZIUA A TREISPREZECEA* – A

Înainte de a-L putea cunoaşte pe Dumnezeu ca EI Şadai – Cel Atotsuficient sau Cel Atotputernic – cred că trebuie să te pleci şi să te închini înaintea Lui ca *Adonai*, care tradus înseamnă Domnul şi Stăpânul.

Eu nu aş fi putut cunoaşte refugiul în braţele Sale în ziua când am fost mântuită dacă nu aş fi îngenuncheat mai întâi înaintea Lui şi nu I-aş fi recunoscut dreptul de a domni peste viaţa mea. În data de 16 iulie, 1963, m-am rugat lui Dumnezeu şi am spus: „Doamne, poţi face tot ce vrei cu mine”. În acea zi extraordinară, nu am ştiut că Adonai este unul dintre Numele Lui, dar am ajuns în locul în care să mă dedic în întregime voii lui Dumnezeu. Şi, când L-am recunoscut ca Domnul meu, L-am găsit ca EI Şadai.

Îţi dai seama cât de mulţi oameni sunt dezamăgiţi de religia lor? Se pare că nu îi mai mulţumeşte şi, prin urmare, sunt preocupaţi de lucruri temporare. Întrebarea corectă nu este dacă religia poate să mulţumească pe cineva, ci dacă acei oameni au înţeles vreodată ce înseamnă a fi creştin.

Priveşte în jur la cei ce se numesc creştini. Câţi sunt dintre aceia care au o aşteptare şi o speranţă înflăcărată ca apostolul Pavel: „Mă aştept şi nădăjduiesc cu tărie că nu voi fi dat de ruşine cu nimic; ci că

acum, ca totdeauna, Hristos va fi proslăvit cu îndrăzneală în trupul meu, fie prin viaţa mea, fie prin moartea

45

*46 Doamne, vreau să te cunosc m*ea" (Filipeni 1: 20)? câţi oameni cunoşti, care trăiesc o viaţă care declară: „Căci pentru mine a trăi este Hristos şi a muri este un câştig" (Filipeni 1: 21)?

De ce sunt atât de puţini aceştia? Să nu crezi că cei care trăiesc în felul acesta sunt fanatici, supersfinti, că ei trebuie să trăiască o astfel de viaţă deoarece sunt chemaţi la slujire cu normă întreagă. Dedicarea faţă de voia lui Dumnezeu trebuie să fie standardul pentru fiecare copil al Lui!

S-ar putea să întrebi: „Dacă aceasta este norma, acesta este standardul, ce se întâmplă cu majoritatea credincioşilor din biserică?" Bună întrebare. Studiază numele Său, Adonai, şi textele biblice care II prezintă pe Dumnezeu ca Domnul şi apoi caută să răspunzi la această întrebare.

Pentru început, citeşte ce a spus Iisus în Predica Sa de pe munte: „De ce-Mi ziceţi: «Doamne, Doamne!» şi nu faceţi ce spun Eu?" (Luca 6: 46). „Nu oricine-Mi va zice: «Doamne, Doamne!» va intra în împărăţia cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulţi îmi vor zice un ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci un Numele Tău? Şi n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?» Atunci le voi spune curat: «Niciodată nu v-am cunoscut; DEPĂRTAŢI-VĂ DE LA MINE, VOI TOŢI CARE LUCRAŢI

fărădelege»" (Matei 7: 21 – 23).

Contează ceea ce fac, atâta timp cât îl recunosc ca Domn şi îi spun că doresc darul Său fără plată al vieţii veşnice? Da, contează!

Numele *Domnul* nu este o formulă de politeţe, ci dimpotrivă, indică o relaţie apropiată. Când mă adresez lui Dumnezeu ca Domn înseamnă că eu Îi aparţin în întregime şi sunt supus în totalitate Celui care este Domnul şi Stăpânul meu. Să vedem în continuare cum este folosit în Scriptură Adonai sau Domnul – un nume al lui Dumnezeu. După aceea, vei putea decide dacă poţi spune cu adevărat „Doamne,

Doamne!”

Domnul 47

În Biblie, numele *Adonai*, *Domnul*, apare pentru prima dată în Geneza 15: 2.

Ştim din capitolul precedent că numele EI Şadai apare pentru prima oară în Geneza 17. Am studiat semnificaţia numelui *HI Şadai înainte* de a învăţa despre *Adonai* pentru că ne este mai uşor să-l spunem lui Dumnezeu EI Şadai decât Adonai. Cu toate acestea, nu vei cunoaşte niciodată suficienţa Sa dacă nu-L cunoşti pe Dumnezeu ca Domnul, ca Stăpânul. Numai un slujitor poate fi total dependent de stăpânul său, ca acesta să-i îndeplinească toate nevoile. Sunt sigură că Avraam a înţeles acest adevăr.

După ce i-a învins pe duşmanii lui şi după ce a înţeles că EI Elion, Dumnezeul suveran i-a dat acea victorie, Avram a recunoscut domnia lui Dumnezeu peste viaţa sa. Acesta este primul exemplu al unei astfel de acţiuni înregistrate în Biblie. În Geneza 14: 22, Avram, referindu-se la Dumnezeu îl numeşte Domnul (Iehova), Dumnezeul Cel Preaînalt (EI Elion). Abia în Geneza 15: 2 Avram i se adresează lui Dumnezeu numindu-L Stăpânul său, când spune: „Doamne [Adonai] Dumnezeule [Iehova]”. În continuare, în textele biblice, acolo unde în original apare numele Iehova, îl vom scrie DOMNUL, iar acolo unde în original este Adonai, îl vom scrie Domnul.

Unul dintre slujitorii lui Avram a fost Eliezer, un rob născut în casa lui. În zilele lui Avram un „rob născut în casă” sau un sclav o ducea mai bine decât un slujitor angajat pentru că stăpânul său se îngrijea de toate nevoile lui. Datoria stăpânului era să-l protejeze şi să-i poarte de grijă potrivit cu nevoile sale. Stăpânul îi spunea în fiecare zi ce să facă şi cum să-şi ducă slujba la bun sfârşit. Robii sau sclavii evreilor erau consideraţi parte a familiei şi, prin urmare, puteau lua parte la Pastele Domnului după ce erau tăiaţi împrejur (Exod 12: 43 – 44). Chiar şi robii dintre neamuri puteau fi tăiaţi împrejur pentru a se bucura de binecuvântările legământului dintre Dumnezeu şi Avraam (Geneza 17: 10 – 14).

Citeşte următoarele texte biblice şi observă care sunt bine cu

48 *Doamne*, *vreau* să te *cunosc* vantările de care ne bucurăm şi ce responsabilităţi avem atunci când Dumnezeu este Stăpânul nostru. Scrie-le sub fiecare text.

O PSALMUL 89: 50 – 51

Adu-ţi aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, adu-ţi aminte că port în sân ocara multor popoare; adu-ţi aminte de ocările vrăjmaşilor Tăi, DOAMNE; de ocările lor împotriva paşilor unsului Tău!

O PSALMUL 141: 8 – 10

De aceea, către Tine, Doamne, Dumnezeule, îmi îndrept ochii, la Tine caut adăpost; nu-mi părăsi sufletul! Pzşte-mă de cursa pe care mi-o întind ei şi de piedicile celor ce fac răul! Să cadă cei răi în laţurile lor, în timp ce eu să scap!

O PSALMUL1 19: 125

Eu sunt robul Tău; dă-mi pricepere ca să cunosc învăţăturile Tale.

O JUDECĂTORI 6: 14 – 16

(Ghedeon II numeşte pe Dumnezeu, „Domnul [Adonai]"). DOMNUL S-a uitat la el şi a zis: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai şi izbăveşte pe Israel din mâna lui Madian; oare nu te trimit Eu?"

Domnul 49

Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, Domnul meu, cu ce să izbăvesc pe Israel? Iată că familia mea este cea mai săracă din Mânase, şi eu sunt cel mai mic din casa tatălui meu". DOMNUL i-a zis: „Eu voi fi cu tine şi vei bate pe Madian ca pe un singur om".

Acum citeşte textele de mai jos şi scrie sub fiecare peste cine sau peste ce anume stăpâneşte Adonai (Domnul). Acolo unde este cazul, scrie ce răspuns trebuie să i se dea Celui ce. Se numeşte Adonai. În aceste versete, în Biblia ebraică, Dumnezeu este numit Adonai sau Adon:

O DEUTERONOM 9: 26

M-am rugat Domnului şi am zis: „Stăpâne DOAMNE, nu nimici pe poporul Tău, moştenirea Ta, pe care ai răscumpărat-o în mărimea Ta, pe care ai scos-o din Egipt, prin mâna Ta cea puternică".

O 1 ÎMPĂRAŢI 2: 26

Împăratul a zis apoi preotului Abiatar: „Du-te la Anatot la moşiile tale, căci eşti vrednic de moarte; dar nu te voi omorî azi, pentru că ai purtat chivotul Domnului DUMNEZEU înaintea tatălui meu David şi pentru că ai luat parte la toate suferinţele tatălui meu”.

50 *Doamne, vreau să te cunosc*

O PSALMUL 2: 4

Cel ce şade în ceruri râde, Domnul îşi bate joc de ei.

EPSALMUL 8: 1, 6 – 8

Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul! Slava Ta se înalţă mai pe sus de ceruri!... I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-a pus sub picioarele lui: oii şi boii laolaltă, fiarele câmpului, păsările cerului şi peştii mării, tot ce străbate cărările mărilor.

O PSALMUL 37: 12 – 13

Cel rău face la planuri împotriva celui neprihănit şi scrâşneşte din dinţi împotriva lui. Domnul râde de cel rău, căci vede că-i vine şi lui ziua.

O PSALMUL 97: 5

Munţii se topesc ca ceara înaintea DOMNULUI, înaintea Domnului întregului pământ.

Domnul 5!

O PSALMUL 114: 74

Da, cutremură-te, pământule, înaintea Domnului, înaintea Dumnezeului lui Iacov...

O PSALMUL 135: 5

Ştiu că DOMNUL este mare şi ca Domnul nostru este mai presus de toţi dumnezeii.

O PSALMUL 1 36: 3

Lăudaţi pe Domnul domnilor, căci în veac ţine îndurarea Lui!

Astăzi meditează la următoarele întrebări: „Poate fi cineva mântuit cu adevărat şi în acelaşi timp să nege stăpânirea lui Dumnezeu peste viaţa lui? Poţi să-L numeşti „Domnul”, să refuzi să faci lucrurile pe care îţi spune El să le faci şi totuşi să mergi în cer? înţelegerea realităţii stăpânirii lui Dumnezeu îţi poate schimba complet

înţelegerea privitoare la ceea ce înseamnă a fi copilul Domnului. Scrie-ţi gândurile mai jos şi spune-l Tatălui tău ce doreşti în legătură cu adevărurile învăţate astăzi.

52 *Doamne, vreau să te cunosc*

— *ZIUA A PAISPREZECEA* – „De ce-Mi ziceţi: «Doamne, Doamne!» şi nu faceţi ce spun Eu?" (Luca 6: 46).

„«Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine? Dacă sunt Stăpân, unde este teama de Mine?» zice Domnul oştirilor către voi, preoţilor, care nesocotiţi Numele Meu..." (Maleahi 1: 6). Numele Său este Adonai, Domnul, Stăpânul. De-a lungul secolelor, slujitorii Săi au ştiut acest lucru foarte bine! „Avram a crezut pe DOMNU' Şi Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire" (Geneza 15: 6). Stăpânul a împlinit nevoia slujitorului Său. El i-a spus lui Avraam cum se va întâmpla. Nu Eliezer va fi moştenitorul lui Avraam, ci moştenitorul va ieşi din trupul lui Avraam (Geneza 15: 2 – 6). Sămânţa lui Avraam va aduce mântuire pentru întreg pământul: „Acum, făgăduinţele au fost făcute lui Avraam şi seminţei lui. Nu zice: «Şi seminţelor», ca şi cum ar fi vorba de mai multe, ci ca şi cum ar fi vorba numai de una: «Şi seminţei tale», adică Hristos" (Galateni 3: 16).

Vezi nevoia de-a te închina înaintea Lui şi a spune: „Domnul meu"? Odată cu supunerea, vin şi toate lucrurile de care avem nevoie pentru a îndeplini lucrarea pe care El ne-o încredinţează. Indiferent care este această lucrare, Dumnezeu, în calitatea Sa de Adonai, dă toate lucrurile de care au nevoie slujitorii Săi pentru a îndeplini voia Stăpânului lor.

Însă, deoarece este Adonai, Dumnezeu are dreptul să aştepte ascultare din partea noastră. Când Dumnezeu l-a chemat pe Moise ca să meargă înaintea lui Faraon şi să-i spună să-l lase pe poporul Său să plece, Moise a argumentat cu Dumnezeu. Urmăreşte cu atenţie discuţia dintre Moise şi Dumnezeu. În timp ce citeşti, aminteşte-ţi că atunci când cuvântul *Domnul* este scris cu majuscule [Domnul], acesta este traducerea cuvântului ebraic pentru *Iehova*. Altfel, cuvântul *Domnul este*. *Adonai* sau *Adon*.) Moise a zis DOMNULUI: „Ah! Doamne, eu nu sunt un om cu vorbirea uşoară; şi cusurul acesta nu-i nici de ieri, nici

de alaltăieri, nici

Domnul 53

măcar de când vorbeşti Tu robului Tău; căci vorba şi limba îmi sunt încurcate”. Domnul i-a zis: „Cine a făcut gura omului? Şi cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, DOMNUL? Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta şi te voi învăţa ce vei avea de spus”. Moise a zis: „Ah! Doamne, trimite pe cine vei vrea să trimiţi”. Atunci Domnul S-a mâniat pe Moise... (Exod 4: 10 – 14 a)

De ce S-a mâniat Dumnezeu? Pentru că Moise spunea: „Doamne, Doamne [Adonai]”, însă nu se încredea în El ca Adonai şi nici nu I se supunea.

Când L-a văzut pe Dumnezeu pe tronul Său, Isaia L-a văzut ca Adonai: „În anul morţii împăratului Ozia, am văzut pe Domnul şezând pe un scaun de domnie foarte înalt, şi poalele mantiei Lui umpleau Templul” (Isaia 6: 1). În versetul 8, când a spus: „Am auzit glasul Domnului întrebând: «Pe cine să trimit şi cine va merge pentru Noi?»”, el s-a referit din nou la Dumnezeu numindu-L Adonai. Aici, Stăpânul caută slujitorul ascultător care să spună: „Doamne, Doamne” şi să facă voia Sa. (Observă că expresia „cine va merge pentru Noi” implică un Dumnezeu triunic.)

Totuşi, în acelaşi pasaj în care Isaia îl numeşte Adonai, serafimii îl numesc Iehova-savaot, Domnul oştirilor (versetul 3). Prin urmare, Isaia L-a recunoscut ca atare când şi-a mărturisit păcatul (versetul 5).

Domnul nostru – Adonai – este Iehova IHVH. Şi, pentru că este Iehova, trebuie să-l dăm ascultare. El este Dumnezeu, noi suntem oameni. El este Creatorul, noi suntem fiinţe create. Prin urmare, orice genunchi trebuie să se plece înaintea Lui.

Când Ieremia a fost numit de către Dumnezeu proroc al neamurilor (Ieremia 1: 5), Iehova a fost Cel care l-a numit. Cu toate acestea, când îi răspunde, Ieremia I se adresează lui Dumnezeu spunând: „Ah! Doamne Dumnezeule!”. Literal, Ieremia a spus: „Adonai Iehova”. Dacă Dumnezeu este Dumnezeu, atunci El trebuie să fie Adonai – trebuie să fie Stăpân.

54 Doamne, vreau să te *cunosc*

Dacă acest lucru este adevărat cu privire la Dumnezeu Tatăl, oare nu este adevărat şi cu privire la Dumnezeu Fiul? Dumnezeu Fiul trebuie să fie şi EI Iehova Adonai. Odată Iisus i-a întrebat pe farisei: „Ce credeţi voi despre Hristos? Al cui fiu este?” „Al lui David”, I-au răspuns ei. Şi Iisus le-a zis: „Cum atunci David, fiind insuflat de Duhul, îl numeşte «Domn», când zice: «DOMNUL A zis Domnului Meu: „Şezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmaşii Tăi sub picioarele Tale”»? Deci, dacă David îl numeşte «Domn», cum este El fiul lui?” Nimeni nu I-a putut răspunde un cuvânt. Şi, din ziua aceea, n-a îndrăznit nimeni să-l mai pună întrebări” (Matei 22: 42 – 46).

Iisus a citat Psalmul 110: 1 pentru a dovedi că El era Fiul lui Dumnezeu. Când a citat psalmul, Iisus a stabilit şi faptul că El era Adon. În ebraică, versetul respectiv sună astfel: „Iehova zice lui Adon al meu”. David a vorbit profetic despre Hristos, Mesia. Aminteşte-ţi că în Isaia 6: 8, Iehova a spus: „Cine va merge pentru Noi?” Din nou vedem o referire la Trinitate! Iisus este Dumnezeu, una cu Tatăl (Ioan 10: 30 – 33). Şi, ca Dumnezeu, El este Adon, Domn, Stăpân.

Pentru cei care au ochi să vadă, aceasta este învăţătura Noului Testament. Iisus i-a confruntat mereu pe ascultătorii Săi cu dumnezeirea Sa şi, din această cauză, evreii au vrut să-L omoare cu pietre: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, şi pentru că Tu, care eşti un om, Te faci Dumnezeu” (Ioan 10: 33).

Mulţi oameni II recunosc pe Iisus Hristos ca un om bun sau chiar ca proroc, însă faptul că este Dumnezeu nu vor să-l recunoască. Dacă El este Dumnezeu, atunci trebuie cinstit ca Dumnezeu.1 Fiecare trebuie să se plece în genunchi în Numele lui Iisus şi orice limbă trebuie „să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Iisus Hristos este Domnul” (Filipeni 2: 10 – 11).

Domnul 55

Dumnezeirea lui Iisus şi dreptul Său de a primi închinare ca Domn ne sunt aduse mereu în atenţia noastră şi trebuie să luăm o decizie.

În Noul Testament există două cuvinte greceşti traduse *Domnul*.

Unul dintre ele este *kurios* şi înseamnă „suprem în autoritate, cel care controlează”. Acesta este cuvântul cel mai folosit cu referire la Iisus Hristos. Celălalt este *despotes*, care înseamnă „stăpân absolut”.

Citeşte cu atenţie următoarele texte biblice şi scrie dedesubt modul în care aceste versete arată că Iisus Hristos este Adonai. De asemenea, acolo unde este cazul, observă ce ni se cere nouă.

O LUCA 14: 25 – 27

Împreună cu Iisus mergeau multe noroade. EI S-a întors şi le-a zis: „Dacă vine cineva la Mine şi nu urăşte pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe fraţii săi, pe surorile sale, ba chiar însăşi viaţa sa, nu poate fi ucenicul Meu. Şi oricine nu-şi poartă crucea şi nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu”.

MATEI 10: 34 – 40

„Să nu credeţi că am venit s-aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mamă-sa şi pe noră de soacră-sa. Şi omul va avea de vrăjmaşi chiar pe cei din casa lui. Cine iubeşte pe tată, ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; şi cine iubeşte pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Cine nu-şi ia crucea lui şi nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine. Cine îşi va păstra viaţa, o va pierde; şi cine îşi va pierde viaţa.

56 *Doamne, vreau să te cunosc* pentru Mine, o va câştiga. Cine vă primeşte pe voi, Mă primeşte pe Mine; şi cine Mă primeşte pe Mine, primeşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine”.

O IOAN 13: 13 – 16

Voi Mă numiţi: „Învăţătorul” şi „Domnul”, şi bine ziceţi, căci sunt. Deci, dacă Eu, Domnul şi învăţătorul vostru, v-am spălat picioarele, şi voi sunteţi datori să vă spălaţi picioarele unii altora, Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca şi voi să faceţi cum am făcut Eu. Adevărat, adevărat, vă spun, că robul nu este mai mare decât domnul [stăpânul] său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis.

ROMANI 10: 8 – 10

Ce zice ea deci? „CUVÂNTUL ESTE APROAPE DE TINE: ÎN GURA TA ŞI ÎN INIMA TA”. Şi cuvântul acesta este cuvântul credinţei, pe

care-l propovăduim noi. Dacă mărturiseşti deci cu gura ta pe Iisus ca Domn şi dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morţi, vei fi mântuit. Căci prin credinţa din inimă se capătă neprihănirea, şi prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire”. (Observă ce anume trebuie mărturisit pentru a fi mântuit.)

Domnul 57

Din adevărurile învăţate în ultimele două zile, răspunde la următoarele întrebări:

1. Crezi că Iisus Hristos este Dumnezeu?
2. Dacă El este Dumnezeu, este El şi Adon, Adonai?
3. Ce dedicare este nevoie din partea ta pentru a-L numi pe Iisus „Domn”?

Înainte de a încheia studiul nostru despre *Adonai* doresc să recitim câteva versete pe care le-am citit ieri şi să studiem contextul lor.

O MATEI 7: 21 – 27

Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în împărăţia cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulţi îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Şi n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?” Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; DEPĂRTAŢI-VĂ DE LA MINE, VOI TOŢI CARE LUCRAŢI FĂRĂDELEGE”. De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele şi le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care şi-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit şuvoaiele, an suflat vânturile şi au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbuşit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă. Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele şi nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit, care şi-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit şuvoaiele, au suflat vânturile şi au izbit în casa aceea: ea s-a prăbuşit şi prăbuşirea i-a fost mare”.

58 *Doamne, vreau să te cunosc*

1. Cine va intra în împărăţia cerurilor, potrivit cu aceste versete?
2. Are Iisus dreptul de Adonai ca să primească sau să respingă pe cineva din împărăţia cerurilor?

3. Poate cineva respinge domnia lui Iisus Hristos asupra vieţii lui şi totuşi să ajungă în cer?

4. Este Iisus Hristos Domnul [Adonai al] tău?

5. Eşti tu un om chibzuit sau nechibzuit? De unde ştii?

Nu ştiţi că, dacă vă daţi robi cuiva, ca să-l ascultaţi, sunteţi robii aceluia de care ascultaţi, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire? Dar mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru că, după ce aţi fost robi ai păcatului, aţi ascultat acum din inimă de dreptarul învăţăturii, pe care aţi primit-o" (Romani 6: 16, 17).

Scrie-ţi în spaţiul de mai jos rugăciunea de dedicare.

VERSET DE MEMORAT

Eu zic DOMNULUI: „Tu eşti Domnul [*Adonai* al] meu, Tu eşti singura mea fericire!"

Psalmul 16: 2

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Care este semnificaţia numelui Adonai, potrivit cu ceea ce ai învăţat din Sfânta Scriptură?

2. Ce înseamnă stăpânirea lui Dumnezeu peste un om?

3. De ce este important să-L cunoşti pe Dumnezeu ca Adonai înainte de a-L chema ca EI Şadai?

4. Din cele învăţate din Biblie, explică modul în care se aplică legătura dintre un stăpân şi sclavul lui la credinciosul care îl cunoaşte pe Dumnezeu ca Adonai.

5. Ce legătură există între Iisus Hristos şi Dumnezeu Adonai?

6. Este Hristos Adonai pentru tine? Cum se vede acest lucru?

7. Cum poţi explica textul din Matei 7: 21 – 22 unei alte persoane, având în vedere că Iisus Hristos este Adonai?

8. Cum poate face psalmistul afirmaţia: „Tu eşti Domnul [*Adonai al*] meu, Tu eşti singura mea fericire!" (Psalmul 16: 2)?

Capitolul 7

Iehova

Cel ce există prin Sine însuşi

— *ZIUA A CINCISPREZECEA* – Dintre toate numele lui Dumnezeu, *Iehova* este numele cel mai des folosit în Vechiul Testament în limba ebraică. Prima dintre cele 6.823 de utilizări ale acestui nume apare în Geneza 2: 4 alături de Elohim, un alt nume al lui Dumnezeu.

Numele Iehova provine din cuvântul *havah*, care înseamnă „a fi sau a deveni". Astfel numele Iehova ne prezintă fiinţa sau esenţa lui Dumnezeu. Nathan Stone a spus: „Când citim numele Iehova în Biblie, ne gândim în termenii fiinţei, ai existenţei şi ai vieţii şi trebuie să ne gândim la Iehova ca la Fiinţa care există prin ea însăşi, Cel care are în Sine viaţa esenţială, existenţa permanentă". [În Biblia românească, traducerea Cornilescu, numele Iehova este scris „Domnul" şi deci nu poate fi deosebit în citire de numele Adonai care este tradus la fel; concordanţa biblică poate reda numele scrise în original; n.tr.]

Aflându-se în faţa rugului aprins, „Moise i-a zis lui Dumnezeu: «Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel şi le voi spune: „Dumnezeul părinţilor voştri m-a trimis la voi" şi mă vor întreba: „Care este Numele Lui?" ce le voi răspunde?»

Dumnezeu i-a zis lui Moise: «EU SUNT CEL CE SUNT». Şi a adăugat: «Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „Cel ce Se

 numeşte EU SUNT m-a trimis la voi."» Dumnezeu a mai zis lui Moise: «Aşa să vorbeşti copiilor lui Israel: „Domnul, Dumnezeul părinţilor voştri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru veşnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam»" (Exod 3: 13 – 15).

Iehova este Dumnezeu care are viaţa în Sine însuşi, căci. Se numeşte „EU SUNT CEL CE SUNT". El este veşnicul EU SUNT, Alfa şi Omega [prima şi ultima literă din alfabetul grecesc în care a fost scris Noul Testament – ceea ce înseamnă că nu există altul înaintea Lui şi nici după El], El este Acelaşi ieri, azi şi în veci. Toată viaţa este cuprinsă în El. De ce să căutăm ajutor oameni? De ce să nu ne odihnim în

adevărul că El nu. Se schimbă? De ce să ne frământăm, în loc să ne încredem din toată inima în El, căci dintre toţi câţi s-au încrezut în El niciunul nu a fost dat de ruşine.

Când Dumnezeu S-a descoperit sub acest nume lui Moise, poporul Israel a înţeles pentru prima oară cu adevărat ce înseamnă numele *Iehova*. Deşi numele Iehova apare încă din Geneza 2: 4, totuşi până la această revelaţie făcută lui Moise, poporul n-a înţeles că acesta este numele pe care Dumnezeu l-a folosit în legământul făcut cu părintele lor, Avraam. Astfel citim în Exod 6: 2 – 4: „Dumnezeu a mai vorbit lui Moise şi i-a zis: «Eu sunt Domnul [Iehova]. Eu M-am arătat lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, ca Dumnezeu Cel Atotputernic [EI Şadai]; dar n-am fost cunoscut de el sub Numele Meu ca DOMNUL [Iehova]. De asemenea Mi-am încheiat legământul Meu cu ei, ca să le dau ţara Canaan, ţara călătoriilor lor sfinte, în care au locuit ca străini»".

Iehova a împlinit legământul pe care l-a făcut cu Avraam în ce priveşte ţara Canaan. Prin urmare, israeliţii s-au întors în Canaan după patru sute de ani de robie în ţara Egiptului (Geneza 15: 13 – 21). Dumnezeu S-a descoperit poporului Său de legământ ca un Dumnezeu care nu. Se schimbă şi care rămâne credincios Cuvântului Săi de-a lungul multor generaţii.

Cel *ce există prin Sine însuşi 63*

Când ai nevoie de asigurarea că Dumnezeu este prezent, că El nu. Se schimbă şi îşi ţine promisiunile – chiar dacă tu nu ţi-ai respectat promisiunile pe care I le-ai făcut – aleargă la iehova al tău. Încrede-te în numele Său. El nu se schimbă ca omul, pentru că El este acelaşi ieri, azi şi în veci. Domnul Iisus este egal cu Iehova şi nici El nu. Se schimbă (Evrei 13: 8).

„DOMNUL [Iehova] S-a pogorât într-un nor, a stat acolo lângă el [Moise] şi a rostit Numele Domnului [Iehova]. Şi Domnul [Iehova] a trecut pe dinaintea lui Moise şi a strigat: «DOMNUL [Iehova], Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare şi milostiv, încet la mânie, plin de bunătate şi credincioşie, care îşi ţine dragostea1 până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea şi păcatul, dar

nu socoteşte pe cel vinovat drept nevinovat, şi pedepseşte fărădelegea părinţilor în copii şi în copiii copiilor lor până la al treilea şi al patrulea neam!” (Exod 34: 5 – 7). Acesta este Iehova al tău, Dumnezeul legământului!

Dorinţa mea este ca să-L cunoşti pe Dumnezeu aşa cum. Se descoperă pe Sine şi astfel gândurile şi rugăciunile tale îndreptate către El să aibă la bază adevărurile veşnice ale Cuvântului Său. Scrie mai jos toate adjectivele care îl descriu pe Iehova. După aceea scrie o rugăciune de închinare şi laudă adresată lui Iehova.

64 Doamne, vreau să te cunosc

În paragraful următor este prezentat un model de rugăciune în sensul acesta. Acest model de rugăciune este scris doar ca să te îndrume să te rogi folosind cuvintele Scripturii.

Doamne Tată, aşa cum s-a *rugat Moise, Te rugăm şi noi să ne arăţi slava Ta, să ni Te descoperi aşa cum eşti*! *Te rugăm să ne ierţi păcatele, să fii milostiv şi îndurător cu noi, ca să ne purtăm în mod vrednic de legământul pe care l-am încheiat cu Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos şi astfel să ne putem bucura de dragostea Ta întotdeauna*. *Te rugăm toate acestea în Numele care este mai presus de orice nume, în Numele scump al Domnului nostru Iisus Hristos*. *Amin*.

VERSET DE MEMORAT

Dumnezeu i-a zis lui Moise: „EU SUNT CEL CE SUNT”. Şi a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: «Cel ce. Se numeşte „EU SUNT „m-a trimis la voi”.

Exod 3: 14

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Numele lui Dumnzu *Iehova* este folosit mai mult decât oricare alt nume al Lui din Sfânta Scriptură. Ce înseamnă acest nume?

2. Ce înţeles are numele *Iehova*, potrivit cu răspunsul pe care-l dă Dumnezeu lui Moise în Exod 3: 13 – 15?

3. Care este traducerea în limba română a numelui *Iehova*

4. Iehova este numele de legământ al lui Dumnezeu, legământ pe care l-a încheiat cu poporul Său răscumpărat nu cu sângele ţapilor sau al viţeilor, ci cu sângele scump al Domnului Iisus Hristos, Mielul

fără cusur şi fără prihană. Din cele învăţate despre Iehova, Dumnezeul legământului, ce poţi aplica la viaţa de credinţă?

Capitolul 8

Iehova-Iire

Domnul care va purta de grijă

— *ZIUA A ŞAISPREZECEA* – O Doamne Dumnezeule, care trăieşti veşnic şi ai viaţă în Tine însuţi, cine sunt eu ca să-ţi pese de mine? Dacă Tu nu ai nevoie de nimeni şi de nimic, de ce vrei să ai părtăşie cu mine? Doamne, ce pot să-ţi ofer eu?”

Dumnezeu te vrea şi are nevoie de tine, căci Numele Lui este de asemenea Iehova-*iire*, Iehova-*ţidehenu*, Iehova-*nisi*, *Iehova-rafa*, Iehova-*şalom*, Iehova-*savaot*, Iehova-*şama*, Iehova-*mecodişchem*. Ce înseamnă fiecare din aceste nume? Fiind nume compuse cu Iehova, fiecare dintre ele ne arată că însăşi esenţa Fiinţei Sale este să iubească, să dea, să nu. Se limiteze la Sine însuşi.

Ca Dumnezeu care există prin Sine însuşi, El doreşte împlinească nevoile celor pe care i-a creat după chipul Său. Astfel El devine Iehova care ne poartă de grijă, Iehova păstorul nostru, Iehova care ne sfinţeşte, şi aşa mai departe. Lui îi pasă de creaţia Sa şi de noi pentru că această grijă face parte din caracterul Său. Şi, pe măsură ce ne însuşim tot mai mult din caracterul Său, noi, tu şi eu, vom renunţa la noi înşine pentru a arăta altora ceea ce este El pentru noi.

Primul dintre aceste nume compuse pe care îl vom studia esteIehova*iire*, care înseamnă „Domnul va purta de grijă”. Acest nume al lui Dumnezeu este foarte semnificativ în viaţa lui Avraam. Însă înainte de a studia însemnătatea acestui nume pentru Avraam, doresc să studiezi tu însuţi acest nume. Prin urmare, tema ta pentru astăzi este să citeşti un pasaj din Geneza, rugându-L pe Dumnezeu să te ajute să înţelegi adevărul Său şi să-ţi întărească credinţa.

În timp ce citeşti Geneza 22: 1 – 19, fă următoarele:

1. Subliniază expresia *Domnul va purta de grijă* care este traducerea numelui Iehova-iire.

2. Notează într-un mod specific cuvintele *iubeşti*, *închinăm* şi *ascultat*. Dumnezeu a scris douăzeci şi unu de capitole şi până în Geneza 22 aceste cuvinte nu au fost folosite. Când un cuvânt important este menţionat pentru prima dată în Cuvântul lui Dumnezeu, principiile legate de cuvântul respectiv în acel context sunt adevărate pe tot cuprinsul Bibliei. Acesta se numeşte principiul primei menţiuni.

O GENEZA 22: 1 – 19

1 După aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam şi i-a zis: „Avraame!" „Iată-mă", a răspuns el.

2 Dumnezeu i-a zis: „Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubeşti, pe Isaac; du-te în ţara Moria şi adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ţi-l voi spune Eu".

3 Avraam s-a sculat dis-de-dimineaţă, a pus şaua pe măgar şi a luat cu el două slugi şi pe fiul său Isaac. A tăiat lemne pentru arderea de tot şi a pornit spre locul pe care i-l spusese Dumnezeu.

Domnul care va purta de grijă 67

4 A treia zi, Avraam a ridicat ochii şi a văzut locul de departe.

5 Şi Avraam a zis slugilor sale: „Rămâneţi aici cu măgarul; eu şi băiatul ne vom duce până acolo să ne închinăm şi apoi ne vom întoarce la voi".

6 Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot, le-a pus în spinarea fiului său Isaac şi a luat în mână focul şi cuţitul. Şi au mers astfel amândoi împreună.

7 Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său Avraam, a zis: „Tată!" „Ce este, fiule?" i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: „Iată focul şi lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?"

8 „Fiule", a răspuns Avraam, „Dumnezeu însuşi va purta grijă de mielul pentru arderea de tot". Şi au mers amândoi împreună înainte.

9 Când au ajuns la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar şi a aşezat lemnele pe el. A legat pe fiul său Isaac şi l-a pus pe altar, deasupra lemnelor.

10 Apoi Avraam a întins mâna şi a luat cuţitul ca să junghie pe fiul său.

11 Atunci îngerul DOMNULUI l-a strigat din ceruri şi a zis:

„Avraame! Avraame!” „Iată-mă!” a răspuns el.
12 îngerul a zis: „Să nu pui mâna pe băiat şi să nu-i faci nimic; căci ştiu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruţat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine”.
13 Avraam a ridicat ochii şi a văzut înapoia lui un berbec, încurcat cu coarnele într-un tufiş; şi Avraam s-a dus de a luat berbecul şi l-a adus ca ardere de tot în locul fiului său.
68 *Doamne, vreau să te cunosc*
14 Avraam a pus locului aceluia numele Domnul va purta de grijă. De aceea se zice şi azi: „La muntele unde Domnul va purta de grijă”.
15 îngerul DOMNULUI a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam
16 şi a zis: „Pe Mine însumi jur”, zice Domnul, „pentru că ai făcut lucrul acesta şi n-ai cruţat pe fiul tău, pe singurul tău fiu.
17 te voi binecuvânta foarte mult şi-ţi voi înmulţi foarte mult sămânţa, şi anume, ca stelele cerului şi ca nisipul de pe ţărmul mării; şi sămânţa ta va stăpâni cetăţile vrăjmaşilor ei.
! ° Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânţa ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!”
19 Avraam s-a întors la slugile sale şi s-au sculat şi au plecat împreună la Beer-şeba, căci Avraam locuia la Beer-şeba.

Ce ai învăţat din observarea numelui Iehova-iire şi a cuvintelor *iubeşti*, *închinăm* şi *ascultat*? Scrie evenimentele şi circumstanţele în care sunt folosite fiecare din aceste cuvinte, precum şi alte adevăruri referitoare la folosirea cuvintelor respective sau timpul când au apărut în istorie. Gândeşte-te la faptul că în Biblie verbul *a iubi* este folosit pentru prima dată în Geneza 22: 2 pentru a descrie legătura dintre un tată şi singurul său fiu.

A iubi (folosit în legătură cu un tată şi singurul său fiu):

Domnul care va purta de grijă 69

A asculta (notează până unde merge ascultarea lui Avraam şi cum răspunde el ori de câte ori Dumnezeu îl cheamă):

A se închina (notează cât de importantă a fost închinarea pentru

Avraam; compară închinarea lui Avraam cu închinarea ta înaintea lui Dumnezeu):

Acum citeşte din nou Geneza 22: 1 – 19. Te duce folosirea acestor trei verbe *a iubi*, *a asculta* şi *a se închina* cu gândul la Iisus Hristos şi lucrarea Sa pentru mântuirea ta? Indicaţie: Compară această folosire a verbului *a iubi* cu Ioan 3: 16. Dacă nu termini astăzi această temă o vom continua mâine.

Fie ca Tatăl nostru să te binecuvânteze din plin prin adevărurile pe care le înveţi.

— *ZIUA A ŞAPTESPREZECEA* – Citeşte iarăşi Geneza 22: 1 – 19 şi apoi răspunde la următoarele întrebări. Aminteşte-ţi că acest text este tipărit în studiul de ieri.

1. De ce a vrut Avraam să-l aducă pe fiul său ca jertfa?

2. În ce ţară trebuia să-l aducă ca jertfă?

3. În ce loc din acea ţară trebuia să-l aducă ca jertfă?

4. De ce a numit Avraam locul acela „Domnul va purta de grijă” (Iehova-iire)?

5. Ce ai mai învăţat despre *iubire*, *ascultare* şi *închinare* la această citire a textului?

6. În ce ordine apar aceste cuvinte în Geneza 22: 1 – 19? Vezi vreun motiv posibil pentru această ordine? Care este legătură dintre iubire, ascultare şi închinare?

7. De ce îi cere Dumnezeu lui Avraam să-l aducă jertfă pe Isaac?

8. Ce a adus Avraam ca jertfă în locul lui Isaac?

9. Meriţi moartea pentru păcatele tale?

10. Pe cine a pedepsit Dumnezeu cu moartea în locul tău?

11. Cine este Iisus pentru Dumnezeu?

Meditează adânc la întrebările de mai sus. Apoi închină-te înaintea Tatălui şi spune-l tot ce ţi-a pus Duhul Sfânt pe inimă.

— *ZIUA A OPTSPREZECEA* – Aflat pe patul morţii, cardinalul Cezar Borgia a strigat disperat: „Cât am trăit, m-am îngrijit de toate, în afară de moarte; acum mi-a sosit ceasul şi nu sunt pregătit”.

Nu s-a pregătit să moară! De ce? Pentru că Cezar Borgia nu a chemat Numele Domnului. El a refuzat să creadă şi să asculte
 cuvântul Domnului care spune: „ORICINE VA CHEMA NUMELE DOMNULUI VA FI MÂNTUIT” (Romani 10: 13).

Omul se străduieşte să-şi facă viaţa frumoasă şi lungă, dar nu poate face nimic când este vorba de moarte. Numai Iehova-iire se poate îngriji să-l aducă pe om de la moarte la viaţă. De ce? Pentru că numai Dumnezeu Iehova are viaţa în Sine însuşi, este viu în vecii vecilor şi S-a îngrijit ca păcătoşii să poată avea viaţă. El a făcut asta trimiţându-L pe Mielul lui Dumnezeu ca să ridice păcatul lumii (Ioan 1: 29): „În adevăr, după cum Tatăl învie morţii şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă cui vrea” (Ioan 5: 21).

Cât este de potrivit faptul că prima dată când îl întâlnim pe Dumnezeu ca Iehova-iire al nostru vedem un tată care îl aduce ca jertfă pe singurul său fiu pe muntele Moria. Cele trei – dragostea, ascultarea şi închinarea – au devenit una!

Pe lângă faptul că este locul unde Avraam l-a adus ca jertfă pe Isaac, muntele Moria mai este important pentru că „Solomon a început zidirea Casei DOMNULUI la Ierusalim, pe muntele Moria, care fusese arătat tatălui său David, în locul pregătit de David în aria lui Ornan, Iebusitul” (2 Cronici 3: 1).

Deci fiecare jertfă pentru păcat, care era adusă la templul construit pe muntele Moria, era un ecou al cuvintelor lui Avraam: „DOMNUL va purta de grijă [Iehova-iire]. De aceea se zice şi azi: «La muntele unde Domnul va purta de grijă»” (Geneza 22: 14). Fiecare miel, fiecare ţap, fiecare jertfă arătau spre jertfa supremă. Deoarece era imposibil ca sângele taurilor şi al ţapilor să şteargă păcatele, Dumnezeu a pregătit un trup pentru Fiul Său (Evrei 10: 4 – 5). Apoi, la vremea hotărâtă, în ziua de Paşti, Iehova la luat pe acel Fiu, pe Singurul Său Fiu pe care îl iubea şi L-a dus la muntele Calvar. Acolo L-a aşezat pe cruce. De data aceasta, nu s-a mai auzit nicio voce din cer care să oprească mâna morţii. Nu a mai fost niciun berbec încurcat cu coarnele într-un tufiş, care să-l ia locul pentru că acest Miel era soluţia lui

Iehova-iire pentru păcatele lumii. Iehova-iire a oferit ceea ce nu a putut oferi omul!

Do *care va purta le grijă Ti*

Dragul meu, ai primit de la Iehova-iire mântuirea de păcate prin credinţa în Domnul Iisus Hristos? Sau vei striga şi tu într-o zi, ca Cezar Borgia: „Acum trebuie să mor şi nu sunt pregătit”?

Şi tu va trebui să mori: „Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată” (Evrei 9: 27). Însă: „Cine crede în Fiul, are viaţa veşnică, dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viaţa, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el” (Ioan 3: 36).

Care va fi partea ta: viaţa veşnică sau moartea veşnică? Ce faci cu păcatele tale? Este mulţumit Dumnezeu cu strădaniile tale, cu faptele tale bune sau numai cu jertfa Fiului Său, Singurul care a împlinit toată neprihănirea cerută de El? Răspunde în scris la aceste întrebări.

— *ZIUA A NOUĂSPREZECEA* – Se limitează Dumnezeu să ne ofere doar viaţa dincolo de moarte? Nu, dacă ne gândim la viaţa veşnică în termeni de viaţă şi moarte. Noi mai avem de trăit pe pământ şi avem multe nevoi dacă dorim să fim mai mult decât biruitori în această viaţă!

În Vechiul Testament, cuvântul *iire*, tradus „a purta de grijă”, înseamnă literal „a vedea”. Deci cum a ajuns acesta să aibă sensul „a purta de grijă”? Deoarece este Dumnezeu, când vede, El vede în viitor. Tatăl nostru, atotcunoscător, omniprezent şi veşnic.

74 Doamne, vreau să te cunosc cunoaşte sfârşitul încă de la început şi astfel, în omniştiinţa Sa, El poartă de grijă. Prin urmare, în Geneza 22: 8, când Avraam a răspuns: „Dumnezeu însuşi va purta grijă de mielul pentru arderea de tot”, literal, el a spus: „Dumnezeu va vedea El însuşi de miel”. Verbul *a vedea* denotă purtarea de grijă. Când „Avraam a ridicat ochii… a văzut înapoia lui un berbec, încurcat cu coarnele într-un tufiş” (Geneza 22: 13). Datorită purtării de grijă a lui Dumnezeu, Avraam a numit acel loc „Domnul va purta de grijă. De aceea se zice şi azi: «La muntele unde DOMNUL va purta de grijă” (Geneza 22: 14).

Nu vreau să-ţi scape acest adevăr preţios. Doresc să ştii tot ce înseamnă să îl chemi pe Iehova-iire pentru că El îţi oferă mai mult decât mântuire. Iehova-iâre nu numai că a văzut mai dinainte nevoia ta de mântuire şi S-a îngrijit de aceasta prin moartea şi învierea Fiului Său, ci El vede şi nevoile tale zilnice. Astfel, Iisus a lăsat următoarele instrucţiuni: „Când vă rugaţi, să nu bolborosiţi aceleaşi vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că dacă spun o mulţime de vorbe vor fi ascultaţi. Să nu vă asemănaţi cu ei; căci Tatăl vostru ştie de ce aveţi trebuinţă, mai înainte ca să-l cereţi voi" (Matei 6: 7, 8).

Da, Tatăl nostru ceresc, Iehova-iire, ne vede şi ne cunoaşte nevoile. Cu toate acestea, Domnul Iisus ne învaţă să ne rugăm: „Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi" (Matei 6: 11).

Ţi se pare absurd să-l ceri lui Dumnezeu pâinea cea de toate zilele când poţi să ţi-o procuri singur? Crezi că nu este necesar să mergi la Stăpânul suveran al universului cu nevoile tale, care par neînsemnate? Te întrebi de ce S-ar mai deranja Dumnezeu pentru tine?

Dragul meu, Dumnezeul nostru, Iehova-iire, insistă să ne rugăm. Noi ne rugăm Celui care este pentru noi! „El, care n-a cruţat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toţi, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?" (Romani 8: 32)

Domnul care va purta de Grijă 75

„La muntele unde Domnul va purta de grijă" (Geneza 22: 14), la Calvar, prin moartea şi învierea lui Iisus Hristos „Dumnezeu. Se va îngriji de toate trebuinţele noastre, după bogăţia Sa, în slavă, în Iisus Hristos: (Filipeni 4: 19).

Dumnezeu este pentru tine, nu împotriva ta. În orice încercare poţi să-l pui pe Isaac al tău pe altar. Poţi să te închini în ascultare de Cuvântul lui Iehova-iire şi să ştii că indiferent care vor fi nevoile tale Domnul. Se va îngriji de ele.

La cine alergi ca să-ţi împlinească nevoile, indiferent de circumstanţele în care te găseşti?

„Vai de cei ce se pogoară în Egipt după ajutor, se bizuie pe cai şi se încred în mulţimea carelor şi în puterea călăreţilor, dar nu privesc

spre Sfântul lui Israel şi nu-L caută pe Domnul!” (Isaia 31: 1)

VERSET DE MEMORAT

Şi Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuinţele voastre, după bogăţia Sa, în slavă, în Iisus Hristos.

FILIPEN! 4: 19

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. De ce este important faptul că numele Iehova este combinat cu alte cuvinte care descriu caracterul lui Dumnezeu?

2. Numele Iehova-iire este tradus „Domnul va purta de grijă”. Cum este manifestată această calitate a naturii Sale în cazul lui Avraam şi Isaac din Geneza 22?

3. Gândeşte-te la Avraam şi Isaac pe muntele Moria şi spune care a fost ordinea celor trei cuvinte-cheie *ascultare*, *dragoste* şi *închinare*. De ce este importantă ordinea?

4. De ce crezi că Dumnezeu i-a cerut lui Avraam să-l aducă jertfă pe Isaac?

5. Ce ţi-a cerut Dumnezeu să faci şi ţi-a fost la fel de greu să faci lucrul respectiv ca lui Avraam, când i s-a cerut să-l aducă jertfă pe Isaac? De ce crezi că ţi-a cerut Dumnezeu acel lucru?

6. Scrie pe scurt cum S-a îngrijit Iehova-iire ca să ne scape de pedeapsa morţii pe care o meritam pentru păcatele noastre. Ce jertfă a adus El în locul nostru?

7. Care este înţelesul cuvântului *iire* în Vechiul Testament?

8. Cum poate vedea Dumnezeu mai dinainte ce ţi se va întâmpla în viaţă?

9. Ce poţi aştepta de la Iehova-iire atunci când ai o nevoie? 10. Îţi aminteşti de vreo situaţie din umblarea ta cu Iehova-iire în care El ţi-a împlinit o nevoie? Vrei se vorbeşte despre asta în grup ca încurajare pentru ceilalţi?

Capitolu 9

l

Iehova-Rafa

Domnul care vindecă

— *ZIUA A DOUĂZECEA* – Rănile pricinuite de păcat lasă urme adânci. După cum păcatul omenirii a lăsat urme adânci în trupul Domnului Iisus pe Calvar, tot aşa de-a lungul secolelor păcatul a lăsat urme adânci în viaţa bărbaţilor, femeilor şi copiilor. Mulţimi de oameni suferă lipsite de vlagă şi viaţa li se scurge ca apa; nimic nu mai pare să fie la locul lui. Toate oasele lor sunt dezarticulate; inimile li s-au topit ca ceara. Nu mai au putere pentru a lupta şi nici energie. Tăria lor s-a uscat ca lutul. Abilitatea lor, libertatea lor de a comunica a dispărut. Stau întinşi în ţărâna pământului (vezi Psalmul 22: 14, 15).

În necazurile lor, puţini sunt cei care îi mângâie; în schimb sunt înconjuraţi de duşmani. Făcătorii de rele îi înconjoară şi privesc curioşi mizeria în care se află. Nu au nicio milă de ei; caută doar să îi folosească spre propriul avantaj pentru a împărţi prada vieţilor lor (Psalmul 22: 16 – 18).

Ţi se pare că exagerez? Mi-aş dori să fie aşa. Aş dori ca situaţia să nu fie atât de gravă cum spun. Din nefericire, situaţia omenirii se agravează pe zi ce trece. Dacă ar fi să o descriu exact aşa cum este în realitate, după toată probabilitatea unii dintre voi v-aţi opri din citit. Nu vrem să auzim aşa ceva. Nu vrem să ştim

 despre aşa ceva. Realitatea dezolantă a păcatelor noastre ne îmbolnăveşte, este prea neplăcută. Dorim să închidem ochii, să ne acoperim urechile şi să ne îngropăm capul în nisip ca struţul. Ignoranţa este o binecuvântare spun mulţi.

Trăim în propria noastră lume – netulburaţi, neinformaţi şi nederanjaţi de realităţile care ne-ar putea solicita atenţia şi preocuparea în calitate de ambasadori ai lui Dumnezeu cărora li s-a încredinţat slujba împăcării. Este o bucurie să fii ambasador al lui Dumnezeu când te bucuri de notorietate, de privilegii şi de aspectele plăcute ale vieţii. Însă, când intervin în discuţie cerinţele rezolvării problemelor şi a diferitelor chestiuni, ale înfruntării lucrurilor neplăcute şi nedrepte, suntem gata să spunem: „Poţi să uiţi calitatea mea de ambasador”.

Dorim să fim vindecaţi noi înşine, dar nu vrem să fim implicaţi

în vindecarea altora! Nu vrem să ne murdărim pe mâini. Suntem gata să dăm bani, dar să nu ne implicăm. Vrem să auzim numai atât cât să ne fie stârnită compasiunea, dar nu suficient de mult încât să ne urmărească amintirile.

Dacă vrem să fim reprezentanţii lui Dumnezeu pe pământ, care să arate lumii caracterul lui Dumnezeu, trebuie să slujim noi şi nu să aşteptăm să fim slujiţi. Trebuie să-i căutăm pe cei care au nevoie de medic şi să ne implicăm activ în vindecarea rănilor poporului Său. Nu există nicio îndoială cu privire la acest fapt pentru că numele Dumnezeului nostru este *Iehova-rafa*, Domnul care vindecă!

— *ZIUA A DOUĂZECI ŞI UNA* – „Nu este niciun leac alinător în Galaad? Nu este niciun doctor acolo?” (Ieremia 8: 22).

Există, cum să nu fie leac alinător sau balsam în Galaad. Şi există şi doctor acolo! Numele Lui este Iehova-rafa, Domnul care

Domnul

79

vindecă. Dar oare câţi oameni Îi cunosc numele? Ce înseamnă acesta? Ce vindecă El? Infirmităţi trupeşti? Răni sufleteşti sau boli mintale? Răni spirituale sau răni fizice? Acestea sunt câteva întrebări la care vom căuta să răspundem în timp ce cercetăm Scripturile ca să ştim „ce a spus Domnul”.

Cu cât a călătorit mai mult sub călăuzirea lui Dumnezeu, cu atât poporul Israel a ajuns să cunoască mai bine caracterul Lui şi căile Sale. Revelaţia a fost progresivă. Când a sosit timpul eliberării copiilor lui Israel din Egipt, ei au înţeles pe deplin de ce numele Lui era Iehova. Pentru că Iehova a auzit strigătele lor şi şi-a adus aminte de legământul pe care l-a făcut cu Avraam (Geneza 15: 13 – 21; Exod 3: 7 – 8; 16: 2 – 4).

Prin intermediul acestei eliberări, poporul L-a văzut pe Dumnezeu şi ca Iehova-iire. Încă o dată, prin jertfă, Dumnezeu S-a îngrijit de ceea ce au avut nevoie. Mielul pascal a adus cu sine eliberarea lor din robia lui Faraon.

Chiar dacă au fost eliberaţi din Egipt (o imagine a lumii), poporul lui Dumnezeu încă şi-a păstrat o parte din purtările şi

obiceiurile Egiptului. Mirosul urât al Egiptului putea fi simţit în mod clar atunci când sufla vânturile încercărilor peste ei. Israel a ajuns să-L cunoască pe Dumnezeu într-o lumină nouă. Incidentul pe care îl vom studia a avut loc după eliberarea lor uimitoare de egiptenii care i-au urmărit până la Marea Roşie.

Citeşte Exod 15: 22 – 27 şi răspunde la următoarele întrebări:

O EXOD 1 5: 22 – 27

Moise a pornit pe Israel de la Marea Roşie. Au apucat înspre pustia Sur; şi, după trei zile de mers în pustie, n-au găsit apă. Au ajuns la Mara; dar n-au putut să bea apă din Mara, pentru că era amară. De aceea locul acela a fost numit Mara (*Amărăciune*). Poporul a cârtit împotriva lui Moise, zicând: „Ce avem să bem?” Moise a strigat către Domnul; şi Domnul i-a arătat un lemn, pe care l-a aruncat în apă. Şi apa s-a făcut dulce. Acolo a dat Domnul poporului legi şi

 porunci, şi acolo l-a pus la încercare, El a zis: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui şi dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni; căci Eu sunt DOMNUL care te vindecă”. Au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece izvoare de apă şi şaptezeci de finici. Şi au tăbărât acolo, lângă apă”.

1. Ce a făcut Moise ca apele amare de la Mara să devină dulci?

2. Cum a ajuns poporul la Mara? A fost vorba despre un accident? Citeşte Exod 13: 21 – 22.

3. Crezi că apele amare de la Mara au fost un accident, rezultatul unei conduceri slabe, o surpriză? De ce crezi aceasta?

4. După ce apele amare s-au făcut dulci când Moise a aruncat acel lemn în apă, ce s-a mai întâmplat la Mara?

5. Ce spune Domnul în Exodul 22 că va preveni orice boală în popor?

6. Cine a lovit cu boli? Cine au fost cei afectaţi de ele? De ce crezi că a făcut El asta?

7. Cine este Cel ce vindecă? Care sunt asemănările acestui text

cu Deuteronom 32: 39? Dar cu Isaia 45: 6 – 7?

8. Ce fel de boli vindecă Iehova-rafa?

Ai ape amare care au nevoie să fie îndulcite? Spune-l astăzi Tatălui tău în rugăciune despre aceste aspecte ale vieţii tale.

— *ZIUA A DOUĂZECI ŞI DOUĂ* – Iehova-rafa vindecă... dar ce vindecă El? Mai jos sunt prezentate câteva pasaje biblice despre vindecare care te vor ajuta să răspunzi la această întrebare. Citeşte cu atenţie fiecare pasaj, căutând descoperirea lui Dumnezeu şi apoi scrie ce ai învăţat despre vindecare din pasajul respectiv.

Înainte de a începe, dă-mi voie să să-ţi spun că aceste pasaje

82 *Doamne, vreau să te cunosc* din Vechiul Testament conţin cuvântul ebraic *rafa*, „a vindeca". Bineînţeles că în Noul Testament se foloseşte un cuvânt diferit deoarece Noul Testament a fost scris în greacă. În timp ce citeşti din Noul Testament aminteşte-ţi că Iisus este Dumnezeu, una cu Tatăl şi că „... tot ce face Tatăl, face şi Fiul întocmai" (Ioan 5: 19).

CITATE BIBLICE DESPRE VINDECARE

O 2 ÎMPĂRAŢI 20: 1, 4 – 5

În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav de moarte. Prorocul Isaia, fiul lui Amoţ, a venit la el şi i-a zis: „Aşa vorbeşte DOMNUL: «Rânduieşte ce ai de rânduit casei tale, căci vei muri şi nu vei mai trăi»."... Isaia, care ieşise, n-ajunsese încă în curtea din mijloc, când Cuvântul DOMNULUI i-a vorbit astfel: „Întoarce-te şi spune lui Ezechia, căpetenia poporului Meu: «Aşa vorbeşte DOMNUL, Dumnezeul tatălui tău David: „Ţi-am auzit rugăciunea şi ţi-am văzut lacrimile. Iată că te voi face sănătos; a treia zi, te vei sui la Casa Domnului"»".

2 CRONICI 7: 14 Dacă poporul Meu peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga şi va căuta Faţa Mea, şi se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul şi-i voi tămădui ţara.

CE AM ÎNVĂŢAT DESPRE VINDECARE

Domnul *care vindecă* 83

CITATE BIBLICE DESPRE VINDECARE

O ISAIA 19: 22; 5 3: 5

Astfel Domnul va lovi pe egipteni, îi va lovi, dar îi va tămădui. Ei se vor întoarce la Domnul, care-i va asculta, şi-i va vindeca... Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El şi prin rănile Lui suntem tămăduiţi.

IEREMIA 30: 1 5 – 17 „De ce te plângi de rana ta, de durerea, pe care ţi-o pricinuieşte boala ta? Pentru mulţimea nelegiuirilor tale, pentru marele număr al păcatelor tale te-am făcut să suferi aceste lucruri! Totuşi, toţi cei ce te mănâncă vor fi mâncaţi şi toţi vrăjmaşii tăi, toţi, vor merge în robie; cei ce te jefuiesc vor fi jefuiţi şi voi da pradă pe toţi cei ce te pradă. Dar te voi vindeca şi îţi voi lega rănile", zice Domnul. „Căci ei te numesc: «Cel izgonit», «Sionul acela de care nimănui nu-i pasă»".

O PSALMUL 147: 3

El tămăduieşte pe cei cu inima zdrobită şi le leagă rănile.

CE AM ÎNVĂŢAT DESPRE VINDECARE

8 – 1 *Doamne, vreau să te cunosc*

CITATE BIBLICE DESPRE VINDECARE

O PSALMUL 103: 1 – 3

Binecuvântează, suflete, pe DOMNUL şi tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântează, suflete, pe DOMNUL, şi nu uita nic una din binefacerile Lui! El îţi iarti toate fărădelegile tale, El îţi vindecă toate bolile tale.

O MATEI 8: 16 – 17

Seara, au adus la Iisus pe mulţi îndrăciţi. El, prin Cuvântul Lui, a scos din ei duhurile necurate şi a tămăduit pe toţi bolnavii, ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputinţele NOASTRE ŞI A PURTAT BOLILE NOASTRE". (Notă: Când s-a împlinit Isaia 53: 4?)

O LUCA 4: 18 – 19

„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor evanghelia; m-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea şi orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsaţi şi să vestesc anul de

îndurare al domnului”.

CE AM ÎNVĂŢAT DESPRE VINDECARE

Domnul care vindecă 85

CE AM ÎNVĂŢAT DESPRE VINDECARE

CITATE BIBLICE DESPRE VINDECARE

O 1 PETRU 2: 24 – 25

El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morţi faţă de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui aţi fost vindecaţi. Căci eraţi ca nişte oi rătăcite. Dar acum v-aţi întors la Păstorul şi Episcopul sufletelor voastre”.

Scrie mai jos în rezumat despre ce fel de boli vindecă Iehova-rafa.

Eşti rănit? Ai nevoie de doctor? Există balsam în Galaad? I-ai cerut Medicului Cel mare să te vindece? Este strigătul inimii tale: „Vindecă-mă, Tu, Doamne şi voi fi vindecat; mântuieşte-mă Tu, şi voi fi mântuit; căci Tu eşti slava mea” (Ieremia 17: 14)?

— *ZIUA A DOUĂZECI Ş*I *TREIA* – Nu voi uita niciodată ziua în care am fost mântuită. Cu o seară înainte fusesem la o întâlnire. Din acea seară nu-mi amintesc decât faptul că un bărbat cu numele Jim m-a privit şi mi-a spus:

86 *Doamne, vreau să te cunosc*

„De ce nu încetezi să-l spui lui Dumnezeu ce vrei şi de ce nu spui că Iisus Hristos este tot ce ai nevoie?” Cuvintele lui m-au iritat.

„Nu de Iisus Hristos am eu nevoie”. Răspunsul meu a fost tăios. „Am nevoie de un soţ. Am nevoie de...” Şi i-am enumerat nevoile mele, scoţându-le pe fiecare în evidenţă numărându-le pe degete. La cea de-a cincea nevoie am considerat că i-am dovedit suficient ce voiam să spun, aşa că am făcut stânga împrejur şi am plecat acasă.

O vreme mi-am dat seama că modul meu de viaţă era inacceptabil pentru Dumnezeu. Ştiam că dacă ar fi să stau înaintea Lui, L-aş fi auzit spunându-mi pe drept: „Depărtează-te de la Mine” (Matei 7: 23).

Păcatele mele erau evidente. Nici măcar eu nu le puteam scuza. Pentru prima dată în viaţa mea mi-am văzut sărăcia în duh. Deşi am

încercat, nu m-am putut opri din a păcătui. Nimic bun nu locuieşte în carnea mea, adică în firea mea pământească şi ştiam asta (Romani 7: 18 – 20).

Am luat mereu hotărâri să fiu bună, să încetez a fi imorală. Totuşi am cedat din nou şi din nou. În cele din urmă, am tras concluzia că nu există cale de eliberare pentru mine. Nu eram destul de puternică spiritual pentru a mă schimba. Ştiam că eram bolnavă – suferеam de o boală a sufletului. Fiind asistentă medicală, participam activ la vindecarea multor trupuri, dar nu cunoşteam niciun medic care să-mi poată vindeca sufletul. Să mă vindec eu însămi? Lucrul acesta era imposibil. Încercasem deja.

După divorţul meu am trăit cu vinovăţia care mă rodea necontenit până când în cele din urmă păcatul a devenit un mod de viaţă acceptabil. La urma urmei, cum ar fi putut prietenii mei să mă condamne? Toţi trăiam la fel!

În unele zile mă gândeam: *Dacă aş putea să mă nasc din nou*… să a*m* u*n* n*ou început în* vi*aţă. Ap*oi începeam să visez cum ar fi fost dacă…! Nu ştiam că expresia născut d*in nou se găse*a în Biblie.

Deşi familia mea era foarte religioasă, Biblia nu a fost o parte centrală a vieţii mele. În cea mai mare parte nu ştiam ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Ajunsesem deja la vârsta de douăzeci şi nouă de ani şi nimeni nu mă întrebase vreodată când am fost mântuită sau dacă am fost mântuită. N-am auzit niciodată o invitaţie la mântuire şi nu mi-am dat seama că nici apartenenţa la o biserică, nici faptele bune nu ne fac creştini.

Cerul şi iadul? Iadul era ceea ce faci din viaţa ta aici pe pământ. Cerul? Păi, dacă faptele mele bune sunt mai multe decât cele rele cu siguranţă voi ajunge în cer. Cel puţin aşa mi se spunea! Ca să fiu sinceră, niciodată nu mi-am închipuit că pe oamenii drăguţi îi paşte vreun pericol. Nimeni din jurul meu nu simţea povara celor pierduţi. N-am auzit niciodată vreo predică despre nevoia noastră de a-L mărturisi pe Hristos.

Când s-au ivit zorii zilei de 16 iulie 1963, nu m-am mai simţit în

stare să merg la serviciu. L-am sunat pe doctorul cu care lucram şi i-am spus că sunt bolnavă şi că ne vom întâlni abia luni. Am închis telefonul şi l-am dus pe Tommy la grădiniţă. Apoi neştiind cu ce să-mi umplu timpul m-am gândit că voi face o prăjitură şi apoi voi ieşi cu băieţii la iarbă verde.

Dintr-odată, în timp ce mă aflam în mijlocul bucătăriei, privirea mi s-a oprit asupra lui Mark, fiul meu mai mic. Era flămând de dragoste! S-a agăţat de şorţul meu. Abia am reuşit să rostesc cuvintele: „Mama trebuie să fie singură câteva minute". Acestea fiind spuse, am alergat în dormitorul meu de la etaj şi m-am aruncat la podea lângă pat spunând: „O, Dumnezeule, nu-mi pasă ce faci cu mine. Nu-mi pasă dacă nu voi mai vedea niciodată un alt bărbat atâta timp cât voi trăi. Nu-mi pasă dacă mă paralizezi de la gât în jos. Nu-mi pasă ce vei face cu cei doi copii ai mei. Singurul lucru pe care mi-l doresc este pacea".

Acolo, lângă patul meu, am descoperit că există un balsam în Galaad, care vindecă sufletul bolnav de păcat. Am aflat că există un Mare Doctor. Numele Său este Iehova-rafa. Însă, mai întâi trebuia să ajung să-L cunosc ca Domnul Iisus Hristos, Prinţul Păcii. În acea zi, acolo în dormitorul meu El a aplicat Crucea apelor amare ale vieţii mele şi am fost vindecată de rănile mortale ale păcatului (Galateni 3: 13 – 14; 1 Petru 2: 24). M-am întors la Iehova-rafa, întorcându-mă la Păstorul şi Episcopul [Păzitorul] sufletului meu (1 Petru 2: 25).

Doar un singur Medic poate vindeca bolile sufletelor noastre. De ce am căuta în altă parte? De ce nu ne-am încrede în Numele Domnului nostru şi nu ne-am baza pe Dumnezeu (Isaia 50: 10)?

Unde alergi când ai nevoie de vindecare? Iehova-rafa este prezent – te aşteaptă cu braţele deschise – cu braţele Calvarului.

— *ZIUA A DOUĂZECI ŞI PATRA* – În Exod 15: 26 vedem că sănătatea, vindecarea şi ascultarea merg mână în mână. În timp ce citeşti, ascultă cu atenţia ce spune Duhul lui Dumnezeu: „El a zis: «Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui şi dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am

lovit pe egipteni; căci Eu sunt Domnul, care te vindecă»”.

Îţi place sau nu, să ştii că există o legătură directă între păcat şi boală. Nu doar boala fizică, ci şi a duhului şi a sufletului. Şi, potrivit cu Exod 15: 26 şi textele biblice pe care le-ai studiat cu două zile în urmă, Dumnezeu este la fel de activ în a produce răni, cât este de activ în vindecare. Ai observat afirmaţia: „nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni”?

Probabil te întrebi dacă eu afirm că orice boală este cauzată de păcat. Nu. Nu cred că toate bolile fizice sau emoţionale sunt consecinţe ale păcatului personal. Cred că unele boli au alte cauze. Dă-mi voie să-ţi împărtăşesc câteva texte biblice care pot să aducă lumină asupra acestei probleme. Deşi aceste citate nu

Domnul care vindecă 89

sunt atotcuprinzătoare, cred că acest exerciţiu îţi va fi de folos. După ce vei termina, vreau să discutăm cum trebuie să abordăm boala trupului, a sufletului şi a duhului.

În timp ce citeşti fiecare text, notează cu propriile-ţi cuvinte ce ai învăţat despre boală, în special în legătură cu păcatul. Este boala cauzată întotdeauna de un păcat? A provocat păcatul boala? Dacă da, al cui păcat?

CE SPUNE SCRIPTURA CE AM ÎNVĂŢAT EU

O 1 CRONICI (Notă: David

21: 10 – 14 păcătuise făcând numărătoarea copiilor lui Israel, aşa cum aflăm din 1 Cronici 21: 8, 17); „Du-te şi spune lui David: «Aşa vorbeşte DOMNUL: „Îţi pun înainte trei urgii; alege una din ele, şi te voi lovi cu ea”.»” Gad s-a dus la David şi i-a zis: „Aşa vorbeşte DOMNUL: «Primeşte: sau trei ani de foamete sau trei luni în timpul cărora să fii nimicit de potrivnicii tăi şi atins de sabia vrăjmaşilor tăi sau trei zile în timpul cărora sabia DOMNULUI şi ciuma să fie în ţară şi îngerul DOMNULUI să ducă nimicirea în tot ţinutul lui Israel.» Vezi acum ce trebuie să răspund Celui ce mă trimite”. David a răspuns lui Gad: „Sunt într-o mare strâmtorare! Să cad în mâinile DOMNULUI, căci îndurările Lui sunt nemărginite; dar să nu cad în mâinile oamenilor!” Domnul a trimis ciuma în Israel şi au căzut şaptezeci de mii de oameni din Israel.

CE SPUNE SCRIPTURA

O NUMERI 12: 9 – 13

DOMNUL S-a aprins de mânie împotriva lor. Şi a plecat. Norul s-a îndepărtat de pe cort. Şi iată că Maria era plină de lepră, albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Maria; şi iată că ea avea lepră. Atunci Aaron a zis lui Moise: „Ah, domnul meu, nu ne face să purtăm pedeapsa păcatului pe care l-am făcut ca nişte nechibzuiţi şi de care ne-am făcut vinovaţi!" Să nu fie Maria ca un copil născut mort, a cărui carne este pe jumătate putredă când iese din pântecele mamei lui"! Moise a strigat către Domnul, zicând: „Dumnezeule, Te rog, vindecă-o!"

O PSALMUL 38: 1 – 3

DOAMNE, nu mă mustra în mânia Ta, nu mă pedepsi în urgia Ta. Căci săgeţile Tale s-au înfipt în mine şi mâna Ta apasă asupra mea. N-a mai rămas nimic sănătos în carnea mea, din pricina mâniei Tale; nu mai este nicio vlagă în oasele mele, în urma păcatului meu. Ca o povară grea, sunt prea grele pentru mine".

O ISAIA 1: 4 – 6

Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărădelegi, sămânţă de nelegiuiţi, copii stricaţi! Au părăsit pe Domnul, au dispreţuit pe Sfântul lui Israel, I-au

CE AM ÎNVĂŢAT EU

Domnul care vindecă 9 i

CE SPUNE SCRIPTURA

Întors spatele... Ce pedepse noi să vă mai dea, când voi vă răzvrătiţi din ce în ce mai rău? Tot capul este bolnav şi toată inima suferă de moarte! Din tălpi până-n creştet, nimic nu-i sănătos; ci numai răni, vânătăi şi carne vie, nestoarse, nelegate şi nealinate cu untdelemn".

IOAN 9: 1 – 3

Când trecea, Iisus a văzut pe un orb din naştere. Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învăţătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinţii lui, de s-a născut orb?" Iisus i-a răspuns: „N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinţii lui; ci s-a născut aşa, ca să se arate în el lucrările lui

Dumnezeu”.

IOAN 5: 5 – 8, 14

Acolo se afla un om bolnav de 38 de ani. Iisus, când l-a văzut zăcând, şi, fiindcă ştia că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?” „Doamne”, I-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa; şi, până să mă duc eu, se pogoară altul înaintea mea”. „Scoală-te”, i-a zis Iisus, „ridică-ţi patul şi umblă”... „După aceea, Iisus l-a găsit în Templu, şi i-a 2 Îs: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuieşti, ca să nu ţi se întâmple ceva mai rău”.

CE AM ÎNVĂŢAT EU

92 *Doamne, vreau să te cunosc*

CE SPUNE SCRIPTURA

O 1 CORINTENI 11: 27 – 32 De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul şi sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuşi şi aşa să mănânce din pâinea aceasta, şi să bea din paharul acesta. Căci cine mănâncă şi bea, îşi mănâncă şi bea osânda lui însuşi, dacă nu deosebeşte trupul Domnului. Din pricina aceasta sunt între voi mulţi neputincioşi şi bolnavi, şi nu puţini dorm. Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecaţi. Dar când suntem judecaţi, suntem pedepsiţi de Domnul, ca să nu fim osândiţi odată cu lumea.

O FILIPENI 2: 25 – 30

Am socotit de trebuinţă să vă trimit pe Epafrodit, fratele şi tovarăşul meu de lucru şi de luptă, trimisul şi slujitorul vostru pentru nevoile mele. Căci dorea fierbinte să vă vadă pe toţi; şi era foarte mâhnit, pentru că aflaserăţi că a fost bolnav. Ce-i drept, a fost bolnav şi foarte aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el. Şi nu numai de el, ci şi de mine, ca să n-am întristare peste întristare. L-am trimis dar cu atât mai în grabă, ca să-l vedeţi şi să vă bucuraţi iarăşi, şi să fiu şi eu mai puţin mâhnit. Primiţi-l deci în Domnul, cu toată bucuria; şi preţuiţi

CE AM ÎNVĂŢAT EU

Domnul care vindecă 93

CE SPUNE SCRIPTURA

pe astfel de oameni. Căci pentru lucrul lui Hristos a fost el aproape de moarte, şi şi-a pus viaţa în joc, ca să împlinească ce lipsea slujbei voastre pentru mine.

O 1 TIMOTEI 5: 22 – 25

Să nu-ţi pui mâinile peste nimeni cu grabă: şi să nu te faci părtaş păcatelor altora: pe tine însuţi păzeşte-te curat. Să nu bei numai apă, ci să iei şi câte puţin vin, din pricina stomacului tău, şi din pricina deselor tale îmbolnăviri. Păcatele unor oameni sunt cunoscute şi merg înainte la judecată, iar ale altora vin pe urmă. Tot aşa şi faptele bune sunt cunoscute: şi cele ce nu sunt cunoscute, nu pot să rămână ascunse.

O IACOV 5: 14 – 16

Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii şi să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credinţă va mântui pe cel bolnav şi Domnul îl va însănătoşa; şi dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. Mărturisiţi-vă unii altora păcatele şi rugaţi-vă unii pentru alţii, ca să fiţi vindecaţi. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit".

CE AM ÎNVĂŢAT EU

94 Doamne, vreau să te cunosc

Dragul meu, ţi-am dat destule versete la care să meditezi astăzi. Începi să înţelegi de ce există atât de multe persoane rănite, lovite şi deznădăjduite? Dacă da, scrie ce ai învăţat din aceste texte.

— *ZIUA A DOUĂZECI Ş*I *CINCEA* – La cine aleargă oamenii mai întâi, când au nevoie de vindecare? Nu-i aşa că aleargă la alţi oameni? Şi când vine cineva la tine cu un necaz trupesc sau sufletesc, ce îi spui? Răspunsul pe care îl dai este esenţial şi poate duce la viaţă sau la moarte fizică şi/sau spirituală. Acesta poate reprezenta diferenţa dintre apăsare şi robie şi pace şi libertate.

Deseori oamenii vin la Precept Ministries pentru a fi consiliaţi, înainte de a ne contacta pe noi, mulţi dintre ei au căutat deja ajutor în altă parte, dar fără succes. Uneori, consilierea a fost ineficientă deoarece persoana consiliată pur şi simplu nu a pus în practică

sfaturile biblice pe care le-a primit.

Totuşi, deseori nu aceasta este situaţia. De multe ori, descoperim că persoana care a făcut consilierea nu a tratat problema spirituală, nu a cerut înţelepciune de la Iehova-rafa şi nici nu L-a întrebat ce diagnostic stabileşte El. Nu a căutat să vadă dacă în viaţa persoanei respective există vreun păcat care trebuie îndepărtat. Descoperim frecvent că persoana care a consiliat nu

a deschis cutia de medicamente a Cuvântului lui Dumnezeu şi nu a aplicat acest medicament pe rănile persoanei consiliate.

Nu demult a venit la noi un bărbat care fusese implicat în homosexualitate. Deşi a căutat să scape de acest păcat, el tot mai era căutat de bărbaţi care îi făceau propuneri păcătoase. El primise ceea ce unii ar considera cele mai bune sfaturi de la mari teologi. Cu toate acestea, consilierii lui nu au descoperit puterile demonice prezente în viaţa acestui bărbat. Lacrimile lui erau aproape amare. Va trebui să ducă această luptă tot restul vieţii sale?

În timp ce ne-am rugat şi l-am sfătuit pe acest tânăr, Dumnezeu ne-a arătat problema lui. Simplu şi în linişte, am cerut ceea ce ne aparţine datorită Calvarului. Apoi am rostit sentinţa Domnului asupra duşmanului.

Prietenul nostru avea o nouă strălucire a feţei. El scrie: „Dumnezeu v-a folosit ca pe un instrument pentru a mă elibera de o robie groaznică care ţinuse o viaţă întreagă. Schimbările din viaţa mea sunt dramatice. Neliniştea a dispărut, la fel şi depresia constantă şi gândurile de sinucidere. Pofta trupească constantă a dispărut. Pot să mă privesc în oglindă fără ca acel sentiment intens de ură din trecut să mă copleşească. De fapt, acum am o părere bună despre mine”.

Este ruşinos să-ţi recunoşti nevoia de vindecare? Nu, pentru că nu poate exista vindecare până ce nu îţi recunoşti această nevoie! Iisus a spus: „Nu cei sănătoşi au trebuinţă de doctor, ci cei bolnavi. Duceţi-vă de învăţaţi ce înseamnă: «MILĂ VOIESC, IAR NU JERTFĂ!» Căci n-am venit să chem la pocăinţă pe cei neprihăniţi, ci pe cei păcătoşi” (Matei 9: 12 – 13).

Indiferent dacă este vorba de o boală fizică, emoţională sau spirituală, trebuie să căutăm mai întâi vindecarea la Iehova-rafa. 2 Cronici 16: 12 spune: „În al treizeci şi nouălea an al domniei sale, Aşa s-a îmbolnăvit de picioare aşa încât avea mari dureri; chiar în timpul bolii lui, n-a căutat pe Domnul, ci a întrebat pe doctori”.

Indiferent dacă este vorba de boala unei naţiuni sau a unei fiinţe omeneşti, ai văzut că nevoia noastră de vindecare poate fi rezultatul păcatului unui popor, al unui conducător sau al unei persoane. Dumnezeu este Cel care vindecă ţări, plăgi, războaie, trupuri, emoţii, suflete şi duhuri. Şi El poate – şi deseori face acest lucru – să ne folosească drept instrumente ale vindecării Sale. Cu toate acestea, instrumentul este neputincios fără puterea Medicului.

De aceea, cu riscul de-a mă repeta, dă-mi voie să-ţi spun iarăşi: Ori de câte ori ai nevoie de vindecare aleargă mai întâi la Iehova-rafa. Apoi cercetează-ţi viaţa ca să vezi dacă nu cumva păcatul este cauza problemei.

Îţi aminteşti că am spus că trebuie să ne recunoaştem nevoia de vindecare a duhului, sufletului şi trupului şi că până nu facem acest lucru nu poate exista vindecare adevărată? Păcatul ne afectează duhul, şi duhul poate cauza îmbolnăvirea emoţiilor şi a trupurilor noastre.

David a scris: „Îmi mărturisesc fărădelegea, mă doare de păcatul meu” (Psalmul 38: 18). Totuşi, este posibil ca păcatul să nu fie întotdeauna cauza problemei. De fapt, păcatul personal s-ar putea să nu fie un factor în îmbolnăvire. Cu toate acestea, trebuie să ne rugăm: „Cercetează-mă, Dumnezeule şi cunoaşte-mi inima! Încearcă-mă, şi cunoaşte-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea şi du-mă pe calea veşniciei!” (Psalmul 139: 23 – 24). Pavel a scris: „Căci n-am nimic împotriva mea; totuşi nu pentru aceasta sunt socotit neprihănit: Cel ce mă judecă este Domnul” (1 Corinteni 4: 4). Este un lucru înţelept să-L rugăm pe Dumnezeu să ne cerceteze inimile.

Dacă păcatul este descoperit în viaţa noastră trebuie să ne ocupăm de el şi să scăpăm de el cu totul. A nu proceda astfel poate să împiedice lucrarea vindecătoare a mâinii lui Dumnezeu şi poate să

aducă alte boli. „Cine îşi ascunde fărădelegile, nu propăşeşte, dar cine le mărturiseşte şi se lasă de ele, capătă

Îndurare. Ferice de omul care se teme necontenit, dar cel ce-şi împietreşte inima cade în nenorocire" (Proverbe 28: 13 – 14). Dumnezeu ne iese întotdeauna înainte când ascultăm de El. Atunci El vine lângă noi. În Psalmul 103: 3, expresia „îţi iartă toate fărădelegile" apare înaintea expresiei „îţi vindecă toate bolile".

Să încheiem studiul nostru despre numele Iehova-rafa cu câteva întrebări şi câteva citate biblice preţioase. Deci răspunde la următoarele:

1. Te temi de Dumnezeu şi te închini Lui ca Iehova-rafa?

2. Îţi dai seama că Acela care te vindecă este Acelaşi cu care trebuie să judece păcatul, chiar în viaţa celui ce îşi zice copilul Domnului, dar nu îşi cercetează singur viaţa?

3. Când te rogi pentru propăşirea ţării tale şi ceri ca Dumnezeu să-ţi vindece ţara, îţi dai seama că mai întâi tu trebuie să te întorci de la căile tale rele (2 Cronici 7: 14)?

4. Când îi sfătuieşti pe alţii, îi aduci în prezenţa Aceluia care este Iehova-rafa sau încerci să-i vindeci cu sfaturi omeneşti sau cu înţelepciunea ta? De ce procedezi aşa?

5. De ce ai încerca să-i vindeci cu puterile tale sau cu propria ta înţelepciune? Nu există leac alinător în Galaad, nu este acolo Iehova-rafa care să vindece?

„Dar pentru voi, care vă temeţi de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, şi tămăduirea va fi sub aripile Lui". (Maleahi 4: 2)

„Vindecă-mă, Tu, Doamne, şi voi fi vindecat; mântuieşte-mă Tu, şi voi fi mântuit; căci Tu eşti slava mea!" (Ieremia 17: 14).

Scrie o rugăciune de mulţumire adresată lui Iehova-rafa.

VERSET DE MEMORAT

Vindecă-mă, Tu, Doamne, şi voi fi vindecat; mântuieşte-mă Tu şi voi fi mântuit; căci Tu eşti slava mea!

Ieremia 17: 14

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Ce înseamnă numele Iehova-rafa?

2. Ce anume poate vindeca Iehova-rafa, potrivit cu textele biblice pe care le-ai studiat?

3. Ce legătură ai descoperit între păcat şi boală în studiul tău despre Iehova-rafa?

4. Ce sune Dumnezeu despre judecarea păcatului din viaţa ta? De ce anume te va scuti faptul că te judeci tu însuţi ţi renunţi la păcatul din viaţa ta? Vezi (1 Corinteni 11: 27 – 32).

5. La cine trebuie să meargă orice om ca să fie vindecat fizic, spiritual sau emoţional? Există vreo excepţie?

6. Gândeşte-te la o situaţie din viaţa ta în care ai avut nevoie de vindecare. La cine ai mers după ajutor? Ce s-a întâmplat? (Permite membrilor grupului să împărtăşească astfel de experienţe dacă doresc.)

7. Citeşte Maleahi 4: 2 şi Ieremia 17: 14. Ce găseşti în aceste două versete şi nu vezi la unii oameni din ziua de azi care pretind că au putere să vindece bolile?

8. Acesta este un moment potrivit să recapitulăm cele învăţate, ca să nu uităm. Poţi spune cele opt nume ale lui Dumnezeu învăţate până acum? Poţi spune ce înseamnă fiecare din ele?

Capitolul 10

Să ne oprim

O CLIPĂ

— *ZIUA A DOUĂZECI ŞI ŞASEA* – A

În umblarea mea cu Dumnezeu, doresc să îmi dezvolt o dispoziţie spirituală care să mă determine să îl caut imediat în orice situaţie din viaţă. Doresc să ajung la starea în care să mă întreb întotdeauna cum doreşte Dumnezeu să acţionez ţinând seama de Persoana Lui şi de Cuvântul Lui. Însă deseori pur şi simplu reacţionez la situaţia prezentă.

Şi copiii lui Israel au fost aşa! Ei doar au reacţionat mereu şi mereu la circumstanţele vieţii, în loc. să acţioneze pe baza cunoaşterii

lui Dumnezeu.

Totuşi, dacă suntem o nouă creaţie în Iisus Hristos, noi nu putem face tot ce vrem (Galateni 5: 17). În schimb, trebuie să alegem să „umblăm cârmuiţi de Duhul” (Galateni 5: 16). Dacă umblăm prin Duhul, vom ajunge sub controlul Său chiar şi în răspunsurile noastre emoţionale. Acesta este un alt mod de a spune: „fiţi plini de Duh” (Efeseni 5: 18). Potrivit cu Galateni 5: 22 – 23, dacă sunt plină de Duhul Sfânt, roadă dragostei, bucuriei, a păcii, a îndelungii răbdări, a bunătăţii, a facerii de bine, a credincioşiei, a blândeţii şi a înfrânării poftelor se va vedea în umblarea mea zilnică. Niciunul dintre aceste adevăruri nu vor lipsi!

101

102 *Doamne, vreau să te*

Noi ştim că în copiii lui Israel nu locuia Duhul lui Dumnezeu aşa cum locuieşte în noi pentru că ei trăiau sub vechiul legământ, nu sub noul legământ (Ieremia 31: 31 – 34; Ezechiel 36: 26 – 27). Cu toate acestea, ei Il cunoşteau pe Dumnezeul lor. Ei văzuseră cu ochii lor lucrările Lui.

Pe vremea aceea, în călătoriile lor, Dumnezeu li se făcuse deja cunoscut ca Iehova. El îşi adusese aminte de legământul Său şi-i scăpase de „muncile cu care îi apăsau egiptenii”, răscumpărându-i „cu braţ întins şi cu mari judecăţi” (Exod 6: 2 – 6). Ca Iehova-iire, El Se îngrijise de răscumpărarea lor din Egipt prin sângele mielului pascal, care era o imagine a lui Iisus Hristos (1 Corinteni 5: 7). Dumnezeu îi înecase pe duşmanii lor în Marea Roşie, şi ei îi cântaseră laude lui Iehova pentru că ştiau că El îi scăpase. Totuşi, imediat după această mare victorie, ei au reacţionat în loc să-şi aducă aminte şi să-l răspundă Dumnezeului al cărui nume îl cunoşteau. Au murmurat la apele amare de la Mara. Şi acolo, în harul Său şi datorită bunătăţii Sale pline de dragoste, El li S-a descoperit şi mai mult cine este. El este Iehova-rafa!

Când au ajuns în pustia Sin, între Elim şi Sinai, ei au reacţionat din nou în loc să răspundă şi să-L cheme pe Iehova-iire al lor. Erau flămânzi, însă, în loc să-L caute pe Dumnezeu, care le putea împlini

toate nevoile, în loc să-şi aducă aminte de credincioşia şi de purtarea Sa de grijă din trecut, ei au strigat în deznădejde: „Cum de n-am murit loviţi de mâna Domnului în ţara Egiptului, când şedeam lângă oalele noastre cu carne, când mâneam pâine până ne săturam? Căci ne-aţi adus în pustia aceasta ca să faceţi să moară de foame toată mulţimea aceasta” (Exod 16: 3).

Încă o dată, Dumnezeu le-a dovedit că este Iehova-iire al lor când a făcut să cadă mană din cer. Şi nu numai mană, ci şi prepeliţe! El este Dumnezeul care poate face nespus mai mult decât cerem sau gândim noi (Efeseni 3: 20).

Când citeşti despre copiii lui Israel, te întrebi uneori cum au putut învăţa atât de greu? După ce au văzut cu ochii lor toate

acele minuni ale lui Dumnezeu, cum au mai putut murmura şi cum de s-au mai plâns? Cum s-au putut îndoi de protecţia şi purtarea Sa de grijă? Cum au putut să continue să reacţioneze la circumstanţele vieţii într-un mod atât de lipsit de credinţă? De ce nu au răspuns prin credinţă şi nu s-au odihnit în tot ce cunoşteau despre Dumnezeu?

Îţi pui aceste întrebări? Eu mi le pun! Însă, apoi privesc biserica şi îmi pun aceleaşi întrebări. Este adevărat că noi n-am văzut ce au văzut ei, dar nici ei nu au citit tot ce citim noi în Biblie. Ei au văzut slava lui Dumnezeu manifestată în nor şi au ştiut că Dumnezeu este cu ei. Însă, Duhul Său locuieşte în noi şi mărturiseşte împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu şi moştenitori împreună cu Hristos (Romani 8: 16 – 17). De asemenea, avem promisiunea căci „El însuşi a zis: «Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.» Aşa că putem zice plini de încredere: «DOMNUL ESTE AJUTORUL MEU, NU MĂ VOI TEME: CE MI-AR PUTEA FACE OMUL?»” (Evrei 13: 5 – 6).

A cunoaşte despre Dumnezeu este ceva şi a trăi în lumina acelei cunoaşteri este altceva. Rugăciunea mea este ca acest studiu să nu adauge doar nişte informaţii la cunoaşterea ta, ci să determine să trăieşti în lumina adevărurilor pe care le înveţi!

Mă rog ca noi toţi să învăţăm să apelăm imediat la Dumnezeu în orice situaţie ne-am afla. Mă rog să nu reacţionăm la stările în care ne

aflăm, ci să răspundem având gândire, vorbire şi acţiuni spirituale. Să ne aducem aminte că: „Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el şi stă la adăpost” (Proverbe 18: 10).

Pentru a te ajuta să-ţi fixezi în minte şi în inimă numele lui Dumnezeu pe care le-am studiat până acum, te rog să scrii definiţia fiecărui Nume în spaţiul rezervat. Acest exerciţiu te va ajuta să-ţi aminteşti numele Tatălui tău, astfel încât să-L poţi chema în vreme de nevoie!

404 *Doamne, vreau să te cunosc* 1. Elohim

2. EIE – lion

3. EI Roi

4. EIŞ – adai

5. Adonai

6. Iehova

7. Iehova-iire

Să ne oprim o clipă 105

8. Iehova-rafa

— *ZIUA A DOUĂZECI ŞI ŞAPTEA* – Deschide la capitolul 17 din Exodul, tipărit pe paginile 108 – 109. Aminteşte-ţi tot ce ai citit ieri şi apoi citeşte cu atenţie acest capitol urmând instrucţiunile de mai jos.

Vreau să ne oprim o clipă ca să-ţi arăt cum să lucrezi cu o „foaie de observare”. Foaia de observare este un element important al cursurilor noastre de studiu biblic inductiv *învăţătură peste învăţătură*.

Observarea este cel mai important pas al studiului inductiv. Prin aceasta descoperi ce spune textul; interpretarea îţi permite să descoperi ce înseamnă acesta şi aplicaţia te ajută să pui în practică ceea ce înveţi. Dă-mi voie să-ţi arăt cum să observi pas cu pas conţinutul capitolului 17 din Exod.

1. *Tema capitolului*. Când observi orice capitol dintr-o carte a Bibliei trebuie să cauţi tema acelui capitol. Bineînţeles că tema este subiectul principal pe care autorul îl tratează în textul dat. Tema este acel element despre care autorul vorbeşte cel mai mult.

2. *Notarea cuvintelor-cheie*. Când faci observarea unui text,

notezi cuvintele-cheie ale textului. Această notare poate fi făcut în unul din următoarele două moduri:

a. În primul rând, prin folosirea de simboluri cum ar fi:

O t o O A

b. Sau prin folosirea unei anumite culori pentru fiecare cuvânt-cheie. De exemplu, cuvântul Dumnezeu poate fi colorat cu galben, Israel colorat cu roşu ş.a.m.d.

106 *Doamne, vreau să te cunosc*

Fiecare cuvânt-cheie va avea propriul simbol sau propria culoare, astfel încât atunci când priveşti textul să poţi identifica imediat prezenţa lor în text. Când căutăm cuvintele-cheie, uneori avem tendinţa să notăm prea multe cuvinte. Nu uita: caută acele cuvinte care au legătură cu tema textului. Uneori este posibil ca un cuvânt-cheie să nu apară frecvent în text, dar îţi dai seama că este cuvânt-cheie deoarece fără el nu ai şti despre ce vorbeşte autorul.

Citeşte în întregime Exod 17 şi notează cuvintele care crezi că sunt cuvinte-cheie în acest capitol. Când ai terminat, treci la punctul numărul trei.

3. *Cele şase întrebări de observare*. Când citeşti Cuvântul lui Dumnezeu, caută să-ţi formezi deprinderea de a folosi următoarele şase întrebări:

a. *Cine* a scris acest text? Cui i se adresează? Despre cine vorbeşte el? Care sunt personajele principale?

b. *Care* sunt evenimentele principale din acest capitol? Care sunt ideile principale? Care sunt învăţăturile principale? Despre ce vorbeşte autorul cel mai mult? Care este scopul pentru care spune aceste lucruri?

c. *Când* a avut loc acest eveniment? Când se va întâmpla? Când a spus aceasta?

d. *Unde* s-a făcut acest lucru? Unde a fost pusă aceasta? Unde se va întâmpla?

e. *De ce* a trebuit să fie scris acest lucru? De ce a fost menţionat acest element? De ce i s-a acordat atât de mult sau atât de puţin spaţiu acestui eveniment specific sau acestei învăţături?

f. *Cum* s-a făcut aceasta? Cum este ilustrat acest adevăr? Răspunsurile la aceste şase întrebări de observare nu trebuie scrise decât atunci când îţi dai seama că informaţiile pe care le descoperă sunt importante. Dacă scrii foarte multe informaţii, probabil că cel mai bine este să le scrii la sfârşitul foii de observare.

Să *ne oprim o clipă 107*

4. *Contraste, comparaţii, termeni de concluzie, expresii de timp*. Când citeşti, cauţi, de asemenea, următoarele:

a. *Contraste*. Un contrast este o evaluare a lucrurilor diferite sau opuse în contextul studiat. Contrastul nu există în mod necesar între cuvintele propriu-zise. Poate să existe un contrast între gânduri sau adevăruri exprimate prin cuvinte în acel context specific. Exemplu: lumină/întuneric, pace/ceartă. De multe ori contrastul este indicat prin conjuncţiile *dar*, *însă*, ei.

b. *Cuvinte de comparaţie*. Acestea se referă întotdeauna la lucruri asemănătoare. De multe ori cuvintele *ca* şi s-au *asemenea* arată comparaţii.

c. *Termeni de concluzie*. Cuvinte cum sunt: *de aceea*, *prin urmare*, *pentru că*, *astfel încât* şi *din această cau-a*, indică o concluzie sau un rezumat care este făcut ca rezultat a ceea ce s-a spus.

d. *Expresii de timp*. Cuvinte cum sunt: *atunci*, *după aceasta*, *până* şi *când*, arată timpul sau succesiunea evenimentelor. Ele răspund la întrebarea „Când?"

Când vezi oricare din aceşti termeni e bine să îi notezi într-un anumit fel pe Foaia ta de observare. De exemplu, noi folosim un ceas *Qţ*) pentru a nota expresiile de timp. Scriem contrastele pe marginea din dreapta, aproape de textul în care apar. Marginea din stânga este rezervată pentru titluri şi împărţirea textului în paragrafe. Pe marginea din stânga nu facem nicio altă notare.

Citeşte în întregime capitolul 17 din Exod şi notează orice contrast, termen de comparaţie, concluzie şi expresie de timp.

Mă rog să fii sârguincios în studiul tău. Mi-ar plăcea să am la dispoziţie modalitatea cu care să te conving cât de importantă este această muncă de observare! Într-o zi vei sta faţă în faţă cu Hristos şi

vei da socoteală de viaţa ta de credincios (2 Corinteni 5: 10, Romani 14: 10). Mă rog ca în ziua aceea să nu fii cuprins de ruşine din cauza gândurilor, cuvintelor şi acţiunilor tale.

108 Doamne, vreau să te cunosc

Foaie de observare Exod 17

Titlul capitolului

Versetul-cheie

1 Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din pustia Sin, după călătoriile zilnice pe care poruncise DOMNUL să le facă; şi au tăbărât la Refidim. Acolo poporul n-a găsit apă de băut.

2 Atunci poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: „Dă-ne apă să bem!” Moise le-a răspuns: „Pentru ce căutaţi ceartă cu mine? Pentru ce ispitiţi pe Domnul?”

3 Poporul stătea acolo chinuit de sete şi cârtea împotriva lui Moise. El zicea: „Pentru ce ne-ai scos din Egipt, ca să ne faci să murim de sete aici cu copiii şi turmele noastre?”

4 Moise a strigat către DOMNUL şi a zis: „Ce să fac cu poporul acesta? încă puţin şi au să mă ucidă cu pietre”.

5 Domnul a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului şi ia cu tine vreo câţiva din bătrânii lui Israel; ia-ţi în mână şi toiagul cu care ai lovit râul [*Nilul*] şi porneşte!”

6 Iată, Eu voi sta înaintea ta pe stânca Horebului; vei lovi stânca şi va ţâşni apă din ea, şi poporul va bea”. Moise a făcut aşa, în faţa bătrânilor lui Israel.

Să *ne oprim o clipă* 109

7 El a numit locul acela „Masa şi Meriba” [*Ispită* şi *ceartă*], căci copiii lui Israel se certaseră şi ispitiseră pe Domnul, zicând: „Este oare Domnul în mijlocul nostru sau nu este?”

8 Amalec a venit să bată pe Israel la Refidim.

9 Atunci Moise a zis lui Iosua: „Alege nişte bărbaţi şi ieşi de luptă împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mâine pe vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mână”.

10 Iosua a făcut ce-i spusese Moise şi a ieşit să lupte împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron şi Hur s-au suit pe vârful dealului.

H Când îşi ridica Moise mâna, era mai tare Israel; şi când îşi lăsa mâna în jos, era mai tare Amalec.

*2 Mâinile lui Moise fiind trudite, ei au luat o piatră, au pus-o sub el, şi el a şezut pe ea. Aaron şi Hur îi sprijineau mâinile, unul de o parte, iar altul de alta; şi mâinile lui au rămas întinse până la asfinţitul soarelui.

13 Şi Iosua a biruit pe Amalec şi poporul lui, cu tăişul sabiei.

14 Domnul a zis lui Moise: „Scrie lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte şi spune lui Iosua că voi şterge pomenirea lui Amalec de sub ceruri".

! 5 Moise a zidit un altar şi i-a pus numele „DOMNUL, Steagul meu". El a zis: „Pentru că şi-a ridicat mâna împotriva scaunului de domnie al Domnului, Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!"

no Doamne, vreau să te *cunosc*

Să ne oprim o clipă m

— *ZIUA A DOUĂZECI ŞI OPTA* – Astăzi vom continua observarea capitolul 17 din Exodul. Apoi mâine vom studia despre alt nume al Dumnezeului nostru, şi anume, Iehova-nisi, Domnul este Steagul meu.

Să trecem la pasul cinci al observării noastre.

5. *LJste*. Astăzi scrie o listă cu tot ce ai învăţat din text despre următoarele cuvinte:

a. stâncă b. Moise c. Amalec înainte de-a începe studiul, vreau să-ţi dau un exemplu şi câteva instrucţiuni. Fă lista iniţială pe o ciornă. Apoi, când o ai în forma finală aşa cum o doreşti, copiaz-o pe marginea Foii de observare de la tema de ieri. Fă listele cât mai scurte. Scrie doar aspectele specifice, cum ar fi fapte semnificative care le înveţi despre oameni, locuri, lucruri sau subiecte din text. Dă-mi voie să încep lista ta referitoare la stâncă; apoi, tu o poţi termina:

Stâncă

1. stânca Horebului (versetul 6)

2. a fost lovită de Moise (versetul 6) 3. (versetul)

Nu te speria. Încearcă. Aşa înveţi! Aminteşte-ţi că acest studiu este între tine şi Dumnezeu. Dacă eşti copilul lui Dumnezeu, tu ai

Duhul Sfânt în tine, şi El este Cel care îţi descoperă adevărul, indiferent de educaţia pe care o ai (1 Corinteni 2: 6 – 16).

6*. Împărţirea în paragrafe*. De obicei, un capitol din Biblie va fi împărţit în paragrafe. Un paragraf conţine un gând central. Deci, paragrafele sunt gânduri componente care contribuie la întreaga temă a capitolului. Pentru studiu este bine să împarţi un capitol în paragrafe. Apoi poţi observa desfăşurarea gândurilor, în timp ce autorul îşi dezvoltă subiectul.

Deseori textul biblic este împărţit deja în paragrafe. Această împărţire este notată în unul din următoarele trei moduri: fie printr-un simbol paragraf (), prin tipărirea îngroşată a primei litere din primul cuvânt al paragrafului sau prin tipărirea îngroşată a numărului primului verset din paragraf. Cu toate acestea, deoarece ştii ce constituie un paragraf, poţi împărţi tu însuţi un capitol în paragrafe.

Aminteşte-ţi că împărţirea textului biblic în capitole, paragrafe şi versete a fost făcută mult mai târziu, pentru a putea face mai uşor referiri la textul biblic specific.

Împarte Exod 17 în două paragrafe. Fă această împărţire trăgând o linie între versetele care crezi că reprezintă sfârşitul primului paragraf şi începutul celui de-al doilea.

7. *Stabilirea titlurilor capitolelor ţi paragrafelor*. Înainte de a stabili titlul unui capitol, alege un verset-cheie care descrie sau exprimă cel mai bine tema principală a acelui capitol. În Exod 17, acest lucru este puţin mai dificil deoarece există două evenimente diferite. Totuşi, de dragul practicii, fă tot ce poţi mai bine. După

I

*H2 Doamne, vreau să te cunosc c*e ai ales versetul-cheie, scrie-l în partea de sus a foii tale de observare.

După ce ai ales versetul-cheie, eşti gata să formulezi titlul capitolului tău. De obicei, versetul-cheie te va ajuta să stabileşti titlul capitolului. Titlul pe care îl dai capitolului trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a. trebuie să conţină maxim patru cuvinte.

b. trebuie să conţină cel puţin un cuvânt-cheie din text.

c. trebuie să descrie tema capitolului d. trebui să fie diferit de titlurile celorlalte capitole şi/sau paragrafe.

Scrie titlul capitolului pe o ciornă până când obţii forma pe care o doreşti a acestuia, şi apoi scrie acest titlu în parte de sus a foii tale de observare.

Stabileşte titlul paragrafelor tale potrivit regulilor prezentate la titlurile capitolelor. Fiecare titlu va fi scris pe marginea din stânga a Foii tale de observare, în dreptul paragrafului pe care îl reprezintă. Marginea din stânga este rezervată pentru aceste titluri. Când stabileşti titlurile, încearcă să faci ca titlurile paragrafelor să fie cât mai în armonie gramaticală şi logică cu titlul capitolului tău.

Acestea fiind zise, ai terminat cu Foaia ta de observare. Dă-mi voie să te laud pentru perseverenţa ta.

Înainte de a încheia studiul de astăzi, permite-i să-ţi pun câteva întrebări despre text. Scrie-ţi răspunsurile după fiecare întrebare.

1. Care ar fi trebuit să fie răspunsul poporului Israel în situaţia în care nu au avut apă? De ce?

Să ne oprim o clipă 113

2. Ce a reprezentat lovirea stâncii? (Vezi 1 Corinteni 10: 4 şi Ioan

7: 37 – 39.)

3. Care dintre numele lui Dumnezeu învăţate până acum s-ar aplica la această situaţie „fără apă” din Exod 17? De ce?

4. Cum te ajută cunoaşterea acestui nume al lui Dumnezeu în viaţa ta de credinţă? Ce faci când ajungi într-o situaţie ca a poporului Israel? Te cerţi cu păstorul sau prezbiterii bisericii, cu oamenii şi pretinzi ca ei să-ţi împlinească nevoile?

H4 Doamne, vreau să te cunosc

VERSET DE MEMORAT

Foloseşte această oportunitate pentru a recapitula versetele memorate în capitolele anterioare: Proverbe 18: 10; Apocalipsa 4: 11; Psalmul 57: 2; Proverbe 15: 3; Geneza 17: 1; Psalmul 16: 2; Exod 3: 14, Filipeni 4: 19; Ieremia 17: 14.

Capitolul

Iehova-Nisi

Domnul, Steagul meu

— *ZIUA A DOUĂZECI ŞI NOUA* – A

În Exodul 17: 8 citim următoarele: „Amalec a venit să bată pe Israel la Refidim". Această luptă nu avea să se termine prin ridicarea steagului alb, nici de o parte, nici de cealaltă. Porunca lui Dumnezeu dată prin Moise a fost foarte clară: „Ieşi de luptă împotriva lui Amalec" (v. 9). De ce? Pentru că Amalec şi poporul lui erau duşmanii lui Dumnezeu şi ei trebuiau să fie supuşi, chiar dacă aceasta însemna să facă război împotriva lor. În versetul 16 citim: „Pentru că şi-a ridicat mâna împotriva scaunului de domnie al Domnului, Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!"

În această luptă împotriva lui Amalec, poporul Israel s-a închinat pentru prima dată lui Dumnezeu sub numele Iehova-*nisi*, care înseamnă „Domnul este Steagul meu" (Exod 17: 15). Prin acest eveniment Dumnezeu ne arată un principiu extraordinar pentru obţinerea victoriei asupra duşmanului nostru care este carnea sau firea pământească.

Vreau să-ţi explic şi urmăreşte-mă cu atenţie. Meditează la cele de mai jos şi vino cu un duh învăţabil. Observă că am spus învăţabil, nu lesne-crezător! în timp ce parcurgi acest studiu, aminteşte-ţi că „tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru

H5

H6 Doamne, vreau să te cunosc învăţătura noastră, pentru ca prin răbdarea şi prin mângâierea pe care o dau Scripturile să avem nădejde" (Romani 15: 4).

Eu cred, la fel ca alţi cercetători biblici, că Amalec este o imagine sau un simbol al cărnii sau firii pământeşti. Vom vedea aceasta mai târziu, dar mai întâi aş dori să ne întoarcem la studiul nostru despre Iehova-nisi, Domnul este Steagul meu. Potrivit cu *Enciclopedia Biblică Internaţională Standard*, un steag este o flamură sau un stindard „purtat în fruntea unui corp militar, pentru a indica linia de marş sau punctul de adunare". Nathan Stone adaugă: „În timpurile antice steagul nu a fost în mod necesar un stindard aşa cum îl folosim noi astăzi.

Deseori acesta era un stâlp gol, ornamentat cu culori strălucitoare şi care lucea în soare”.

Să presupunem că Amalec este o imagine a cărnii sau a firii pământeşti şi că Dumnezeu vrea să ne înveţe o lecţie practică din acest eveniment istoric. Care crezi că este această lecţie, luând în considerare istoria din Exod 17?

Meditează la aceasta, apoi scrie-ţi gândurile în spaţiul de mai jos. Nu-ţi forţa imaginaţia şi nici nu adăuga nimic la ceea ce spune Dumnezeu. Ia în considerare pur şi simplu toate faptele. (De exemplu ce s-a întâmplat pe vârful dealului în timp ce Iosua lupta cu Amalec?) Scrie mai jos ce înţelegere ai primit.

Acum să cercetăm istoria amaleciţilor ca să vezi modul în care ei ilustrează lupta noastră cu carnea sau firea şi ce se întâmplă atunci când nu ţinem sus steagul nostru. Mă rog ca Dumnezeu

Domnul, Skaţiul meu H7

să lucreze în viaţa ta, transformându-te prin înnoirea minţii tale ca să poţi înţelege voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută şi desăvârşită (Romani 12: 2).

De unde a venit Amalec? îţi aminteşti de Avraam, Isaac şi Iacov, strămoşii lui Israel cărora Dumnezeu li s-a arătat ca Dumnezeul Cel Atotputernic (EI Şadai) – cei cu care El a încheiat un legământ veşnic (Exod 6: 3 – 4)? După cum ştii probabil, Isaac a avut doi fii, şi anume, Esau şi Iacov. Esau a fost întâiul născut dintre gemeni şi ar fi trebuit să fie moştenitorul de drept al lui Isaac. Însă Esau şi-a dispreţuit dreptul de întâi născut şi l-a vândut pentru o farfurie de linte, datorită foamei cărnii sale (Geneza 25: 27 – 34; Evrei 12: 16 – 17). Cu alte cuvinte, pofta lui Esau a fost atât de mare încât a vândut ceea ce avea valoare eternă pentru a obţine o satisfacţie temporară. Esau a avut un fiu şi acel fiu, Elifaz, a fost tatăl lui Amalec. Prin urmare, Amalec a fost nepotul lui Esau, un descendent direct al lui Isaac.

Amalec a fost primul şi constantul duşman al lui Israel. Numeri 24: 20 spune: „Balaam a văzut pe Amalec şi a rostit următoarea prorocie: «Amalec este cel dintâi dintre neamuri, dar într-o zi va fi nimicit»”. Folosind expresia „cel dintâi dintre neamuri”, Balaam a spus

că Amalec a fost prima naţiune care a creat probleme lui Israel. Cât de adevărată a fost această afirmaţie! După ce copiii lui Israel au ieşit din Egipt prin intermediul Pastelor şi au trecut Marea Roşie prin salvarea extraordinară a Domnului (Exod 14: 13) şi după ce au mâncat pâine din cer şi au băut apă din stâncă, primul duşman cu care au avut de-a face a fost Amalec (Exod 17: 8).

Nu este carnea sau firea pământească primul şi constantul tău duşman? Mai târziu, Moise avea să scrie: „Adu-ţi aminte ce ţi-a făcut Amalec pe drum, la ieşirea voastră din Egipt: cum te-a întâlnit pe drum şi, fără nicio teamă de Dumnezeu, s-a aruncat asupra ta pe dinapoi, asupra tuturor celor ce se târau la coadă, când erai obosit şi sleit de puteri. Când îţi va da Domnul.

H8 Doamne, vreau să te cunosc

Dumnezeul tău, odihnă, după ce te va izbăvi de toţi vrăjmaşii care te înconjoară, în ţara pe care DOMNUL, Dumnezeul tău, ţi-o dă ca moştenire şi spre stăpânire, să ştergi pomenirea lui Amalec de sub ceruri: să nu uiţi lucrul acesta” (Deuteronom 25: 17 – 19).

Observă expresia „fără nicio teamă de Dumnezeu”. Cuvântul ebraic tradus *teamă* înseamnă „a manifesta reverenţă, a arăta respect sau a cinsti pe Dumnezeu ca Dumnezeu”. După cum Esau şi-a dispreţuit dreptul de întâi născut, nedându-i valoarea sau respectul cuvenit, tot aşa nici Amalec, strănepotul lui, nu L-a respectat pe Dumnezeu. Dreptul de întâi născut al lui Esau l-ar fi făcut moştenitor al legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu Avraam şi, totuşi, el l-a vândut din cauza foamei temporale şi carnale.

Dragul meu, vezi asemănările cu carnea sau firea noastră? Ca şi Esau, carnea sau firea pământească nu poate să aştepte, nu are răbdare, ci vrea să-şi împlinească poftele numaidecât. Nu mai târziu, ci chiar acum! La fel ca Amalec, carnea nu cunoaşte nici reverenţa, nici respectul faţă de Dumnezeu şi nici faţă de lucrurile lui Dumnezeu. Faptele cărnii sunt: „preacurvia, curvia, necurăţia, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile, mâniile, neînţelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, beţiile, îmbuibările şi alte lucruri asemănătoare cu acestea” (Galateni

5: 19 – 21). Toate aceste lucruri aparţin Egiptului, lumii, nu copilului răscumpărat al lui Dumnezeu eliberat de sclavie, din ţara robiei. „Oricine trăieşte în păcat, este rob al păcatului” (Ioan 8: 34), dar „dacă Fiul vă face liberi, veţi fi cu adevărat liberi” (Ioan 8: 36).

— *ZIUA A TREIZECEA* – Care este primul duşman cu care trebuie să lupte creştinul după ce este mântuit? Cine te atacă pe la spate când eşti obosit şi

Domnul, Steagul meu ii9

sleit de puteri (Deuteronom 25: 18)? Nu este carnea ta? Oare nu din această cauză a spus Pavel, care abia aştepta să scape de acest trup muritor: „... Gemem în cortul acesta, plini de dorinţa să ne îmbrăcăm peste el cu locaşul nostru ceresc” (2 Corinteni 5: 2)?

În trupurile noastre se duce o luptă continuă: „Căci firea pământească pofteşte împotriva Duhului, şi Duhul împotriva firii pământeşti: sunt lucruri potrivnice unele altora, aşa că nu puteţi face tot ce voiţi” (Galateni 5: 17). Deoarece nu putem face tot ce voim, trebuie să veghem tot timpul, fiind conştienţi întotdeauna de promisiunea că „dacă umblăm călăuziţi de Duhul, nu vom împlini faptele firii pământeşti” (Galateni 5: 16).

Carnea sau firea pământească trebuie omorâtă în fiecare zi, prin Duhul Sfânt (Romani 8: 13 b). Ea nu poate fi tolerată, nu avem voie să-i purtăm de grijă şi nici să nu o cruţăm în vreun fel. Dacă o lăsăm să trăiască, ea ne va distruge. Dumnezeu ne dă o ilustraţie foarte clară a acestui fapt din viaţa împăratului Saul.

Samuel a zis lui Saul: „Pe mine m-a trimis DOMNUL să te ung împărat peste poporul Lui, peste Israel. Ascultă dar ce zice DOMNUL. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: «Mi-aduc aminte de ceea ce a făcut Amalec lui Israel, când i-a astupat drumul la ieşirea din Egipt. Du-te acum, bate pe Amalec şi nimiceşte cu desăvârşire tot ce-i al lui. Să nu-i cruţi pruncii, cămilele şi măgarii, boii şi oile»”.

...Saul a bătut pe Amalec, de la Havila până la Sur, care este în faţa Egiptului. A prins viu pe Agag, împăratul lui Amalec şi a nimicit cu desăvârşire tot poporul, trecându-l prin ascuţişul sabiei. Dar Saul şi poporul au cruţat pe Agag, şi oile cele mai bune, boii cei mai buni,

vitele grase, mieii graşi şi tot ce era mai bun; n-a vrut să le nimicească cu desăvârşire şi au nimicit tot ce era prost şi nebăgat în seamă. (1 Samuel 15: 1 – 3, 7 – 9)

Cum crezi că a răspuns Dumnezeu la neascultarea lui Saul? „DOMNUL a vorbit lui Samuel şi i-a zis: „Îmi pare rău că am pus

«20 *Doamne, vreau să te cunosc* pe Saul împărat, căci se abate de la Mine şi nu păzeşte cuvintele Mele” (l Samuel 15: 10, 11).

Dumnezeu S-a supărat. La fel a fost şi Samuel, prorocul, când l-a confruntat pe Saul. Cum a răspuns Saul? S-a întristat el după voia lui Dumnezeu, ca să ajungă la pocăinţă? Citeşte mai departe.

Samuel a zis lui Saul: „Stai, şi-ţi voi spune ce mi-a zis DOMNUL astă-noapte”. Şi Saul i-a zis: „Vorbeşte”. Samuel a zis: „Când erai mic în ochii tăi, n-ai ajuns tu căpetenia seminţiilor lui Israel şi nu te-a uns DOMNUL ca să fii împărat peste Israel? DOMNUL te trimisese, zicând: «Du-te şi nimiceşte cu desăvârşire pe păcătoşii aceia, pe amaleciţi; războieşte-te cu ei până îi vei nimici.» Pentru ce n-ai ascultat glasul DOMNULUI? Pentru ce te-ai aruncat asupra prăzii şi ai făcut ce este rău înaintea Domnului?” Saul a răspuns lui Samuel: „Am ascultat glasul DOMNULUI şi m-am dus în calea pe care mă trimitea Domnul. Am adus pe Agag, împăratul lui Amalec şi am nimicit cu desăvârşire pe amaleciţi; dar poporul a luat din pradă oi şi boi, ca pârgă din ceea ce trebuia nimicit cu desăvârşire, ca să le jertfească DOMNULUI Dumnezeului tău la Ghilgal”. Samuel a zis: „Îi plac Domnului mai mult arderile de tot şi jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decât jertfele şi păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor. Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea şi împotrivirea nu este mai puţin vinovată decât închinarea la idoli şi terafimi. Fiindcă ai lepădat cuvântul Domnului, te leapădă şi El ca împărat”. (1 Samuel 15: 16 – 23)

Vreau să meditezi la tot ce citeşti. Acestea lecţii pot să însemne diferenţa dintre victorie şi înfrângere, dintre a fi folosit de Dumnezeu sau a fi descalificat din alergare (1 Corinteni 9: 24 – 27), între o viaţă întreagă în care să slujeşti lui Dumnezeu sau poate o moarte prematură, ca judecată pentru păcat şi, astfel, să fii ruşinat înaintea

scaunului de judecată al lui Hristos (1 Corinteni 11: 28 – 32; Eclesiastul 7: 17; Evrei 12: 9; 1 Corinteni 5: 5; 1 Ioan 5: 16).

Domnul, Steagul meu n!

Prin urmare, răspunde în scris la următoarele întrebări pe baza textului citit din 1 Samuel 15. Meditează la tot ce s-a spus şi apoi mâine vom trage concluziile.

1. Scrie exact ce anume i-a spus Domnul oştirilor lui Saul să facă.

2. Ce anume a cruţat Saul de la nimicire şi cum şi-a explicat purtarea?

3. Ce a răspuns Saul când a fost pus faţă în faţă cu neascultarea lui?

4. Ce a pierdut Saul din cauza neascultării sale?

5. Ce poţi învăţa din această experienţă tristă?

122 *Doamne, vreau să te cunosc*

— *ZIUA A TREIZECI $1 UNA* – Ieri am spus că firea pământească sau carnea nu poate fi tolerată, nu avem voie să-i purtăm de grijă şi nici să nu o cruţăm în vreun fel. Carnea trebuie omorâtă; altfel ea ne va distruge. Pavel spune în Galateni 5: 24: „Cei ce sunt ai lui Hristos Iisus şi-au răstignit firea pământească împreună cu patimile şi poftele ei".

Acest adevăr este ilustrat în viaţa împăratului Saul. Dumnezeu i-a spus lui Saul prin Samuel, prorocul: „Du-te acum, bate pe Amalec şi nimiceşte cu desăvârşire tot ce-i al lui; să nu-i cruţi, şi să omori bărbaţii şi femeile, copiii şi pruncii, cămilele şi măgarii, boii şi oile" (1 Samuel 15: 3). Nimic nu trebuia cruţat – Saul trebuia să-i omoare pe toţi. Acelaşi lucru ni se cere nouă în Galateni 5: 24. În greacă, verbul tradus „şi-au răstignit" este la modul indicativ, timpul aorist, diateza activă (subiectul face acţiunea) şi arată că răstignirea cărnii este responsabilitatea creştinului! Timpul aorist arată că acţiunea este realizată la un moment dat în timp, deşi aceasta poate avea loc într-o perioadă de timp. Modul indicativ este modul realităţii, al unei acţiuni sigure. „Moarte cărnii!" trebuie să fie strigătul de luptă al fiecărui copil al lui Dumnezeu.

„Dar cum pot face asta?" întrebi tu. Şi: „De ce?" Deoarece dacă nu declari moarte cărnii cu pasiunile şi poftele ei, ea te va ucide.

Carnea a câştigat în lupta cu Saul. El nu L-a ascultat în totalitate pe Dumnezeu. În loc să-i nimicească pe amaleciţi până la ultimul om, împreună cu bunurile lor, aşa cum a poruncit Dumnezeu, el a cruţat animalele lor cele mai bune pentru a le aduce jertfă lui Dumnezeu (1 Samuel 15: 15). În loc să-l ucidă pe Agag, împăratul amaleciţilor, l-a adus ca prins de război, doar ca în cele din urmă să devină el prinsul de război al unui amalecit şi să fie omorât de acesta. Poţi citi despre amalecitul care l-a omorât pe Saul în 2 Samuel 1: 6 – 10.

Dragul meu, aceasta văd, despre asta citesc şi aud că se întâmplă peste tot în aceste zile, deoarece carnea nu a fost răstignită – nu a fost socotită moartă în mod constant (Romani 6: 11).

Domnul, Steagul meu 123

Când vom fi de acord cu Dumnezeu şi vom spune: „Ştiu, în adevăr, că nimic bun nu locuieşte în mine, adică în firea mea pământească" (Romani 7: 18 a)? Când ne vom hotărî să umblăm prin Duhul, care locuieşte în fiecare credincios? Când vom recunoaşte că există un război în care trebuie să luptăm?

Când Israel a ieşit din Egipt şi a trecut Marea Roşie, în timp ce egiptenii îi urmăreau, Moise a spus: „staţi pe loc şi veţi vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul" (Exod 14: 13). Aceasta este izbăvirea, salvarea! însă, apoi a apărut Amalec şi Dumnezeu a spus: „[Du-te şi] luptă împotriva lui Amalec" (Exod 17: 9). Aceasta este lupta creştinului. Noi, de obicei, dorim numai mântuirea, dar nu dorim să luptăm împotriva firii.

Când ne vom strânge sub steagul Său, sub flamura lui Iehova-nisi? Este adevărat că lupta se dă între carne şi duh, aşa cum s-a dat între Iosua şi Amalec, în valea Refidim. Dar priveşte în sus. Acolo, pe muntele sfânt al Sionului ceresc. Se află Fiul lui Dumnezeu cu braţele întinse şi trăieşte pururea ca să mijlocească pentru tine (Evrei 7: 25). Lui I S-a dat toată puterea şi autoritatea, şi ce are El, ai şi tu. Tu eşti moştenitor împreună cu Hristos (Romani 8: 17). Prin urmare, nu ai niciun motiv şi nicio scuză să fluturi steagul alb al predării. Stai tare, „întăreşte-te în Domnul şi în puterea tăriei Lui" (Efeseni 6: 10). Luptă-te lupta cea bună (2 Timotei 4: 7). Bineînţeles că există o luptă,

dar „mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruinţă în Hristos” (2 Corinteni 2: 14 a).

Pe câmpul de luptă nu eşti singur. Priveşte la Domnul, Steagul tău! Lupta ta este şi lupta Lui. Observă afirmaţia: „Domnul va purta război împotriva lui Amalec din neam în neam!” (Exod 17: 16). Aceasta este bătălia sau lupta Domnului; victoria depinde de toiagul Său ridicat. Carnea este în opoziţie cu Duhul – Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, care locuieşte în tine. Ce trebuie să faci tu în această situaţie? Să stai doar în tribună, să bei băuturi răcoritoare şi să strigi din când în când?

Tu, războinic viteaz, trebuie să îmbraci toată armura lui Dumnezeu şi să mergi pe câmpul de luptă. Sub steagul Său, victoria este întotdeauna asigurată: „Să le spună: «Ascultă, Israele! Voi astăzi sunteţi aproape de luptă împotriva vrăjmaşilor voştri. Să nu vi se tulbure inima, fiţi fără teamă, nu vă înspăimântaţi, nu vă îngroziţi dinaintea lor. Căci Domnul, Dumnezeul vostru, merge cu voi, ca să bată pe vrăjmaşii voştri, ca să vă mântuiască” (Deuteronom 20: 3 – 4).

Ce vrea Dumnezeu să ne arate prin lupta lui Iosua împotriva lui Amalec? Când mâinile lui Moise erau ridicate, Israel era mai tare. Când ele erau coborâte, Amalec era mai tare. Şi ce se afla în mâna lui Moise? Toiagul lui Dumnezeu, toiagul care a devenit şarpe, care a înghiţit toiegele vrăjitorilor lui Faraon, transformate în şerpi. Toiagul care a transformat apa în sânge. Toiagul care a adus plăgile asupra ţării Egiptului. Toiagul care a despărţit Marea Roşie. Toiagul lui Elohim, 1 Cel care a spus şi a adus lumile în existenţă, Cel care te-a creat pentru gloria Lui. Elohim, Cel care, prin puterea Sa, poate supune tot ce a creat.

Este minunat, nu-i aşa? Te rog, reciteşte lecţia de astăzi până când fiecare fibră a fiinţei tale absoarbe această binecuvântată realitate.

Sub steagul lui Dumnezeu, victoria este întotdeauna asigurată, însă, fără acest steag, înfrângerea este sigură. Când steagul toiagului lui Dumnezeu nu a fost ţinut sus, Amalec a fost mai tare. Nu poţi lupta împotriva cărnii cu propria-ţi putere. Acest adevăr este ilustrat foarte

clar pentru noi în Numeri 14: 40 – 45. Dă-mi voie să-ţi prezint contextul acestui pasaj. Îţi aminteşti când cele douăsprezece iscoade ale copiilor lui Israel au spionat Canaanul şi zece dintre ele au adus un raport negativ?

„Ţara pe care am străbătut-o, ca s-o iscodim, este o ţară care mănâncă pe locuitorii ei; toţi aceia pe care i-am văzut acolo sunt oameni de statură înaltă. Apoi am mai văzut în ea pe uriaşi, pe

copiii lui Anac, care se trag din neamul uriaşilor: înaintea noastră şi faţă de ei parcă eram nişte lăcuste”. Toată adunarea a ridicat glasul şi a început să ţipe. Şi poporul a plâns în noaptea aceea. Toţi copiii lui Israel au cârtit împotriva lui Moise şi Aaron, şi toată adunarea le-a zis: „De ce n-om fi murit noi în ţara Egiptului sau de ce n-om fi murit în pustia aceasta? Pentru ce ne duce DOMNUL în ţara aceasta, în care vom cădea ucişi de sabie, iar nevestele noastre şi copilaşii noştri vor fi de jaf? Nu este oare mai bine să ne întoarcem în Egipt?” Şi au zis unul altuia: „Să ne alegem o căpetenie şi să ne întoarcem în Egipt”. (Numeri 13: 32 – 14: 4)

Când Moise le-a arătat păcatul necredinţei lor şi le-a spus care sunt consecinţele acestuia – patruzeci de ani de pribegie şi moarte în pustie – atunci poporul a hotărât să meargă în Canaan.

S-au sculat dis de dimineaţă a doua zi şi s-au suit pe vârful muntelui, zicând: „Iată-ne! suntem gata să ne suim în locul de care a vorbit DOMNUL, căci am păcătuit”. Moise a zis: „Pentru ce călcaţi porunca Domnului? Nu veţi izbuti. Nu vă suiţi, căci Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu căutaţi să fiţi bătuţi de vrăjmaşii voştri. Căci amaleciţii şi canaaniţii sunt înaintea voastră şi veţi cădea ucişi de sabie; o dată ce v-aţi abătut de la DOMNUL, DOMNUL nu va fi cu voi”. Ei s-au îndărătnicit şi s-au suit pe vârful muntelui; dar chivotul legământului şi Moise n-au ieşit din mijlocul taberei. Atunci s-au pogorât amaleciţii şi canaaniţii, care locuiau pe muntele acela, i-au bătut şi i-au tăiat în bucăţi, până la Horma”. (Numeri 14: 40 – 45)

În această situaţie, copiii lui Israel au fost înfrânţi de amaleciţi pentru că Domnul nu a mers cu ei. Dragul meu, învaţă, te rog, acest

adevăr: despărţit de El nu poţi face nimic (Ioan 15: 5). Doar rămânând sub puterea, sub steagul, sub stindardul lui Iehova-nisi poţi avea victorie asupra cărnii sau firii pământeşti, asupra lumii şi asupra celui rău – duşmanii tăi şi ai lui Dumnezeu.

(26 *Doamne*, *vreau* să te *cunosc*

Tânjesc să văd biserica trează şi pregătită de luptă. Îmi este teamă de cei care au rămas la urmă, obosiţi şi istoviţi de puteri (Deuteronom 25: 18), încurcaţi în lucrurile acestei vieţi (2 Timotei 2: 4) şi pradă vulnerabilă pentru atacul lui Amalec.

Aminteşte-ţi că în cele din urmă Saul a fost ucis de cel pe care i-a cruţat. Dumnezeu nu are în vedere faţa omului. Acelaşi lucru ţi se va întâmpla şi ţie dacă nu-l nimiceşti pe Amalec şi tot ce-i aparţine! Scuzele nu sunt acceptate. Nu poţi da vina pe alţii, aşa cum a făcut Saul. Coroana va cădea şi de pe capul tău, aşa cum a căzut de pe capul lui Saul. Ce anume trebuie să omori ca să nu fii omorât tu?

Du-te la luptă ştiind că Iisus Hristos este acolo cu tine, mijlocind pe muntele sfânt al Sionului ceresc. Victoria este asigurată: „Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică şi în Hristos Iisus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin" (Efeseni 3: 20 – 21).

Scrie o rugăciune de predare Domnului, în lumina adevărurilor pe care le-ai învăţat în această săptămână.

VERSET DE MEMORAT

Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruinţă în Hristos, şi care răspândeşte prin noi în orice loc mireasma cunoştinţei Lui.

2 CORINTHNI 2: 14

Domnul, *Steagul meu* 127

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Explică în scris ce înseamnă numele Iehova-nisi.

2. În Exodul 17, citim despre copiii lui Israel aflaţi în două împrejurări diferite. Care sunt acestea?

3. Care a fost atitudinea poporului Israel în situaţia în care n-au mai avut apă)?

4. De ce crezi că s-au purtat aşa?

5. Dacă Amalec preînchipuie carnea sau firea pământească, care caracteristicile ei pe care le găsim în Exod 17?

6. Cum te poţi împotrivi firii pământeşti, potrivit cu Exod 17?

7. Ce rol are Iehova-isi în această luptă?

8. Care este responsabilitatea creştinului în lupta împotriva firii pământeşti? De ce?

9. Care a fost greşeala de moarte a lui Saul în felul în care l-a tratat pe Agag, împăratul amaleciţilor?

10. Ce faci cu firea pământească?

a. Ai luptat împotriva ei cu propriile-ţi puteri? Care a fost rezultatul?

b. Ai luptat împotriva cărnii sau firii pământeşti sub steagul lui Iehova-nisi? Cine a învins?

Capitolul

Iehova-Mecodişchem

Domnul care te sfinţeşte

— *ZIUA A TREIZECI* ŞI DOUĂ – Ce bogăţii extraordinare se află în Sfânta Scriptură! Chiar dacă am petrece întreaga viaţă citind-o şi studiind-o tot nu am reuşi să extragem toate pietrele preţioase ale adevărului ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu.

Oare cum ne putem vinde sufletele pe lucruri de nimic, când argintul şi aurul Cuvântului ar putea fi al nostru? Cum putem purta hainele săracilor spirituali când garderoba împăratului împăraţilor este la dispoziţia noastră – doar să o folosim? O, biserică, biserică, de ce ţi-ai cerut partea de moştenire, ai plecat într-o ţară îndepărtată şi ai risipit-o în plăcerile trecătoare ale acestei lumi, doar ca să te trezeşti dorind să mănânci roşcove, în loc să stai la o masă bogată împreună cu împăratul?

Ţi se potrivesc aceste cuvinte? Poţi să-ţi dai seama de asta identificând lucrurile care ocupă primul loc în viaţa ta, lucrurile în care îţi investeşti timpul şi energiile. Cât de important este pentru tine Cuvântul lui Dumnezeu? Cât eşti de dedicat învăţării lui cu adevărat, astfel încât să poţi trăi cu orice cuvânt care iese din gura Domnului

(Deuteronom 8: 3)? Depinzi de alţii ca să te hrănească sau înveţi să te hrăneşti singur? Te joci de-a creştinismul

129

130 *Doamne, vreau să te cunosc* sau II iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu *toată* inima ta, cu *tot* sufletul tău, cu *tot* cugetul tău şi cu *toată* puterea ta?

Următorul nume al lui Dumnezeu care le-a fost descoperit copiilor lui Israel a fost *Iehova-mecodişchem*, care înseamnă „Domnul care te sfinţeşte".

Copiii lui Israel „după ce au plecat de la Refidim, au ajuns în pustia Sinai şi au tăbărât în pustie. Israel a tăbărât acolo, în faţa muntelui. Moise s-a suit la Dumnezeu. Şi Domnul l-a chemat de pe munte, zicând: «Aşa să vorbeşti casei lui Iacov şi să spui copiilor lui Israel: „Aţi văzut ce am făcut Egiptului şi cum v-am purtat pe aripi de vultur şi v-am adus aici la Mine. Acum, dacă veţi asculta glasul Meu şi dacă veţi păzi legământul Meu, veţi fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; îmi veţi fi o împărăţie de preoţi şi un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel"»" (Exod 19: 2 – 6).

Israel trebuia să fie – aşa cum şi noi trebuie să fim – „o împărăţie de preoţi şi un neam sfânt" (1 Petru 2: 9). Astfel, Dumnezeu, l-a dus pe poporul Său la Muntele Sinai unde le-a dat legământul Legii şi modelul după care să facă Cortul întâlnirii unde aveau să se închine Dumnezeului lor. Aceste porunci aveau să-i sfinţească, să-i pună deoparte ca popor unic, care să aparţină numai lui Dumnezeu. Ei aveau să-L cunoască pe Dumnezeu ca Iehova-mecodişchem prin respectarea sabatelor Sale.

DOMNUL a vorbit lui Moise şi a zis: „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: «Să nu care cumva să nu ţineţi sabatele Mele, căci acestea va fi între Mine şi voi, şi urmaşii voştri, un semn după care se va cunoaşte că Eu sunt DOMNUL care vă sfinţesc. Să ţineţi sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine îl va călca, va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimicit din mijlocul poporului său. Să lucrezi şase zile; dar a şaptea este sabatul, ziua de

odihnă, închinată DOMNULUI. Cine va face vreo lucrare în ziua sabatului va fi pedepsit cu moartea. Copiii lui Israel să păzească

Domnul care le sfinţeşte Mi

Sabatul, prăznuindu-l ei şi urmaşii lor, ca un legământ necurmat. Aceasta va fi între Mine şi copiii lui Israel un semn veşnic; căci în şase zile a făcut Domnul cerurile şi pământul, iar în ziua a şaptea S-a odihnit şi a răsuflat»". Când a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu. (Exod 31: 12 – 18)

Cuvintele *a sfinţi*, *a pune deoparte*, *a sfinţi* şi *sfânt* provin toate dintr-o rădăcină comună *qadash* în ebraică şi *hagios* în greacă. Domnul dă aici copiilor lui Israel, pentru prima dată, porunca să ţină sabatul şi le explică scopul Sabatului. Sabatul trebuie să fie un semn între Dumnezeu şi Israel de-a lungul tuturor generaţiilor lor. Scopul Sabatului era ca ei să ştie că „Eu sunt Domnul, care vă sfinţesc" (Exod 31: 13) sau ca ei să ştie că „Eu sunt Iehova-mecodişchem". După cum Dumnezeu a făcut Sabatul sfânt pentru copiii lui Israel, tot aşa El i-a făcut sfinţi pe copiii lui Israel, adică puşi deoparte pentru El.

Care este scopul răscumpărării noastre? Să ne facă neprihăniţi, să ne sfinţească. Vom vedea că sfinţenia este un proces prin care suntem făcuţi asemenea lui Iisus Hristos. Numai sfinţenia ne poate duce în prezenţa Dumnezeului Cel sfânt. De aceea El ne spune în Evrei 12: 14: „Urmăriţi pacea cu toţi şi sfinţirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul". Sfinţirea este o poruncă, nu o opţiune! Respectarea continuă a Sabatului avea să-i amintească poporului Israel că ei erau „O SEMINŢIE ALEASĂ, o PREOŢIE împărătească, UN NEAM SFÂNT, UN POPOR PE CARE

Dumnezeu şi l-a câştigat ca să fie al Lui" (1 Petru 2: 9). Importanţa sfinţeniei o putem vedea din pedeapsa stabilită pentru cei care nu respectau Sabatul.

Să ţineţi Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine îl va călca, va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimicit din mijlocul poporului său. Să lucrezi şase zile; dar a

«32 *Doamne, vreau să te cunosc* şaptea este Sabatul, ziua de odihnă, închinată DOMNULUI. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului va fi pedepsit cu moartea (Exod 31: 14 – 15).

Aşa cum am spus înainte, sfinţirea nu era o opţiune. Aceasta era parte a unui „legământ necurmat. Acesta va fi între Mine şi copiii lui Israel un semn veşnic” (Exod 31: 16 – 17). După cum în vechime Dumnezeu l-a sfinţit pe poporul Israel, tot aşa Domnul Iisus Hristos, care este Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, sfinţeşte Biserica. Şi cum ne sfinţeşte El? Citeşte următoarele texte biblice şi scrie după fiecare ce spune despre sfinţirea noastră:

O EVREI 10: 10 – 14

Prin această voie am fost sfinţiţi noi, şi anume, prin jertfirea trupului lui Iisus Hristos, o dată pentru totdeauna. Şi, pe când orice preot face slujba în fiecare zi şi aduce de multe ori aceleaşi jertfe, care niciodată nu pot şterge păcatele, El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-A AŞEZAT PENTRU TOTDEAUNA LA dreapta lui Dumnezeu şi aşteaptă de acum ca vrăjmaşii Lui să-l

FIE FĂCUŢI AŞTERNUT AL PICIOARELOR LUI. Căci printr-o singură jertfa El a făcut desăvârşiţi pentru totdeauna pe cei ce sunt sfinţiţi.

O IOAN 17: 15 – 19

Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzeşti de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume. Sfinţeşte-i prin adevărul

Domnul care te’s/iwjejle *m*

Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, aşa i-am trimis şi Eu pe ei în lume. Şi Eu însumi Mă sfinţesc pentru ei, ca şi ei să fie sfinţiţi prin adevăr.

O 1 TESALONICENI 4: 3 – 8

Voia lui Dumnezeu este sfinţirea voastră: să vă feriţi de curvie; fiecare din voi să ştie să-şi stăpânească vasul în sfinţenie şi cinste, nu în aprinderea poftei, ca neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu. Nimeni să nu fie cu vicleşug şi cu nedreptate în treburi faţă de fratele său; pentru că Domnul pedepseşte toate aceste lucruri, după cum v-am spus şi v-am adeverit. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăţie, ci la

sfinţire. De aceea, cine nesocoteşte aceste învăţături, nesocoteşte nu pe un om, ci pe Dumnezeu, care v-a dat şi Duhul Său Cel Sfânt.

O 1 TESALONICENI 5: 23

Dumnezeul păcii să vă sfinţească El însuşi pe deplin; şi duhul

434 *Doamne, vreau să te cunosc* vostru, sufletul vostru şi trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

O EFESENI 5: 25 – 27

Bărbaţilor, iubiţi-vă nevestele cum a iubit şi Hristos Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfinţească, după ce a curăţit-o prin botezul cu apă prin cuvânt, ca să înfăţişeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă şi fără prihană.

O 2 PETRU 1: 4

El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceţi părtaşi firii [naturii] dumnezeieşti, după ce aţi fugit de stricăciunea care este în lume prin pofte.

Domnul care te's/mjeşif *n5*

Citeşte acum Levitic 20: 7 – 8. Am de făcut câteva comentarii cu privire la aceste versete şi apoi îţi voi pune câteva întrebări.

Voi să vă sfinţiţi şi să fiţi sfinţi, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. Să păziţi legile Mele şi să le împliniţi. Eu sunt DOMNUL care vă sfinţesc".

Aici întâlnim din nou numele Său, Iehova-mecodişchem. Leviticul este cartea care îi învaţă pe copiii lui Israel cum să se închine Dumnezeului lor. Subiectul principal al acestei cărţi este sfinţirea poporului lui Dumnezeu, o sfinţire care le afectează modul în care umblă, cum trăiesc şi cum se închină. Scopul nostru final nu este mântuirea, ci sfinţirea, care ne pregăteşte pentru glorificare.

După ce poporul lui Dumnezeu este mântuit sau răscumpărat, aşa cum vedem în Exodul, el trebuie să treacă etapa următoare a vieţii lor, adică la sfinţire, aşa cum vedem în Leviticul. Nu poate exista sfinţire fără răscumpărare, însă răscumpărarea duce întotdeauna la sfinţire. Răscumpărarea noastră este posibilă datorită morţii

Domnului Iisus: „Fără vărsare de sânge nu este iertare” (Evrei 9: 22). Prin învierea Domnului Iisus Hristos noi putem trăi o viaţă nouă, caracterizată de sfinţenie, prin darul Duhului Sfânt, care ne izbăveşte de legea păcatului şi a morţii (Romani 6: 4; 8: 2 – 4). Astfel Dumnezeul care l-a sfinţit pe Israel este acelaşi Dumnezeu care sfinţeşte Biserica.

Răspunde în scris la următoarele întrebări:

1. Având în vedere cele citite astăzi din Scriptură, cum se face sfinţirea Bisericii?

I i6 Doamne, vreau să te cunosc

2. Cum a fost sfinţit Israel în Vechiul Legământ?

3. Care părţi ale fiinţei tale trebuie să fie sfinţite? Cum ştii?

4. Când a început sfinţirea ta şi cine a început-o?

5. Cum se continuă procesul sfinţirii tale? Cine face lucrarea?

6. Urmăreşti sfinţirea în mod activ? Scrie cum faci aceasta în mod practic.

Domnul care le’s/iwjejif 137

7. Poţi trăi cu adevărat o viaţă sfântă separat de Cuvântul lui Dumnezeu? îl studiezi? Cursurile *învăţătură peste învăţătură* îţi vor transforma viaţa. (La sfârşitul acestei cărţi există informaţii referitoare la modul în care poţi obţine aceste cursuri.)

Iehova-mecodişchem a spus: „Voi să-mi fiţi sfinţi, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul; Eu v-am pus deoparte dintre popoare, ca să fiţi ai Mei” (Levitic 20: 26).

Ce răspuns îi dai tu lui Dumnezeu, Iehova-mecodişchem?

VERSET DE MEMORAT

ca pazip legile Mele şi să dOMNUL care vă sfinţesc.

Levitic 20: 8

Să păziţi legile Mele şi să le împliniţi. Eu sunt JL care vă sfinţesc.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Ce înseamnă numele Iehova-mecodişchem?

2. Care a fost semnul între Dumnezeu şi Israel care arăta că El era Iehova-mecodişchem? Pentru ce era acest semn?

3. Care a fost scopul sabatului pentru copiii lui Israel?

4. Ce ai învăţat despre relaţia ta cu Iehova-mecodişchem?

5. Dacă Domnul este neprihănirea ta cum îţi afectează viaţa acest adevăr?

6. Cât de importantă este sfinţenia în viaţa ta? Te mulţumeşti doar cu faptul că ai primit în dar mântuirea, însă nu doreşti să fii sfinţit pentru Domnul? (Vezi Evrei 12: 14.)

7. Cuvântul *sfânt* înseamnă a fi pus deoparte pentru Domnul, a trăi curat ca să fii un vas de cinste, folositor Stăpânului tău. Trăieşti ca sfânt? Cu ce se deosebeşte viaţa ta de viaţa celor care nu-L cunosc pe Domnul Iisus Hristos?

Capitolul

Domnul este pacea

— *ZIUA A TREIZECI ŞI TREIA* – A

În ceasurile întunecate din istoria poporului Israel, Dumnezeu S-a descoperit lui Ghedeon ca Iehova-*şalom*, Domnul este pacea şi Dătătorul păcii. El S-a descoperit sub acest nume în vremuri fără pace şi la oameni care nu aveau pace. Ghedeon era un tânăr din cea mai neînsemnată familie din seminţia lui Mânase! Vremurile erau rele: „Israel a ajuns foarte nenorocit din pricina lui Madian…” (Judecători 6: 6). Ce se întâmplase?

Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului; şi Domnul i-a dat în mâinile lui Madian, timp de şapte ani. Mâna lui Madian a fost puternică împotriva lui Israel. Ca să scape de Madian, copiii lui Israel fugeau în văgăunile munţilor, în peşteri şi pe stânci întărite. După ce semăna Israel, Madian se suia cu Amalec şi fiii Răsăritului, şi porneau împotriva lui. Tăbărau în faţa lui, nimiceau roadele ţării până spre Gaza; şi nu lăsau în Israel nici merinde, nici oi, nici boi, nici măgari. Căci se suiau împreună cu turmele şi corturile lor, soseau ca o mulţime de lăcuste, erau fără număr, ei şi cămilele lor, şi veneau în ţară ca s-o pustiască. (Judecătorii 6: 1 – 5)

Când circumstanţele vieţii sunt întunecate, situaţia este disperată şi nu avem pace, noi tânjim în sfârşit după pacea lui

Dumnezeu. Dorim pacea cu înfocare. Sănătatea noastră fizică şi sufletească depinde de pace. Ne încolţeşte frica. Bâjbâim prin întuneric şi dorim asigurarea păcii, şi anume, că totul se va isprăvi cu bine. Cu toate acestea, frica produsă de circumstanţele nefavorabile ale vieţii este nimic în comparaţie cu teama care apare când omul se află faţă în faţă cu Dumnezeu însuşi.

Într-o zi, vom sta fiecare înaintea lui Dumnezeu. Atât credincioşii cât şi necredincioşii îi vor da socoteală de felul în care au trăit. Cei pierduţi, vor sta în picioare înaintea unui Scaun de Domnie Mare şi Alb (Apocalipsa 20: 11 – 15). Credincioşii vor sta înaintea Scaunului de Judecată al lui Hristos: „Căci toţi trebuie să ne înfăţişăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-şi primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut când trăia în trup” (2 Corinteni 5: 10). „Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce dispreţuieşti tu pe fratele tău? Căci toţi ne vom înfăţişa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos. Fiindcă este scris: «Pe VIAŢA Mea Mă JUR, ZICE DOMNUL, CĂ ORICE GENUNCHI SE VA PLECA ÎNAINTEA MEA ŞI ORICE LIMBĂ VA DA SLAVĂ LUI DUMNEZEU» Aşa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuşi lui Dumnezeu” (Romani 14: 10 – 12).

Când şi-a dat seama că a văzut pe îngerul Domnului faţă în faţă, Ghedeon s-a temut: „Ghedeon, văzând că fusese îngerul DOMNULUI a zis: «Vai de mine, STĂPÂNE Doamne! Am văzut pe îngerul DOMNULUI faţă-n faţă.» Şi Domnul i-a zis: «Fii pe pace, nu te teme, căci nu vei muri.» Ghedeon a zidit acolo un altar Domnului şi i-a pus numele „Domnul păcii [Domnul este Pace]” (Judecători 6: 22 – 24). Ce nume potrivit a găsit Ghedeon pentru acel altar! Adevărata pace nu poate fi găsită decât printr-o relaţie corectă cu Dumnezeu.

Citeşte următoarele texte şi scrie sub fiecare ce înveţi despre pace şi legătura ei cu Dumnezeu.

O LEVITIC 26: 2 – 6

Să păziţi Sabatele Mele şi să cinstiţi locaşul Meu cel sfânt. Eu sunt

Domnul este pacea \4!

Domnul. Dacă veţi urma legile Mele, dacă veţi păzi poruncile Mele şi le veţi împlini, vă voi trimite ploi la vreme, pământul îşi va da roadele şi pomii de pe câmp îşi vor da roadele. Abia veţi treiera grâul şi veţi începe culesul viei, şi culesul viei va ţine până la semănătură; veţi avea pâine din belşug, veţi mânca şi vă veţi sătura şi veţi locui fără frică în ţara voastră. Voi da pace în ţară şi nimeni nu vă va tulbura somnul; voi face să piară din ţară fiarele sălbatice, şi sabia nu va trece prin ţara voastră.

O NUMERI 6: 22 – 27

Domnul a vorbit lui Moise şi a zis: „Vorbeşte lui Aaron şi fiilor lui şi spune-le: «Aşa să binecuvântaţi pe copiii lui Israel şi să le ziceţi: „Domnul să te binecuvânteze şi să te păzească! Domnul să facă să lumineze Faţa Lui peste tine şi să se îndure de tine! Domnul să-şi înalţe Faţa peste tine şi să-ţi dea pacea!» Astfel să pună Numele Meu peste copiii lui Israel şi u îi voi binecuvânta”.

O IEREMIA 29: 11

„Ştiu gândurile, pe care le am cu privire la voi”, zice Domnul, „gânduri de pace şi nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor şi o nădejde”.

O ISAIA 48: 1 8

O, de ai fi luat aminte la poruncile Mele! Atunci pacea ta ar fi fost ca un râu şi fericirea ta ca valurile mării.

O ISAIA 26: 3

Celui cu inima tare Tu-i chezăşuieşti [garantezi] pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.

O PSALMUL 119: 165

Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta, şi nu li se întâmplă nicio nenorocire.

O FILIPENI 4: 4 – 7

Bucuraţi-vă totdeauna în Domnul! Iarăşi zic: Bucuraţi-vă! Blândeţea voastră să fie cunoscută de toţi oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijoraţi de nimic; ci în orice lucru, aduceţi cererile voastre la cunoştinţa lui Dumnezeu, prin rugăciuni şi cereri, cu

mulţumiri. Şi pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile şi gândurile în Hristos Iisus.

O FILIPENI 4: 8, 9

Încolo, fraţii mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună şi orice laudă, aceea să vă însufleţească. Ce aţi învăţat, ce aţi primit şi auzit de la mine, şi ce aţi văzut în mine, faceţi. Şi Dumnezeul păcii va fi cu voi.

Domnul este pacea 143

În Isaia 9: 6 Dumnezeu a făcut poporului Său o promisiune minunată: „Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat şi domnia va fi pe umărul Lui; ÎI vor numi: „Minunat sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veşniciilor, Domn al păcii". Aici El este Iisus, *Iebova-şalom*, Domnul [Prinţul] păcii, Cel care ne-a împăcat cu Tatăl ceresc şi de aceea putem sta înaintea Lui fără frică. Apostolul Pavel scrie: „Deci, fiindcă suntem socotiţi neprihăniţi, prin credinţă, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos" (Romani 5: 1).

El ne dă o pace care nu se schimbă, indiferent care sunt împrejurările vieţii, deoarece pacea pe care ne-o dă El se găseşte în Acela care a promis: „«NICIDECUM N-AM SĂ TE LAS, CU NICIUN CHIP NU TE VOI PĂRĂSI.» Aşa că putem zice plini de încredere: «Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme: ce mi-ar putea FACE omul?»" (Evrei 13: 5 – 6).

Prin urmare, când alţii din jurul nostru tremură de frică, noi putem să „ne bucurăm chiar şi în necazurile noastre; căci ştim că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruinţă în încercare, iar biruinţa aceasta aduce nădejdea. Însă nădejdea aceasta nu înşală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat" (Romani 5: 3 – 5). „Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste şi de chibzuinţă" (2 Timotei 1: 7). Astfel, El spune: „Vă las pacea Mea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte" (Ioan 14: 27).

Dragul meu, la cine alergi după pace? Pacea se găseşte numai în

Iehova-şalom. Când inima ta se încrede în El, Dumnezeu îţi dă o pace deplină (Isaia 26: 3). Dacă L-ai primit pe Domnul Iisus Hristos, atunci ai primit şi Duhul Sfânt, a cărui roadă este dragostea, bucuria, pacea (Galateni 5: 22). Deci rămâi în Domnul Iisus Hristos şi lasă-L pe Duhul Sfânt să-ţi umple fiinţa (Efeseni 5: 18).

„Dumnezeul păcii să fie cu voi cu toţi! Amin" (Romani 15: 33).

I44 Doamne, vreau să te cunosc

VERSET DE MEMORAT

Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.

Ioan 14: 27

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Cum este pacea pe care o aduce Iehova-şalom? Depinde pacea de împrejurările favorabile sau nefavorabile ale vieţii? De ce?
2. Ce anume chezăşuieşte sau garantează pacea lui Dumnezeu? Care este condiţia păcii cu Dumnezeu?
3. Cum poţi menţine pacea în viaţa de zi cu zi?
4. Eşti o persoană a păcii? Ce frică te împiedică să ai pacea Sa? Îţi aminteşti vreun alt nume al lui Dumnezeu, care să te scape de frica respectivă?

Capitolul

Iehova-Savaot

Domnul oştirilor

— *ZIUA A TREIZECI ŞI PATRA* – Mă gândesc deseori la fraţii şi surorile noastre în Hristos care au avut de suferit în mod deosebit pentru Domnul Iisus. De unde au avut atâta putere ca să reziste tuturor ameninţărilor şi atrocităţilor pe care guverne fără Dumnezeu le-au exercitat asupra lor?

Le-ai citit mărturiile şi te-ai întrebat cum au rezistat? Te-ai întrebat dacă tu însuţi ai rezista în faţa persecuţiilor? Ai fi gata să plăteşti acelaşi preţ ca ei şi să rămâi credincios Domnului Iisus Hristos?

Poate că îl poţi urma pe Iisus Hristos fără să întâmpini vreo piedică din partea celorlalţi oameni din jurul tău. Prin urmare, când

încerci să-ţi imaginezi cum ai reacţiona în faţa persecuţiei, îţi vezi doar slăbiciunile şi presupui că nu vei putea face faţă. Poate te gândeşti că deoarece îţi este greu să iI mărturiseşti pe Hristos acum – reprezentându-L pe Hristos într-o societate ca a noastră – cu atât mai puţin vei putea face acest lucru într-o societate împotrivitoare!

Dragul meu, când crezi că ai ajuns la capătul puterilor tale şi vrei eliberare, caută adăpost la Cel ce este Iehova-*savaot*, Domnul oştirilor.

145

I46 Doamne, vreau să te cunosc în Biblie, numele Iehova-savaot este folosit pentru prima dată în cartea 1 Samuel. Apoi, în două dintre cele trei apariţii, acest nume este folosit de persoane individuale. Se pare că în această perioadă a istoriei lor, Israel nu şi-a văzut nevoia de-a apela la Domnul oştirilor. Totuşi, când citim prorocii Isaia, Ieremia, Amos, Hagai, Zaharia şi Maleahi, găsim acest nume al lui Dumnezeu folosit în mod repetat. Astfel numele Domnul oştirilor se găseşte de cincizeci şi două de ori în cele paisprezece capitole ale cărţii prorocului Zaharia şi de optzeci şi trei de ori în cele cincizeci şi două de capitole ale cărţii lui Ieremia.

Oare de ce este numit Dumnezeu atât de des Domnul oştirilor în Isaia şi Ieremia, şi nici măcar o singură dată în cartea prorocului Ezechiel? Acest nume al lui Dumnezeu aparţine unei anumite perioade din experienţa poporului Său. El este numele lui Dumnezeu pentru situaţiile extreme ale vieţii.

Deseori nu ne dăm seama de nevoia noastră de-a alerga la Domnul oştirilor, Iehova-savaot, până când ajungem sleiţi de puteri şi eşuăm. Acest nume este pentru cei care îşi dau seama că nu au resurse suficiente pentru a face faţă luptei pe care o duc. Acesta este numele la care să alergăm atunci când nu mai există alt ajutor – din punctul nostru de vedere.

Iehova-savaot nu este pentru cei care au depus armele încetând să mai lupte. Prin urmare, nu-l găsim în Ezechiel. În timpul lui Ezechiel poporul lui Dumnezeu a fost dus în robie pentru şaptezeci de ani.

Din perspectiva lui Dumnezeu, Iehova-savaot este numele care

îi aminteşte poporului Său exact cine este El – Cel care eliberează şi Cel care judecă. Astfel, în cartea Maleahi vedem că Dumnezeu aminteşte mereu poporului Său numele Iehova-savaot: „«N-am nicio plăcere de voi», zice Domnul oştirilor… «Eu sunt un împărat mare», zice DOMNUL oştirilor, «şi Numele Meu este înfricoşat printre neamuri»” (Maleahi 1: 10, 14).

Domnul oştirilor H7

În cartea prorocului Maleahi, douăzeci şi două din cele douăzeci şi patru de apariţii ale acestui nume apar în expresia „zice DOMNUL oştirilor” indicând un cuvânt direct de la Dumnezeu. Cartea Maleahi este adresată unui popor care Il cinstea pe Dumnezeu numai cu buzele, nu şi cu viaţa lor. Aici vedem încă o dată eşecurile omului. Dumnezeu doreşte ca ei să-L vadă ca Domn al oştirilor şi să-şi plece genunchii înaintea Lui.

Dumnezeu ni se descoperă sub acest nume atunci când eşuăm şi ne oferă eliberare. Nu-L uita, pentru că acesta „este un turn tare; cel neprihănit fuge în el şi stă la adăpost” (Proverbe 18: 10). Acesta este Numele care ne împiedică să ne lăudăm cu carele şi cu caii noştri (Psalmul 20: 7); cine mai are nevoie de acestea când numele Dumnezeului său este Domnul oştirilor?

Să citim câteva texte biblice în care apare acest nume al lui Dumnezeu. După fiecare text, scrie modul în care numele Iehova-savaot este folosit în circumstanţele descrise.

Primele două apariţii ale numelui Iehova-savaot se găsesc în 1 Samuel 1: 3 – 11. Acest eveniment are loc la sfârşitul perioadei judecătorilor, în zilele lui Samuel, ultimul judecător, găsim o tranziţie în istoria lui Israel de la teocraţie [poporul condus de Dumnezeu însuşi] la monarhie [poporul condus de un împărat pământesc].

O 1 SAMUEL 1: 1 – 3

Era un om din Ramataim-Tofim, din muntele lui Efraim, numit Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Tuf, Efratit. El avea două neveste; una se numea Ana, iar cealaltă Penina. Penina avea copii, dar Ana n-avea. Omul acesta se suia în fiecare an din cetatea sa la Silo, ca să se închine înaintea DOMNULUI oştirilor şi să-l aducă

jertfe. Acolo se aflau cei doi fii ai lui Eli, Hofni şi Ţineas, preoţi ai Domnului.

Deoarece Ana nu avea copii, căci Domnul o făcuse stearpă, Penina o supăra adesea.

O 1 SAMUEL 1: 6 – 7, 10, 11

Potrivnica ei o înţepa deseori, ca s-o facă să se mânie, pentru că Domnul o făcuse stearpă. Şi în toţi anii era aşa. Ori de câte ori se suia Ana la casa DOMNULUI, Penina o înţepa la fel. Atunci ea plângea şi nu mânca… Şi Ana se ruga DOMNULUI, cu sufletul amărât şi plângea! Ea a făcut o juruinţă şi a zis: „Doamne, Dumnezeul oştirilor! Dacă vei binevoi să cauţi spre întristarea roabei Tale, dacă-ţi vei aduce aminte de mine şi nu vei uita pe roaba Ta, şi dacă vei da roabei Tale un copil de parte bărbătească, îl voi închina DOMNULUI pentru toate zilele vieţii lui şi brici nu va trece peste capul lui”.

Dumnezeu a răspuns rugăciunii Anei şi i l-a dat pe Samuel.

Vom citi despre ce-a de-a treia menţiune a numelui Domnului oştirilor mai târziu. Numele Iehova-savaot îl găsim a patra oară în 1 Samuel, când David se află în faţa lui Goliat.

O 1 SAMUEL 1 7: 42 – 47

Filisteanul s-a uitat şi când a zărit pe David, a râs de el, căci nu vedea în el decât un copil, cu păr bălai şi cu faţa frumoasă. Filisteanul a zis lui David: Ce! sunt câine, de vii la mine cu toiege?” Şi, după ce l-a blestemat pe dumnezeii lui, a adăugat: „Vino la mine, şi voi da carnea ta păsărilor cerului şi fiarelor câmpului”. David a zis filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliţă şi cu pavăză; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oştirilor, în Numele Dumnezeului oştirii lui Israel, pe care ai ocărit-o. Astăzi Domnul te va da în mâinile mele, te voi doborî şi-ţi voi tăia capul; astăzi voi da stârvurile taberei filistenilor păsărilor cerului şi fiarelor câmpului. Şi tot pământul va şti că Israel are un Dumnezeu. Şi toată

mulţimea aceasta va şti că DOMNUL nu mântuieşte nici prin sabie nici prin suliţă. Căci biruinţa este a DOMNULUI. Şi El vă dă în

mâinile noastre”.

Atât Ana, cât şi David au chemat numele Domnului oştirilor şi au fost scăpaţi. Există scăpare şi pentru tine – indiferent în ce situaţie te găseşti – poţi alerga la El după ajutor. Totuşi, Dumnezeu nu acţionează la porunca oricărui om. În Proverbe 18: 10 citim că cel neprihănit găseşte scăpare în El. Neprihănirea este garanţia biruinţei.

Numele Iehova-savaot apare a treia oară în legătură cu lupta dintre Israel şi vrăjmaşii lor, filistenii.

O 1 SAMUEL 4: 3 – 4

Poporul s-a întors în tabără, şi bătrânii lui Israel au zis: „Pentru ce ne-a lăsat DOMNUL să fim bătuţi astăzi de filisteni? Haidem să luăm de la Silo chivotul legământului DOMNULUI, ca să vină în mijlocul nostru şi să ne izbăvească din mâna vrăjmaşilor noştri”. Poporul a trimis la Silo, de unde au adus chivotul legământului DOMNULUI oştirilor, care şade între heruvimi. Cei doi fii ai lui Eli, Hofni şi Ţineas, erau acolo, împreună cu chivotul legământului lui Dumnezeu.

Poporul a crezut că dacă aduc chivotul, care simboliza prezenţa lui Dumnezeu, ÎI vor obliga pe Domnul oştirilor să fie de partea lor în lupta împotriva duşmanului. S-au înşelat însă, deoarece nu un ceremonial religios aduce biruinţa, ci numai o viaţă neprihănită, trăită după voia Lui. Iată rezultatul:

O 1 SAMUEL 4: 10 – 11

Filistenii au început lupta şi Israel a fost bătut. Fiecare a fugit în cortul lui. Înfrângerea a fost foarte mare şi din Israel au căzut treizeci de mii de oameni pedeştri. Chivotul lui Dumnezeu a fost luat şi cei doi fii ai lui Eli, Hofni şi Ţineas, au murit.

pe cel neprihănit, care pătrunzi rărunchii şi inimile, fă-mă să văd răzbunarea Ta împotriva lor! Căci Ţie îmi încredinţez pricina. Cântaţi Domnului, lăudaţi pe Domnul! Căci El izbăveşte sufletul celui nenorocit din mâna celor răi” (Ieremia 20: 11 – 13).

„DOMNUL oştirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi” (Psalmul 46: 7).

VERSET DE MEMORAT

Domnul oştirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi.

Psalmul 46: 7

Vezi? înţelegi? Numele Domnului este un turn tare la care să alergăm, dar nu-l putem folosi într-un mod greşit. Dacă dorim să fim scăpaţi trebuie să venim la El îmbrăcaţi cu neprihănire.

„Dar”, va spune cineva, „eu nu am nicio neprihănire”. Este adevărat că nu avem nicio neprihănire în noi înşine. Totuşi, avem la dispoziţie neprihănirea Domnului pentru că El este Iehova-ţidehenu, Domnul, Neprihănirea noastră. Vom învăţa în curând şi despre acest nume, dar, până atunci, să facem ce ne spune Domnul oştirilor: „Uitaţi-vă cu băgare de seamă la căile voastre” (Hagai 1: 7), ca să ne îndreptăm viaţa.

Vei putea răbda dacă va trebui să suferi fizic pentru credinţa ta? Bineînţeles, pentru că numele Dumnezeului tău este Domnul oştirilor… „cel neprihănit fuge în el şi stă la adăpost” (Proverbe 18: 10).

„Dar DOMNUL este cu mine ca un viteaz puternic; de aceea, prigonitorii mei se vor poticni şi nu vor birui. Se vor umple de ruşine că n-au lucrat cu chibzuinţă: de o veşnică ruşine, care nu se va uita! Şi acum, Doamne, Dumnezeul oştirilor, care încerci

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Iehova-savaot este Domnul oştirilor. Ce înseamnă acest nume?

2. De ce crezi că acest nume al lui Dumnezeu apare în cărţile prorocilor Isaia şi Ieremia şi nu se găseşte în cartea prorocu-lui Ezechiel?

3. Care crezi că este cea mai puternică trăsătură sau calitate a lui Iehova-savaot?

4. Ce condiţie trebuie să îndeplinim pentru a-L putea chema pe Dumnezeu ca Iehova-savaot? De ce?

5. Privind la viaţa ta, când crezi că ţi-ar fi fost de folos să cunoşti numele Iehova-savaot şi să-L chemi în ajutor? Te-ar fi putut ajuta acest nume? De ce?

6. Cum a folosit David acest nume al lui Dumnezeu?

7. În ce împrejurări ale vieţii este bine să ştii că Iehova-savaot îţi poate veni în ajutor?

Iehova-Raah

Domnul, Păstorul meu

— *ZIUA A TREIZECI ŞI CINCEA* – Te-ai întrebat vreodată cum ai ieşit cu bine dintr-o împrejurare din care credeai că nu mai există scăpare? Eu am făcut aceasta. Uneori mă întreb: *Cum poate reuşi în viaţă o persoană ca mine*? şi *care este secretul reuşitei în viaţă*?

Totuşi, aceste gânduri nu mă descurajează pentru că am aflat de unde vine succesul. Este minunat să poţi să te evaluezi sincer tu însuţi şi să nu fii doborât de fapte. Cum fac eu acest lucru? Privesc dincolo de cine sunt eu, la Cine este Dumnezeul meu şi ce înseamnă aceasta pentru mine.

Ştii ce am înţeles? Că nu contează cine sunt eu, ci contează cine este Dumnezeu, pentru că El îmi este atotsuficient! El este *Iehova-raah*, Domnul, Păstorul meu. Şi, deoarece El este Păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic.

Ce revelaţie uimitoare ne-a dat Duhul Sfânt când l-a insuflat pe David să scrie aceste cuvinte! Este incomparabil mai bine să te încrezi în adevărurile lui Dumnezeu decât în orice altceva pentru că Dumnezeu împlineşte ce a spus (Psalmul 138: 2).

Oricât de subtilă ar fi, există mare o diferenţă între firesc şi spiritual, între căile noastre şi căile lui Dumnezeu. Susţinătorii gândirii pozitive spun că cred în Dumnezeu, dar îl pun pe om în

 centru. Ei spun: „Încrede-te în tine; tu poţi face ce vrei”.

Totuşi, Cuvântul lui Dumnezeu ne spune: „Ştiu, în adevăr, că nimic bun nu locuieşte în mine” (Romani 7: 18). Mai mult, tot în Cuvântul lui Dumnezeu ni se spune: „Despărţiţi de Mine [Iisus Hristos] nu puteţi face nimic” (Ioan 15: 5). Având în vedere aceste adevăruri, în loc să mă încred în mine, îmi văd neputinţa şi mă îndrept spre adevărurile Bibliei. Punându-mi încrederea în Dumnezeu şi în tot ce

este El, spun: „Pot totul în Hristos, care mă întăreşte” (Filipeni 4: 13). Această gândire este biblică deoarece eu cred ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său.

Ce gândeşte Dumnezeu despre noi? Multe lucruri – şi toate sunt preţioase: „Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule, şi cât de mare este numărul lor! Dacă le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip” (Psalmul 139: 17 – 18). Totuşi, gândurile Sale sunt bazate pe o evaluare corectă a modului nostru de a fi.

Dumnezeu. Se referă de multe ori la noi ca la nişte oi pentru că ne asemănăm cu ele: „Noi rătăceam cu toţii ca nişte oi” (Isaia 53: 6). „Oile Mele ascultă glasul Meu” (Ioan 10: 27). „Noi suntem… turma păşunii Lui” (Psalmul 100: 3). „Mă voi îngriji Eu însumi de oile Mele şi le voi cerceta!” (Ezechiel 34: 11). „Paşte oile Mele!” (Ioan 21: 17).

Dintre toate animalele, oile depind în totalitate de păstor. Ele nu se gândesc unde pot găsi hrană, apă şi nici nu se pot apăra singure de duşman. Oile sunt timide şi neajutorate – aproape că nu se pot apăra deloc. Dacă nu au păstor, mai devreme sau mai târziu, oile sunt sortite pieirii. În cartea mea devoţională, *Beloved*: *From God's Heart to Yours* [*Preaiubit*: *De la inima lui Dumnezeu la inima ta*], am scris astfel despre oi:

Dacă oile nu se bucură de purtarea de grijă a păstorului, ele o iau pe căi greşite, fără să fie conştiente de pericolele la care se expun. Se cunosc cazuri când oile au căzut în prăpastie în timp ce păşteau

pe marginea ei. Dacă păstorul nu le duce la păşuni noi, ele pasc toată iarba şi verdeaţa din locul în care se află, distrugând astfel păşunea. Dacă nu sunt duse la păşuni potrivite ele mănâncă plante sau beau apă care le pot îmbolnăvi. Oile sunt o pradă uşoară pentru lupi şi alte animale carnivore, căci nu dispun de mijloace de apărare. De asemenea, pot cădea pe spate şi în acea stare de panică pot să moară. Prin urmare, deoarece oile sunt oi, ele au nevoie de păstori care să le îngrijească.[1]

Acum înţelegi de ce uneori se foloseşte expresia „oaie proastă”? Oare de ce le-a făcut Dumnezeu pe oi astfel? Eu cred că El a urmărit

două scopuri. Mai întâi, ca să ne arate dependenţa noastră totală, absolută în ce priveşte starea noastră spirituală şi, în al doilea rând, să ne arate că avem nevoie de păstor. Citez iarăşi din cartea *Beloved*: *From God's Heart to Yours*:

Bunăstarea oilor depinde numai de îngrijirea pe care o primesc din partea păstorului. Prin urmare, cu cât păstorul este mai bun, cu atât oile vor fi mai sănătoase. Când vezi oi slabe sau bolnave, poţi fi sigur că păstorul lor nu le poartă de grijă.

Cum este Domnul Iisus Hristos, Mare nostru Păstor? Caută să iI cunoşti şi vei putea spune cu toată încrederea: „Domnul este Păstorul meu; nu voi duce lipsă de nimic". Crede acest cuvânt şi vei avea parte de o odihnă desăvârşită.2

Chiar dacă uneori facem lucruri prosteşti, chiar dacă nu suntem perfecţi, chiar dacă greşim în multe feluri (Iacov 3: 2), suntem siguri de reuşită în viaţă, deoarece Iisus Hristos este Păstorul nostru. Dumnezeu ne-a făcut aşa cum suntem ca să vedem că avem nevoie de El. În Hristos, noi găsim toate lucrurile de care avem nevoie. Astfel putem spune cu o încredere şi convingere totală: „Domnul este Păstorul meu; nu voi duce lipsă de nimic" (Psalmul 23: 1).

Îţi aminteşti ce ai învăţat despre observarea Scripturii în capitolul 10? Astăzi doresc să faci observarea versetelor selectate din

i56 Doamne, vreau să te cunosc

Ioan 10. Observă cât poţi. Mâine vom continua această temă. În timp ce faci observarea:

1. notează cuvintele şi expresiile-cheie, care se repetă.

2. notează cuvinte care arată contraste, comparaţii, concluzii şi timpul.

3. pune-ţi mereu cele şase întrebări de observare: Cine [Ce]?, Care?, Când?, Unde?, De ce? şi cum? ca să afli despre ce este vorba în acest capitol

4. pe marginea din dreapta a cărţii scrie tot ce ai învăţat din text despre:

a. oi d. Iisus b. păstor e. Tatăl c. hoţ şi tâlhar

5. alege versetul care ţi-a plăcut cel mai mult şi memorează-l.

O IOAN 10: 1 – 17, 26 – 33

1 „Adevărat, adevărat, vă spun că, cine nu intră pe uşă în staulul
oilor, ci sare pe altă parte, este un hoţ şi un tâlhar.
2 Dar cine intră pe uşă este păstorul oilor.
3 Portarul îi deschide şi oile aud glasul lui; el îşi cheamă oile pe
nume şi le scoate afară din staul.
4 După ce şi-a scos toate oile, merge înaintea lor; şi oile merg
după el, pentru că îi cunosc glasul.
5 Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc
glasul străinilor”.
„Iisus le-a spus această pildă, dar ei n-au înţeles despre ce le
vorbea. 7 Iisus le-a mai zis: „Adevărat, adevărat, vă spun că Eu sunt uşa
oilor.

Domnul, Păstorul meu 157

8 Toţi cei ce au venit înainte de Mine sunt hoţi şi tâlhari; dar oile
n-au ascultat de ei.
9 Eu sunt Uşa. Dacă intră cineva prin Mine va fi mântuit; va intra
şi va ieşi, şi va găsi păşune.
! O Hoţul nu vine decât să fure, să junghie şi să prăpădească. Eu
am venit ca oile să aibă viaţă şi s-o aibă din belşug.
11 Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun îşi dă viaţa pentru
oi.
12 Dar cel plătit, care nu este păstor şi ale cărui oi nu sunt ale
lui, când vede lupul venind, lasă oile şi fuge; şi lupul le răpeşte şi le
împrăştie.
13 Cel plătit fuge, pentru că este plătit, şi nu-i pasă de oi.
14 Eu sunt Păstorul cel bun. Eu îmi cunosc oile Mele şi ele Mă
cunosc pe Mine.
15 aşa cum Mă cunoaşte pe Mine Tatăl şi cum cunosc Eu pe
Tatăl; şi Eu îmi dau viaţa pentru oile Mele.
1 (i Mai am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta; şi pe acelea
trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu şi va fi o turmă şi un
Păstor.
I7 Tatăl Mă iubeşte, pentru că îmi dau viaţa, ca iarăşi s-o iau…

2 Dar voi nu credeţi, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteţi din oile Mele.
27 Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc şi ele vin după Mine.
158 *Doamne, vreau să te cunosc*
Domnul, Păstorul meu t59
va
Eu le dau viaţa veşnică, în veac nu vor pieri, şi nimeni nu le smulge din mâna Mea.
29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toţi; şi nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.
30 Eu şi Tatăl una suntem".
31 Atunci iudeii iarăşi au luat pietre ca să-L ucidă.
52 Iisus le-a zis: „V-am arătat multe lucrări bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncaţi cu pietre în Mine?"
33 Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă şi pentru că Tu, care eşti un om, Te faci Dumnezeu".

O ultimă întrebare. Ce ţi-a vorbit Dumnezeu astăzi?

— *ZIUA A TREIZECI ŞI ŞASEA* – Psalmul 23 rezumă unul dintre cele mai mari adevăruri referitoare la ce înseamnă a fi copil al lui Dumnezeu: „Domnul este Păstorul meu. Nu voi duce lipsă de nimic".

În continuare, psalmul arată de ce nu duc lipsă de nimic cei al căror Păstor este Iehova-raah. Citeşte acest psalm tipărit mai jos şi scrie tot ce face Păstorul pentru oile Sale. În timp ce citeşti, observă expresia „din pricina Numelui Său". Ca păstor al tău, reputaţia Sa este în joc şi El nu poate greşi. Aminteşte-ţi că I s-a mărit faima prin împlinirea promisiunilor Sale (Psalmul 138: 2). Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în picioare pentru că Dumnezeu îşi ţine Cuvântul.

O PSALMUL 2 3

Domnul este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic. El mă paşte în păşuni verzi şi mă duce la ape de odihnă; îmi înviorează sufletul, şi mă povăţuieşte pe cărări drepte, din pricina Numelui Său. Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morţii, nu mă tem de

niciun rău, căci Tu eşti cu mine. Toiagul şi nuiaua Ta mă mângâie. Tu îmi întinzi masa în faţa potrivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, şi paharul meu este plin de dă peste el. Da, fericirea şi îndurarea mă vor însoţi în toate zilele vieţii mele, şi voi locui în Casa Domnului până la sfârşitul zilelor mele.

Traducerea literală a afirmaţiei: „El mă paşte în păşuni verzi" este: „El mă face să stau culcat în păşuni verzi". Când psalmistul

I

*Domnul, Păslorul meu ibi s*pune acest lucru, el nu se referă la o odihnă forţată a oii, ci spune că oaia poate să stea liniştită deoarece păstorul îi împlineşte nevoile.

Phillip Keller, în cartea sa, *Un păstor meditează la Psalmul 23*, ne spune că este imposibil ca oile să stea culcate dacă nu le sunt îndeplinite patru nevoi. Prima, oile trebuie hrănite. Ele nu pot sta culcate atâta timp cât simt nevoia de a căuta hrană. Totuşi, în versetul al doilea din Psalmul 23 găsim că Păstorul a împlinit atât de mult nevoia de hrană a oilor, încât ele pot să stea culcate chiar în mijlocul păşunilor verzi. În al doilea rând, dacă vrem ca oile să se odihnească, ele trebuie să fie eliberate de frică. Oile sunt animale timide, lipsite de ajutor, care au puţine mijloace de autoapărare. Ele se sperie uşor. Eşti tu cuprins deseori de frică? În al treilea rând, oile nu se pot odihni dacă între ele există neînţelegeri. Tensiunea dintre oi le poate ţine în picioare; ele simt că trebuie să se apere! Şi, în al patrulea rând, oile nu se pot odihni dacă nu sunt eliberate de paraziţi. Oile pot fi afectate grav de muşte şi alţi paraziţi care caută să le chinuie.3

Prima nevoie: *Eliberarea de foame*

O 1 PETRU 2: 2

Ca nişte prunci născuţi de curând, să doriţi laptele duhovnicesc şi curat, pentru ca prin el să creşteţi spre mântuire.

oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuinţare, să deosebească binele şi răul.

O 2 TIMOTEI 3: 16 – 17

Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos ca să

învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârşit şi cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

O DEUTERONOM 8: 3

Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame şi te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoşteai şi nici părinţii tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăieşte omul.

O EVREI 5: 13 – 14

Şi oricine nu se hrăneşte decât cu lapte, nu este obişnuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc. Dar hrana tare este pentru

(*62 Doamne, vreau să te cunosc*

A doua nevoie: *Eliberarea de frică*

O 1 IOAN 4: 16, 18

Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste: şi cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu şi Dumnezeu rămâne în el… În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârşită izgoneşte frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; şi cine se teme, n-a ajuns desăvârşit în dragoste.

O 2 TIMOTEI 1: 7

Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste şi de chibzuință.

O PSALMUL 56: 3 – 4

Ori de câte ori mă tem, eu mă încred în Tine. Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvântul Lui. Mă încred în Dumnezeu şi nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă nişte oameni?

Domnul, Păstorul meu (63 *A treia nevoie*: *Eliberarea de neînțelegeri şi certuri*

O MATEI 6: 12, 14 – 15

Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Dacă iertaţi oamenilor greşelile lor, şi Tatăl vostru Cel ceresc vă va ierta greşelile voastre. Dar dacă nu iertaţi oamenilor greşelile lor,

nici Tatăl vostru nu vă va ierta greşelile voastre.

O MATEI 5: 23 – 24

Aşa că, dacă îţi aduci darul la altar şi acolo îţi aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ţi darul acolo înaintea altarului şi du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ţi darul.

MATEI 5: 44 – 45, 48

Dar Eu vă spun: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi pe cei ce vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă asupresc şi vă prigonesc, ca să fiţi fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi şi peste cei buni, şi dă ploaie peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi. Voi fiţi dar desăvârşiţi, după cum şi Tatăl vostru Cel ceresc este desăvârşit.

164 Doamne, vreau să te cunosc

e FILIPENI 2: 3 – 8

Nu faceţi nimic din duh de ceartă sau din slavă deşartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuşi. Fiecare din voi să se uite nu numai la foloasele lui, ci şi la foloasele altora. Să aveţi în voi gândul acesta, care era şi în Hristos Iisus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuşi n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuşi şi a luat un chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor. La înfăţişare a fost găsit ca un om, S-a smerit şi S-a făcut ascultător până la moarte, şi încă moarte de cruce.

A patra nevoie: *Eliberarea de paraziţi şi boli*

Oile pot suferi mult din cauza unei muşte numită strechea oilor. Această muscă încearcă să-şi depună larvele în mucoasa nazală a oilor. Iniţial larvele au lungimea de vreun milimetru şi, după ce au fost depuse în nări, încep să se deplaseze în sus ajungând până în sinusuri. În timpul acestei deplasări larvele se hrănesc cu carnea oii, ajungând în cele din urmă să aibă o lungime de 20 milimetri. Nările şi sinusurile afectate se irită grozav şi biata oaie loveşte cu capul tot ce întâlneşte în cale încercând să scape de mâncărime. Oaia poate fi atât de chinuită de aceste larve încât este posibil să se omoare singură, doar ca să scape de acea mâncărime insuportabilă.

Când am aflat acest adevăr, nu m-am putut abţine să nu mă gândesc la modul în care oamenii pot fi chinuiţi de gândurile care îşi croiesc drum prin carnea lor. Larvele care îi chinuiesc sunt depuse de duşman şi se dezvoltă devenind viermi distructivi care îşi croiesc drum până în capul [mintea] oamenilor. Gânduri de frică, respingere, amărăciune, ură, eşec, incompetenţă, senzualitate şi lăcomie le chinuiesc pe oile lui Dumnezeu, producându-le o suferinţă cumplită, pe unii împingându-i chiar la sinucidere.

Oare aceasta trebuie să fie soarta oilor pe care Domnul le paşte? Nu! După cum există un ulei pe care păstorul îl poate prepara pentru a-şi proteja turma de strechea oilor şi efectul ei nimicitor, tot aşa Păstorul nostru are o modalitate de a-şi proteja oile de un astfel de chin. Astfel psalmistul spune: „Tu îmi ungi capul cu untdelemn” (Psalmul 23: 5).[4]

Care este untdelemnul Păstorului care asigură protecţia împotriva paraziţilor care ne-ar putea ataca mintea? Următoarele texte biblice ne dau răspunsul. Citeşte-le cu atenţie şi apoi scrie cu propriile-ţi cuvinte instrucţiunile date de Dumnezeu, care ne servesc drept untdelemn pentru protejarea minţilor noastre.

O 2 CORINTENI 10: 3 – 5

Măcar că trăim în firea pământească, totuşi nu ne luptăm călăuziţi de firea pământească. Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământeşti, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minţii şi orice înălţime, care se ridică împotriva cunoştinţei lui Dumnezeu; şi orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.

O FI LI PE NI 4: 6 – 7

Nu vă îngrijoraţi de nimic; ci în orice lucru, aduceţi cererile voastre la cunoştinţa lui Dumnezeu, prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri. Şi pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile şi gândurile în Hristos Iisus.

FILIPENI 4: 8 – 9

Încolo, fraţii mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună şi orice laudă, aceea să vă însufleţească [*literalmente*: *gândiţi numai astfel*]. Ce aţi învăţat, ce aţi primit şi auzit de la mine şi ce aţi văzut în mine, faceţi. Şi Dumnezeul păcii va fi cu voi.

O ISAIA 26: 3

Celui cu inima tare, Tu-i chezăşuieşti [*garantezi*] pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.

Domnul, Păslorwl *meu* *bi*

Acum doresc să observi un ultim adevăr. Acesta este rezultatul final al faptului că îl ai pe Domnul ca Păstor al tău:

Da, fericirea şi îndurarea mă vor însoţi în toate zilele vieţii mele, şi voi locui în Casa Domnului până la sfârşitul zilelor mele. (Psalmul 23: 6)

VERSET DE MEMORAT

Da, fericirea şi îndurarea mă vor însoţi în toate zilele vieţii mele, şi voi locui în Casa Domnului până la sfârşitul zilelor mele.

Psalmul 23: 6

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Dacă te încrezi în Cel ce este Iehova-raah, scrie o listă cu binecuvântările de care ai parte ca oaie din turma Sa.
2. Care sunt lucrurile pe care le-ai învăţat despre tine în timp ce ai studiat textele biblice referitoare la oi? (Scrie şi părţile bune şi lipsurile).
3. Care este principala responsabilitate a lui Iehova-raah?
4. Ce ai învăţat studiind cele patru nevoi ale oilor?
5. Cum ţi-a împlinit nevoile Iehova-raah?

Capitolul

Iehova-Ţidehenu

Domnul, Neprihănirea noastră

— *ZIUA A TREIZECI ŞI ŞAPTEA* – Poate omul trăi o viaţă plăcută lui Dumnezeu? „Grozave lucruri, urâcioase lucruri se fac în ţară. Prorocii prorocesc neadevăruri, preoţii stăpânesc cu ajutorul lor, şi

poporului Meu îi plac aceste lucruri. Dar ce veţi face la urmă?" (Ieremia 5: 30 – 31). „Căci de la cel mai mic până la cel mai mare, toţi sunt lacomi de câştig; de la proroc până la preot, toţi înşală. Leagă în chip uşuratic rana fiicei poporului Meu, zicând: «Pace! Pace!» Şi totuşi nu este pace!" (Ieremia 6: 13 – 14).

Împărăţia lui Iuda a refuzat să asculte cuvintele lui Dumnezeu şi şi-a împietrit inima. L-a părăsit pe Dumnezeu ca să umble după alţi dumnezei, să le slujească şi li să se închine (Ieremia 13: 10). Cu excepţia unei rămăşiţe, întreaga naţiune a ajuns coruptă. Corupţia s-au răspândit şi între lideri, afectându-i şi pe preoţi. Dumnezeu nu-i mai putea accepta, de aceea le cere socoteală pentru păcatele lor (Ieremia 14: 10). Judecata Domnului era sigură. Numai pocăinţa şi întoarcerea la neprihănirea cerută de Dumnezeu îi mai poate salva (Ieremia 18: 5 – 11).

Şi totuşi, când li se cere să se pocăiască şi să se întoarcă la o viaţă neprihănită poporul răspunde: „Degeaba! Căci noi ne vom *i69*

(70 *Doamne, vreau să te cunosc* urma gândurile noastre şi vom lucra fiecare după pornirile inimii noastre rele!" (Ieremia 18: 12).

Ai avut vreodată sentimentul că nu mai există nicio speranţă? Ai fost de acord cu Dumnezeu când spune: „Inima omului este nespus de înşelătoare şi deznădăjduit de rea" (Ieremia 17: 9). Ştiai acest adevăr şi, totuşi, ai continuat să trăieşti aşa cum ai vrut. Nimic nu putea schimba acea stare de fapt. Aşa te-a făcut mama şi gata! Nu se mai poate schimba nimic!

Există unele cazuri fără nicio speranţă? Există victime ale firii sau naturii lor păcătoase? Dacă urmărim istoria lui Israel până în vremea lui Ieremia aproape că suntem tentaţi să tragem această concluzie. Iehova şi-a ţinut legământul pe care l-a încheiat cu Avraam (Geneza 15: 13 – 16). El i-a izbăvit pe copiii lui Israel din ţara Egiptului, aşa cum i-a promis lui Avraam. Şi totuşi, care a fost rezultatul final? în loc să intre în Ţara promisă, israeliţii au rătăcit patruzeci de ani prin pustie, din pricină că au avut o inimă rea şi necredincioasă (Evrei 3: 12, 16 – 19).

În sfârşit, sub conducerea lui Iosua, poporul a trecut râul Iordan

şi au cucerit ţara Canaanului. O vreme au fost victorioşi – până când generaţia sau „neamul de oameni” care a văzut lucrările extraordinare pe care Dumnezeu le-a făcut pentru Israel „a fost adăugat la părinţii lui” (Judecători 2: 10 a).

Apoi „s-a ridicat după el un alt neam de oameni, care nu cunoştea pe Domnul, nici ce făcuse El pentru Israel. Copiii lui Israel au făcut atunci ce nu plăcea Domnului şi au slujit Baalilor. Au părăsit pe Domnul, Dumnezeul părinţilor lor, care-i scosese din ţara Egiptului şi au mers după alţi dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care-i înconjurau; s-au închinat înaintea lor, şi au mâniat pe DOMNUL” (Judecători 2: 10 b-12).

Au trecut astfel aproape trei sute cincizeci de ani întunecaţi până când, în cele din urmă Israel nu a mai vrut ca Dumnezeu să domnească peste ei (1 Samuel 8: 7) şi i-au cerut lui Samuel să numească pentru ei un împărat care să-i judece, „cum au toate

neamurile” (1 Samuel 8: 5). Dumnezeu le-a încuviinţat cererea şi Samuel l-a uns pe Saul ca împărat. Dar Saul a „lepădat cuvântul Domnului” şi, prin urmare, Dumnezeu l-a lepădat ca împărat (1 Samuel 15: 23).

Apoi, în îndurarea Sa, Dumnezeu le-a dat ca împărat pe David, un om după inima Lui (1 Samuel 13: 14; 16: 1, 11 – 13). După David, conducerea împărăţiei a revenit lui Solomon, dar „când a îmbătrânit Solomon, nevestele i-au plecat inima spre alţi dumnezei; şi inima nu i-a fost în totul a Domnului, Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său David… Şi Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului, şi n-a urmat în totul pe Domnul, ca tatăl său David” (1 împăraţi 11: 4, 6).

La moartea lui Solomon împărăţia a fost împărţită în două. Zece seminţii, sub numele de Israel, şi-au stabilit capitala la Samaria şi au rămas cunoscute sub numele de împărăţia de Nord. Celelalte două seminţii, Beniamin şi Iuda, au alcătuit împărăţia de Sud şi au păstrat Ierusalimul drept capitală. Dintre cele două împărăţii, Israel a fost prima care a fost dusă în robie. Dumnezeu n-a mai răbdat

necredincioşia ei şi a chemat Asiria ca s-o ducă în robie. Dumnezeu a spus: „M-am despărţit de necredincioasa Israel, din pricina tuturor preacurviilor ei, şi i-am dat cartea ei de despărţire; totuşi, soră-sa, vicleana Iuda, nu s-a temut, ci s-a dus să curveasca la fel" (Ieremia 3: 8).

Astfel ajungem în vremea lui Ieremia. Dumnezeu a vorbit prin prorocul Său, spunând: „Inima este nespus de înşelătoare şi de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască? Eu, Domnul, cercetez inima şi încerc rinichii [mintea], ca să răsplătesc fiecăruia după purtarea lui, după rodul faptelor lui" (Ieremia 17: 9 – 10). Dumnezeu a cercetat inima. El a încercat mintea. Acum judecata trebuie să vină peste Iuda.

Mai exista vreo speranţă pentru acest popor? Vor urma ei întotdeauna acest ciclu care pare nesfârşit? Oare sângele taurilor şi al ţapilor nu va îndepărta niciodată păcatul (Evrei 10: 3 – 4)?

Oare jertfele lor, pe care le aduceau neîncetat în fiecare an, îi vor face vreodată desăvârşiţi (Evrei 10: 1)? Nu! Jertfele lor nu-i puteau face desăvârşiţi. Problema lor era starea inimii lor.

Sângele taurilor şi al ţapilor nu poate schimba inima omului. Prin urmare, nu mai există nicio speranţă, nu-i aşa? Ba da, există! În această oră întunecată a eşecului şi judecăţii, Dumnezeu. Se descoperă poporului Său sub un alt nume, *Iehova-ţidehenu*, „Domnul, neprihănirea noastră". Odată cu această descoperire Dumnezeu face şi promisiunea unui legământ nou, legământul harului, prin care omul primeşte o inimă nouă, gata să asculte de Dumnezeu (Ieremia 31: 31 – 34; Matei 26: 26 – 28; Evrei 8: 6 – 13).

Aceşti oameni sunt de-acum oile Sale, care nu vor duce lipsă de nimic, căci Iehova-raah este Păstorul lor. Ca Iehova-iire, EI Se va îngriji de toate nevoile lor şi le promite o Odraslă neprihănită: „Şi iată Numele pe care i-L vor da: „DOMNUL, neprihănirea noastră!" (Ieremia 23: 6).

Omul poate trăi o viaţă plăcută lui Dumnezeu! Neprihănirea este mai mult decât bunătate; înseamnă o stare după voia lui Dumnezeu. Neprihănit înseamnă drept. A fi neprihănit înseamnă a face ceea ce

spune Dumnezeu că este corect, a trăi după standardele Lui. Însă, ca să fie plăcut lui Dumnezeu, omul are nevoie de o inimă nouă. Şi omul poate avea o inimă nouă!

„Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor… căci le voi ierta nelegiuirea şi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor" (Ieremia 31: 33 – 34). „Le voi pune în inimă frica de Mine, ca să nu se depărteze de Mine" (Ieremia 32: 40). „Vă voi da o inimă nouă şi voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră şi vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi şi vă voi face să urmaţi poruncile Mele şi să păziţi şi să împliniţi legile Mele" (Ezechiel 36: 26 – 27).

Toate acestea – un legământ nou şi, prin urmare, o inimă nouă – vor veni datorită unei Odrasle neprihănite numită Iehova-ţidehenu, Domnul, neprihănirea noastră.

Domnul, Neprihănirea noastră 173

Tu poţi trăi o viaţă plăcută lui Dumnezeu! Tu poţi fi neprihănit! Nu trebuie să trăieşti într-un ciclu nesfârşit de eşecuri şi păcate. Inima ta nu trebuie să fie deznădăjduit de rea. Tu poţi avea o inimă nouă. Tu nu mai trebuie să te îndepărtezi de Dumnezeu (Ieremia 32: 40). Care este secretul trăirii unei vieţi plăcute lui Dumnezeu?

Acest secret se găseşte în înţelegerea numelui Său, Iehova-ţidehenu. Dă-mi voie să ţi-l explic pas cu pas. Continuă să studiezi şi vei fi binecuvântat!

Să începem cu Ieremia 23: 1 – 6, unde apare pentru prima dată numele Iehova-ţidehenu. Citeşte cu atenţie acest text. Ştiu că vei aprecia referinţele la păstori şi oi deoarece tocmai am studiat numele Iehova-raah.

„Vai de păstorii care nimicesc şi risipesc turma păşunii Mele", zice Domnul. De aceea, aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeul lui Israel, împotriva păstorilor care pasc pe poporul Meu: „Pentru că Mi-aţi risipit oile, le-aţi izgonit şi nu v-aţi îngrijit de ele, iată că vă voi pedepsi din pricina răutăţii faptelor voastre", zice Domnul. „Şi Eu însumi voi strânge rămăşiţa oilor Mele din toate ţările în care le-am izgonit; le voi aduce înapoi în păşunea lor şi vor creşte şi se vor înmulţi. Voi pune

peste ele păstori care le vor paşte; nu le va mai fi teamă, nici groază, şi nu va mai lipsi niciuna din ele", zice DOMNUL. „Iată vin zile", zice DOMNUL, „când voi ridica lui David o Odraslă neprihănită. El va împărați, va lucra cu înțelepciune și va face dreptate și judecată în țară. În vremea Lui, Iuda va fi mântuit şi Israel va avea linişte în locuinţa lui; şi iată Numele pe care i-L vor da: «Domnul, Neprihănirea noastră»!"

Acum, înainte de a continua, răspunde la următoarele întrebări.

1. Am început lecţia de astăzi cu descrierea stării lui Iuda pe vremea proorocului Ieremia. Cine erau păstorii răi despre care vorbeşte Domnul în Ieremia 23?

174 *Doamne, vreau să te cunosc*

Domnul, Nepribănirea noastră (75

5. Scrie o listă cu tot ce observi în text despre această „Odraslă neprihănită".

2. Ce s-a întâmplat cu „oile" Domnului?

3. Ce va face Domnul pentru turma Sa? Scrie toate informaţiile pe care le găseşti în Ieremia 23: 1 – 6 cu privire la aceasta.

6. Cine crezi că este această „Odraslă nepnihănită"?

4. Când Dumnezeu a spus: „voi ridica lui David" (versetul 5), la cine S-a referit El de fapt?

— *ZIUA A TREIZECI ŞI OPTA* – Când s-a apropiat ziua morţii sale, David i-a vorbit lui Solomon despre promisiunea pe care i-o făcuse Dumnezeu: „nu vei fi lipsit niciodată de un urmaş pe scaunul de domnie al lui Israel" (1 împăraţi 2: 4). Cuvântul lui Dumnezeu pentru David a fost sigur: „Casa ta şi împărăţia ta vor dăinui veşnic înaintea Mea şi scaunul tău de domnie va fi întărit pe veci" (2 Samuel 7: 16). Odrasla neprihănită din Ieremia 23: 5 este împlinirea promisiunii pe care Dumnezeu a făcut-o lui David. Odrasla neprihănită, care va domni ca împărat, va face dreptate şi va aduce neprihănirea nu

176 *Doamne, vreau să te cunosc* este altul decât Dumnezeul întrupat, Mesia, Domnul Iisus Hristos, neprihănirea noastră.

Urmaşul lui David prin Maria va creşte „ca a Odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat" (Isaia 53: 2) şi Domnul va face „să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor" (Isaia 53: 6). El avea

să fie Mielul fără cusur şi fără pată al lui Dumnezeu care „va mântui pe poporul Său de păcatele sale” (Matei 1: 21; 1 Petru 1: 18 – 19). El a fost „străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El şi prin rănile Lui suntem tămăduiţi” de păcatele noastre (Isaia 53: 5; 1 Petru 2: 24 – 25).

Oare este suficientă iertarea păcatelor? Nu. Citeşte cu atenţie ce a spus Domnul Iisus Hristos în Predica de pe munte: „Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor şi a fariseilor, cu niciun chip nu veţi intra în împărăţia cerurilor” (Matei 5: 20).

Cum ar putea neprihănirea noastră întrece neprihănirea cărturarilor şi a fariseilor când „toate faptele noastre bune [toată neprihănirea noastră] sunt ca o haină mânjită” (Isaia 64: 6) şi „nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar” (Romani 3: 10)? Dacă „toţi au păcătuit şi sunt lipsiţi de slava lui Dumnezeu” (Romani 3: 23), unde poate găsi omul mântuirea sau cum poate fi el neprihănit?

La crucea Calvarului „pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, EI L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5: 21) – „neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credinţa în Iisus Hristos, pentru toţi şi peste toţi cei ce cred în El” (Romani 3: 22).

Priveşte-L pe Iehova-ţidehenu atârnat pe cruce, făcut păcat pentru tine, astfel încât tu, crezând în El, să poţi fi făcut neprihănirea Sa.

„Nu ştiţi că, dacă vă daţi robi cuiva, ca să-l ascultaţi, sunteţi robii aceluia de care ascultaţi, fie că este vorba de păcat, care duce

la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?” (Romani 6: 16).

Dragul meu, ai „ascultat din inimă de dreptarul învăţăturii pe care ai primit-o” (Romani 6: 17), şi anume, Evanghelia Domnului Iisus Hristos? Dacă da, atunci ai fost izbăvit de robia păcatului şi ai devenit rob al neprihănirii (Romani 6: 18). Ţi s-a dat o inimă nouă, o inimă de carne în locul celei de piatră (2 Corinteni 3: 3; Ezechiel 36: 26). Tu ai

un nou Stăpân, pe Adonai, care este Iehova-ţidehenu. Ce Mântuitor! Ce Nume minunat!

De-a lungul secolelor, începând cu sacrificiul pe care l-a făcut Dumnezeu în Grădina Edenului pentru a acoperi păcatul lui Adam şi al Evei, continuând cu mielul de Paşte, care a adus cu sine eliberarea din Egipt şi cu jertfele de la templu, unde se vărsa sângele nevinovat al taurilor şi al ţapilor, omul păcătos a văzut că este necesară moartea unor fiinţe nevinovate pentru îndepărtarea vinovăţiei. Cu toate acestea, sângele taurilor şi al ţapilor nu a putut îndepărta păcatele şi nici nu a putut stropi şi curăţa inimile de un cuget rău (Evrei 10: 22).

De aceea, când intră în lume, El zice: „Tu N-AI VOIT NICI JERTFĂ, NICI PRINOS; CI Mi-AI PREGĂTIT UN TRUP; N-AI PRIMIT NICI ARDERI DE TOT, NICI JERTFE PENTRU PĂCAT. ATUNCI AM ZIS: «IATĂ-MĂ (ÎN SULUL CĂRŢII ESTE SCRIS DESPRE MINE), VIN SĂ FAC VOIA TA.

Dumnezeule!»” După ce a zis întâi: „Tu n-ai voit şi n-ai primit

NICI JERTFE, NICI PRINOASE, NICI ARDERI DE TOT, NICI JERTFE PENTRU PĂCAT” (lucruri aduse toate după Lege), apoi zice: „Iată-MĂ, vin SA fac voia Ta, Dumnezeule”. El desfiinţează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această „voie” am fost sfinţiţi noi, şi anume, prin jertfirea trupului lui Iisus Hristos, o dată pentru totdeauna (Evrei 10: 5 – 10)

Sfinţiţi şi făcuţi neprihăniţi. Cum poate omul să ajungă sfânt, neprihănit? Numai primindu-L pe Domnul şi Mântuitorul Iisus Hristos: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în

I

Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1: 12). „Îi vei pune numele Iisus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Matei 1: 21).

Eşti într-o stare după voia lui Dumnezeu? Doreşti să fii neprihănit? Îţi place să fii sfânt? „Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după neprihănire, căci ei vor fi săturaţi!” (Matei 5: 6).

VERSET DE MEMORAT

Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, EI L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

2 Corinteni 5: 21

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Ce a promis Dumnezeu când S-a descoperit sub numele de Iehova-ţidehenu?

2. Ce binecuvântări a adus cu sine această promisiune?

3. Ce ai învăţat despre Odrasla neprihănită?

a. Cine este această Odraslă?

b. Ce urmări are faptul că L-ai primit în viaţa ta?

Capitolul

Iehova-şama

Domnul este aici

— *ZIUA A TREIZECI ŞI NOUA* – Ce te faci când te simţi singur? Abandonat? Uitat de toţi… poate chiar de Dumnezeu? Ce faci când te trezeşti închis ca într-o închisoare, în circumstanţe dificile: fie pe patul de suferinţă, fie într-o slujbă grea, fie într-o familie cu un soţ, soţie, copii care nu vor să asculte de Domnul, sau cine mai ştie ce greutăţi apasă asupra ta?

Când a fost închis pentru credinţa sa într-o celulă mică şi strâmtă, Geoffrey Bull nu a ştiut că va sta acolo următorii trei ani. Luat prizonier de către comuniştii chinezi, el era acum în mâna unor ateişti hotărâţi care urau toate adevărurile pentru care trăia Geoffrey. Scopul lor a fost să-i corecteze modul de gândire şi să i-l remodeleze şi, dacă nu vor reuşi aceasta, să-l tortureze şi să-l omoare.

Cum avea să supravieţuiască el unei condamnări la închisoare pe o perioadă nedeterminată? Cum va face el faţă unei izolări totale? Cum avea să-şi păstreze sănătatea mintală când trupul i-a fost torturat fără milă de nenumărate ori? Viaţa lui părea iadul pe pământ – cum putut bucuria Domnului să fie tăria lui? El a putut continua să creadă în Dumnezeu pentru că a cunoscut numele lui Dumnezeu, Iehova-şama, „Domnul este aici”.

Domnul este aici 181

În cartea sa, *GodHolds the Key* [*Dumnezeu deţine cheia*], Geoffrey Bull scrie:

Nu aveam Biblie, nu mai aveam ceas pe mână şi nici creion sau hârtie în buzunar. Nu mai exista nicio speranţă reală de eliberare. Mi-au spus să-mi iau adio de la cei dragi. Singura realitate a rămas prezenţa Domnului şi Mântuitorului Iisus Hristos. Fiind lipsit de toate, El avea să devină totul pentru mine. El avea să rupă zăbrelele şi să-mi lărgească celula îngustă. El avea să-mi fie hrana cea mai abundentă în mijlocul foametei, „mâncarea mea” pe care chinuitorii mei „nu o cunoşteau”. Domnul avea să mă învioreze, făcând să strălucească Faţa Lui peste mine. El avea să mă facă să-l aud vocea. La fel ca la naşterea Sa, Irod poate să domnească şi să pună la cale omorârea copiilor nevinovaţi, dar mie îmi era de ajuns să-l văd steaua şi eram gata să merg să mă închin Lui…

Exilul nu trebuie să ne înjosească. Dumnezeu îi face pe copiii Săi împăraţi şi preoţi oricât ar fi de strâmt locul în care s-ar afla… Partea mea era să contemplez slava Domnului într-un loc secret; să am o experienţă reală prin contemplarea conţinutului credinţei creştine, pe care secolele trecute l-au furat vieţilor noastre de occidentali… Singura noastră dorinţă trebuie să fie să-L vedem pe împărat în frumuseţea Sa, să flămânzim să însetăm după El şi apoi să ne stâmpere foamea şi setea. Şi dacă Domnul ne aşază în vreun colţ obscur şi întunecos în curtea palatului Său, putem fi siguri că El ne pune acolo pentru că din acel punct, având în vedere starea noastră prezentă, îl vom putea vedea cel mai bine ori de câte ori va trece pe lângă noi. „Mai mult face o zi în curţile Tale decât o mie în altă parte”, spune psalmistul (Psalmul 84: 10); şi mulţi ar fi gata să renunţe la tot doar ca să poată fi uşieri în Casa Domnului.1

Copiii lui Israel erau în robie în Babilon. Dumnezeu le-a spus că vor sta acolo timp de şaptezeci de ani (Ieremia 29: 10). Şi ei ar fi preferat să stea în pragul casei Domnului, dacă Dumnezeu ar fi fost acolo, dar nu mai era. Ei auziseră de la Ezechiel cum a plecat slava Domnului din templu şi apoi din ţară (Ezechiel 10: 18 – 19; 11: 22 –

24).

Poporului nu i-a venit să creadă. Totuşi, robia a fost necesară pentru că Dumnezeu trebuia să-l judece pe poporul Său pentru că nu I-au fost credincioşi şi au slujit altor dumnezei. Din robia Egiptului până la robia din Babilon, Dumnezeu i-a învăţat lecţii grele, dar necesare. Printre acele lecţii s-a aflat un alt adevăr despre Sine însuşi descoperit prin intermediul unui alt nume al Său – Iehova-*şama*, „Domnul este aici".

Numele Iehova-şama se găseşte în ultimul verset din Ezechiel şi acolo este folosit în legătură cu Ierusalimul pământesc, cetatea în care va locui Domnul Iisus Hristos când se va întoarce pe pământ ca să domnească în calitate de Domn al domnilor şi împărat al împăraţilor: „De jur-împrejurul cetăţii: optsprezece mii de coţi. Şi din ziua aceea, numele cetăţii va fi: «Domnul este aici»!" (Ezechiel 48: 35). Cuvântul ebraic *sama* înseamnă „aici".

Îţi aminteşti că în timpurile biblice de obicei un nume descria caracterul persoanei care îl purta. Prin urmare, când Dumnezeu a dat Ierusalimului numele Iehova-şama, El l-a asigurat pe poporul Său că El, Iehova, va fi acolo. O, ce mesaj de încurajare a fost acesta pentru evreii aflaţi în robie! Acest mesaj i-a asigurat că au un viitor şi le-a dat nădejde.

Şi noi avem nevoie de un viitor şi o nădejde! în marea ei majoritate, lumea noastră trăieşte pentru astăzi: „Dă-mi asta acum!" Viitorul pare foarte nesigur, atât de lipsit de speranţă pentru majoritatea oamenilor încât aceştia şi-au pierdut viziunea. Cei mai mulţi trăiesc doar pentru fericirea imediată. „Când nu este nicio descoperire Dumnezeiască [viziune], poporul este fără frâu [piere]" (Proverbe 29: 18).

Nu vă mulţumiţi să priviţi doar la prezent, nu vă pierdeţi nădejdea. Nu uitaţi că „cetăţenia noastră este în ceruri, de unde şi aşteptăm ca Mântuitor pe Domnul Iisus Hristos" (Filipeni 3: 20). Nu vă pierdeţi încrederea în Dumnezeu. Citiţi cele scrise în Sfânta Scriptură, meditaţi asupra ei şi rugaţi pe Domnul să vă arate cum să trăiţi plăcuţi Lui.

482 *Doamne, vreau să te cunosc* în timpul războiului din Coreea (1950 – 1953), majoritatea militarilor americani care au fost luaţi prizonieri nu au încercat să scape. Această apatie aparentă a fost fără precedent, în special dacă comparăm această situaţie cu cel de-al doilea război mondial. Prizonierii americani din războiul din Coreea s-au resemnat în închisoare pentru că nu au mai văzut niciun viitor. Nu au mai avut nicio viziune. Nu au mai avut nicio speranţă. Au renunţat să mai lupte şi au fost absorbiţi de captivitatea lor.

Cei mai mulţi creştini trăiesc astfel. Ei au pierdut din vedere nădejdea binecuvântată, slava de a fi absenţi din trup şi a fi acasă la Domnul. Nu mai aşteaptă timpul când vor domni împreună cu Iisus pe pământ (Daniel 7: 27). Şi-au pierdut voinţa de a lupta deoarece au uitat că „cetăţenia lor este în cer" (Filipeni 3: 20).

Ei s-au aşezat la masă la ospăţul lumii acesteia, se hrănesc cu lucrurile acestei vieţi şi manifestă puţin interes faţă de slava cerească. Vor să vadă, să atingă, să guste şi să experimenteze „acum-ul", însă nu-şi pot imagina slava care va veni. Mulţi creştini au ajuns prizonieri şi nu încearcă să scape de mentalitatea lumii. Astfel, ei nu mai prezintă nicio ameninţare pentru lumea care îi ţine captivi.

Cum se poate păzi un creştin ca să nu fie luat prizonier de lume? Cum ne putem păstra viziunea şi să nu ne pierdem speranţa? Ascultând de Cuvântul lui Dumnezeu, agăţându-ne tare de El prin credinţă.

Citeşte cu atenţie următoarele texte biblice, apoi scrie un mod practic în care ai putea aplica acel adevăr. Sau scrie ce ţi s-ar cere dacă ar trebui să trăieşti potrivit cu acel adevăr. Ce ar trebui să schimbi, să

nu mai faci sau să începi să faci? Scrie toate acestea. Reciteşte-le şi apoi hotărăşte ce vei face în această privinţă.

O COLOSENI 3: 1 – 3

Dacă deci aţi înviat împreună cu Hristos, să umblaţi după lucrurile de sus, unde Hristos şade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiţi-vă la

Domnul este aici 183

lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi aţi murit şi viaţa voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

e FILIPENI 3: 7 – 8

Dar lucrurile, care pentru mine erau câştiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. Ba încă şi acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, faţă de preţul nespus de mare al cunoaşterii lui Hristos Iisus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate şi le socotesc ca un gunoi, ca să câştig pe Hristos.

O 1 TESALONICENI 1: 9 – 10

Căci ei înşişi istorisesc ce primire ne-aţi făcut, şi cum de la idoli v-aţi întors la Dumnezeu, ca să slujiţi Dumnezeului Celui viu şi adevărat, şi să aşteptaţi din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morţi: pe Iisus, care ne izbăveşte de mânia viitoare.

IS4 Doamne, vreau să te cunosc

Domnul este aici 185

e 2 TIMOTEI 2: 3 – 4

Suferă împreună cu mine, ca un bun ostaş al lui Hristos. Niciun ostaş nu se încurcă cu treburile vieţii, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste.

O 2 CORINTENI 4: 11, 16 – 18

Căci noi cei vii, totdeauna suntem daţi la moarte din pricina lui Iisus, pentru ca şi viaţa lui Iisus să se arate în trupul nostru muritor… De aceea, noi nu cădem de oboseală, ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuşi omul nostru dinăuntru se înnoieşte din zi în zi. Căci întristările noastre uşoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veşnică de slavă. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe

când cele ce nu se văd sunt veşnice.

Dragul meu, în orice situaţie te-ai afla, Dumnezeu este prezent, este aici, vede şi cunoaşte totul. El doreşte să fie viitorul tău şi nădejdea ta. Nu-ţi pierde nădejdea, orice s-ar întâmpla! Priveşte ţintă la Dumnezeul tău!

Pe cine altul am eu în cer în afară de Tine? Şi pe pământ nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine. Carnea şi inima pot să mi se prăpădească: fiindcă Dumnezeu va fi pururea stânca inimii mele şi partea mea de moştenire. Căci iată că cei ce se depărtează de Tine, pier; Tu nimiceşti pe toţi cei ce-ţi sunt necredincioşi. Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu îl fac locul meu de adăpost, ca să povestesc toate lucrările Tale (Psalmul 73: 25 – 28).

Mâine vom continua să învăţăm despre Iehova-şama.

O EVREI 1 1: 25 – 27

Moise a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăţie decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiţi spre răsplătire. Prin credinţă a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentru că a rămas neclintit, ca şi cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.

— *ZIUA A PATRUZECEA* – O, cât de mult aştept ca strigătul de adunare al Bisericii să fie iarăşi: *Maranata*! *Domnul vinei*

Oare ce trebuie să se întâmple ca să ajungem acolo? Trebuie oare ca Biserica de astăzi să treacă prin aceleaşi situaţii ca poporul ales al lui Dumnezeu, Israel şi Iuda? înainte de a fi duşi în robie în Babilon, ei au fost luaţi prizonieri de lumea în care trăiau! Dumnezeu a lăsat să fie duşi în Babilon, pentru că au ales lumea în loc să-L aleagă pe El.

Având în vedere că Dumnezeu S-a întristat pentru starea lui Israel, oare nu este întristat şi de starea Bisericii? Despre durerea Domnului şi judecata Lui asupra poporului Său citim în cartea

(86 *Doamne, vreau să te cunosc*

Domnul este aici 187

prorocului Ezechiel.

„Şi cei ce vor scăpa din voi îşi vor aduce aminte de Mine printre neamurile unde vor fi robi, pentru că le voi zdrobi inima preacurvară şi necredincioasă, şi ochii care au curvit după idolii lor. Atunci le va fi scârbă de ei înşişi, din pricina mişeliilor pe care le-au făcut, din pricina tuturor urâciunilor lor. Şi vor şti că Eu sunt Domnul şi că nu degeaba i-am ameninţat că le voi trimite toate aceste rele”. Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: „Bate din mâini, dă din picioare şi zi: «Vai! pentru toate urâciunile cele rele ale casei lui Israel, care va cădea lovită de sabie, de foamete şi de ciumă. Cine va fi departe va muri de ciumă şi cine va fi aproape va cădea ucis de sabie; iar cine va rămâne şi va fi împresurat, va pieri de foame. Aşa îmi voi potoli urgia asupra lor. Şi veţi şti că Eu sunt DOMNUL, când morţii lor vor fi în mijlocul idolilor lor, împrejurul altarelor lor, pe orice deal înalt, pe toate vârfurile munţilor, sub orice copac verde, sub orice stejar stufos, acolo unde aduceau tămâie cu miros plăcut tuturor idolilor lor. Îmi voi întinde mâna împotriva lor şi voi face ţara deşartă şi pustie, de la pustie până la Dibla, pretutindeni unde locuiesc şi vor şti că Eu sunt DOMNUL»”. Cuvântul DOMNULUI mi-a vorbit astfel: „Şi tu, fiul omului, ascultă: aşa vorbeşte Domnul DUMNEZEU, despre ţara lui Israel: «Vine sfârşitul, vine sfârşitul peste cele patru margini ale ţării! Acum vine sfârşitul peste tine; îmi voi trimite mânia împotriva ta, te voi judeca după faptele tale. Şi te voi pedepsi pentru toate urâciunile tale. Ochiul Meu va fi fără milă pentru tine, şi nu Mă voi îndura, ci te voi pedepsi după faptele tale, cu toate că urâciunile tale vor fi în mijlocul tău şi ar trebui să te ajute. Şi veţi şti că Eu sunt DOMNUL.» Aşa vorbeşte Domnul DUMNEZEU: «Iată, vine o nenorocire, o nenorocire nemaipomenită! Vine sfârşitul, vine sfârşitul; se trezeşte împotriva ta! Iată că a şi venit! îţi vine rândul, locuitor al ţării! Vine vremea, se apropie ziua de necaz şi nu de bucurie pe munţi!»” (Ezechiel 6: 9 – 7: 7)

Cartea Ezechiel a fost scrisă evreilor care au fost duşi în robie în Babilon. Totuşi, atunci când au fost scrise primele capitole, Ierusalimul încă nu fusese distrus. Ierusalimul a fost invadat de trei ori înainte de a cădea. Daniel a fost luat prizonier cu ocazia primei invazii şi Ezechiel a fost luat prizonier cu ocazia celei de-a doua. În timp ce citeşti cartea

Ezechiel, ţine minte că, la începutul prorociei lui, Ierusalimul era încă în picioare.

Ezechiel a prorocit despre căderea Ierusalimului. El descrie modul în care slava lui Dumnezeu s-a îndepărtat de templu (Ezechiel 10 – 11). Apoi Ierusalimul a căzut (Ezechiel 33: 21).

Ezechiel a fost deportat în Babilon în anul 597 î.Hr., împreună cu Ioiachin, împăratul lui Israel, şi cu o mulţime de cetăţeni, când împăratul Nebucadneţar a invadat Ierusalimul a două oară (citeşte 2 împăraţi 24: 10 – 16). Ezechiel a fost chemat să prorocească la cinci ani după ce a fost dus în robie în Babilonia... Idolatria pe care Ezechiel a văzut-o ca fiind boala lui Iuda înainte de-a părăsi Ierusalimul a regăsit-o în aşezările evreilor exilaţi în Babilonia. Judecata robiei nu le-a îndemnat pe primele grupuri de evrei exilaţi să se pocăiască. De fapt, acestor evrei nu le venea să creadă că Ierusalimul va fi distrus de către babilonieni, aşa cum prorocea Ezechiel. Ei nu voiau să creadă că Iehova a dat babilonienilor stăpânirea asupra lumii. De aceea, a fost necesar ca Ezechiel să prorocească în Babilon – şi Ieremia în Ierusalim – ca să arate poporului cât de nefondate erau aşteptările lor referitoare la o eliberare imediată din robie.2

Potrivit lui Irving Jensen, cartea lui Ezechiel poate fi împărţită în două părţi principale: capitolele 1 – 32, care ar putea fi intitulate „Iehova nu mai este aici” şi capitolele 33 – 48, intitulate „Iehova este aici”.

În cartea alcătuită din două părţi mari, există un punct de cotitură, în Ezechiel 24: 2, prorocul este informat de Dumnezeu că împăratul Babilonului a început să asedieze Ierusalimul. În capitolul 33: 21, punctul de cotitură propriu-zis, Ezechiel află de la un mesager că Ierusalimul a fost cucerit. Până la capitolul 24: 2, esenţa mesajului lui

Ezechiel este aceasta: „Cetatea va fi nimicită”. După 33: 21, Ezechiel priveşte la următorul pisc profetic şi proroceşte: „Cetatea va fi zidită din nou”. În capitolul 24, prorocul află că atunci când Ierusalimul

va cădea, i „se va deschide gura” ca să rostească un nou mesaj al speranţei; şi poporul, şocat de realitatea distrugerii Ierusalimului va începe să ia aminte la cuvintele lui.

Ştirea distrugerii Ierusalimului este înregistrată în Ezechiel 33: 21: „În al doisprezecelea an, în ziua a cincea a lunii a zecea a robiei noastre, un om care scăpase din Ierusalim, a venit la mine şi a zis: «Cetatea a fost luată!»”.

Poporului lui Dumnezeu i-a venit greu să creadă că El va permite căderea Ierusalimului în mâinile duşmanilor. Totuşi, ei au uitat un alt nume al lui Dumnezeu. Nu am auzit pe nimeni menţionând acest nume: Gelos, în evreieşte Cana. Iată ce a spus Dumnezeu când a dat Cele zece porunci:

Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte, şi a zis: „Eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine. Să nu-ţi faci chip cioplit, nici vreo înfăţişare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor şi să nu le slujeşti; căci Eu, DOMNUL Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinţilor în copii până la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, şi Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc şi păzesc poruncile Mele” (Exod 20: 1 – 6).

În Exodul 34: 14 Dumnezeu însuşi le spune că numele Lui este Gelos. Iată cum le-a spus acest lucru:

Să nu cumva să faci legământ cu locuitorii ţării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă pentru tine, dacă vor locui în mijlocul tău. Dimpotrivă să le dărâmaţi altarele, să le sfărâmaţi stâlpii idoleşti şi să le trântiţi la pământ idolii. Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul. Se numeşte Gelos, este un Dumnezeu gelos. Fereşte-te să faci legământ cu locuitorii ţării, ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor şi aducându-le jertfe, să te poftească şi pe tine, şi să mănânci din jertfele lor, ca nu cumva să iei din fetele lor neveste fiilor tăi şi, astfel, fetele lor, curvind înaintea dumnezeilor lor, să târască şi pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor. Să nu-ţi faci un

dumnezeu turnat. (Exod 34: 12 – 17)

Din 2 Corinteni 11: 2 aflăm că există o gelozie sfântă, o gelozie după voia lui Dumnezeu. Dumnezeu a acţionat potrivit cu numele Său, exact aşa cum îl avertizase pe poporul Său că va face. El a părăsit Ierusalimul.

Ca să recapitulăm cele învăţate şi să înţelegem cum s-au petrecut lucrurile în cartea prorocului Ezechiel, răspunde la următoarele întrebări. Mâine vom continua studiul nostru despre numele lui Dumnezeu Iehova-şama.

1. Cum numeşte Dumnezeu o persoană care se închină la idoli?

2. Ce păcate a făcut poporul lui Dumnezeu în textele studiate?

3. Cum L-a afectat pe Dumnezeu acţiunile lor? De ce?

1

190 Doamne, vreau să te cunosc

4. Cum a judecat Dumnezeu pe Iuda şi pe Israel pentru că s-au închinat la idoli?

5. S-a aşteptat poporul să fie judecat astfel? De ce?

Domnul *este aici 191*

— 10. Numele poporului care a distrus Ierusalimul.11. Modul în care Dumnezeu a promis că Se va întoarce la

Ierusalim. 12. O cetate nimicită datorită geloziei lui Dumnezeu

7. Crezi că Dumnezeu S-a schimbat de atunci până azi? Explică-ţi răspunsul.

6. Alege litera pentru numele sau versetul corect şi scrie-o mai jos, în spaţiul liber, subliniat:

a. Ezechiel 33: 21

b. Ieremia c. Ezechiel 1 – 32

d. Daniel e. Ezechiel 1 – 24

f. Asirienii g. Ierusalimul h. Cana i. Ezechiel 10 – 11 j. Babilonienii k. Ezechiel 1. Ezechiel 33 – 48 m. Iehova-şama n. Iehova-ţidehenu o. Amos

4.

5.

6.

7.
9.
Cuvântul ebraic pentru *gelos* Iehova este aici
Iehova nu mai este aici
A fost dus în robie cu ocazia primei invazii a Ierusalimului
A fost dus în robie cu ocazia celei de-a doua invazii a Ierusalimului
A rămas în Ierusalim tot timpul celor trei invazii
Ierusalimul încă nu fusese distrus
Prezenţa lui Dumnezeu părăseşte Templul, apoi Ierusalimul
Ierusalimul a căzut (a treia invazie)

8. Scrie la persoana I singular ce ai învăţat din lecţia de astăzi pentru viaţa ta de credinţă. De exemplu: „Eu am învăţat...”

192 *Doamne, vreau să te cunosc*

— *ZIUA A PATRUZECI ŞI UNA* – Dumnezeu a fost întotdeauna cu Israel şi cu Iuda. El Şi-a manifestat întotdeauna prezenţa într-un mod sau într-altul. Totuşi, în cea mai mare parte a istoriei lor se pare că ei au considerat că aşa trebuie să fie. Însă israeliţii au mers atât de departe încât nu au crezut că Dumnezeu va face tot ce a spus. Nu au crezut că Dumnezeu. Se va îndepărta şi va permite ca Ierusalimul, Sionul Său pământesc, să fie cucerit de babilonienii păgâni.

Textele următoare arata căile prin care Dumnezeu le-a făcut de cunoscut israeliţilor că El era prezent cu ei. În timp ce citeşti fiecare text, observă forma pe care a luat-o prezenţa Sa şi scrie-o împreună cu alte informaţii legate de această prezenţă sub fiecare text.

O EXOD 13: 20 – 22

Au plecat din Sucot şi au tăbărât la Eram, la marginea pustiei. Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă şi ziua şi noaptea. Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopţii.

O EXOD 23: 20 – 22

Iată, Eu trimit un înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum

şi să te ducă în locul pe care l-am pregătit. Fii cu ochii în patru înaintea Lui şi ascultă de glasul Lui; să nu te împotriveşti Lui, pentru că nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El. Dar dacă vei

asculta glasul Lui şi dacă vei face tot ce-ţi voi spune, Eu voi fi vrăjmaşul vrăjmaşilor tăi şi potrivnicul potrivnicilor tăi.

O EXOD 33: 12 – 16

Moise a zis DOMNULUI: „Iată, Tu îmi zici: «Du pe poporul acesta!» Şi nu-mi arăţi pe cine vei trimite cu mine. Însă, Tu ai zis: «Eu te cunosc pe nume şi ai căpătat trecere înaintea Mea!» Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaşte şi voi avea trecere înaintea Ta. Şi gândeşte-Te că neamul acesta este poporul Tău!” Domnul a răspuns: „Voi merge Eu însumi cu tine şi îţi voi da odihnă”. Moise a zis: „Dacă nu mergi Tu însuţi cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici. Cum se va şti că am căpătat trecere înaintea Ta, eu şi poporul Tău? Oare nu când vei merge Tu cu noi şi când prin aceasta vom fi deosebiţi, eu şi poporul Tău, de toate popoarele de pe faţa pământului?”

O EXOD 40: 34 – 38

Atunci norul a acoperit cortul întâlnirii şi slava DOMNULUI a umplut cortul. Moise nu putea să intre în cortul întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui şi slava Domnului umplea cortul. Cât au ţinut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai când se ridica norul deasupra cortului. Şi când nu se ridica norul, nu porneau, până ce nu se ridica. Norul DOMNULUI era deasupra cortului ziua; iar

 noaptea, era un foc, înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.

Domnului şi acum am venit”. Iosua s-a aruncat cu faţa la pământ, s-a închinat şi i-a zis: „Ce spune domnul meu robului său?” Şi căpetenia oştirii Domnului a zis lui Iosua: „Scoate-ţi încălţămintea din picioare, căci locul pe care stai este sfânt”. Şi Iosua a făcut aşa.

O DEUTERONOM 4: 37

El a iubit pe părinţii tăi şi, de aceea, a ales sământa lor după ei;

El însuşi [literal, cu prezenţa Sa] te-a scos din Egipt, prin puterea Lui cea mare.

O IOSUA 1: 1 – 2, 5

După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise: „Robul Meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu şi tot poporul acesta, şi intraţi în ţara pe care o dau copiilor lui Israel... Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi".

O IOSUA 5: 13 – 15

Pe când Iosua era lângă Ierihon, a ridicat ochii şi s-a uitat. Şi iată că un om stătea în picioare înaintea lui, cu sabia scoasă din teacă în mână. Iosua s-a dus spre el şi i-a zis: „Eşti dintre ai noştri sau dintre vrăjmaşii noştri?" El a răspuns: „Nu, ci eu sunt căpetenia oştirii

JUDECĂTORI 6: 14 – 16

Domnul S-a uitat la el [Ghedeon] şi a zis: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai, şi izbăveşte pe Israel din mâna lui Madian; oare nu te trimit Eu?" Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, Domnul meu, cu ce să izbăvesc pe Israel? Iată că familia mea este cea mai săracă din Mânase, şi eu sunt cel mai mic din casa tatălui meu". DOMNUL i-a zis: „Eu voi fi cu tine şi vei bate pe Madian ca pe un singur om".

1 SAMUEL 4: 6 – 7

Răsunetul acestor strigăte a fost auzit de filisteni şi au zis: „Ce înseamnă strigătele acestea care răsună în tabăra evreilor?" Şi au auzit că sosise chivotul Domnului în tabără. Filistenii s-au temut, pentru că au crezut că Dumnezeu venise în tabără. „Vai de noi!" au zis ei, „căci n-a fost aşa ceva până acum".

(96 *Doamne, vreau să te cunosc*

O ISAIA 63: 9

În toate necazurile lor n-au fost fără ajutor, şi îngerul [prezenţei Lui] care este înaintea Feţei Lui i-a mântuit; El însuşi i-a răscumpărat, în dragostea şi îndurarea Lui, şi necurmat i-a sprijinit şi i-a purtat în zilele din vechime.

Domnul este aici i97

O PSALMUL 132: 8, 13 – 14

Scoală-te, Doamne, vino la locul Tău de odihnă, Tu şi chivotul măreţiei Tale!... Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuinţă a Lui şi a zis: „Acesta este locul Meu de odihnă pe vecie; voi locui în el, căci l-am dorit”.

O 2 CRONICI 7: 1 – 5

(*împăratul Solomon tocmai a terminat zidirea Templului din Ierusalim.*) Când şi-a isprăvit Solomon rugăciunea, s-a pogorât foc din cer şi a mistuit arderea de tot şi jertfele, şi slava DOMNULUI a umplut casa. Preoţii nu puteau să intre în Casa Domnului, căci slava Domnului umplea Casa DOMNULUI. Toţi copiii lui Israel au văzut pogorându-se focul şi slava DOMNULUI peste casă; ei şi-au plecat faţa la pământ pe pardoseală, s-au închinat şi au lăudat pe DOMNUL, zicând: „Căci este bun, căci îndurarea Lui ţine în veac!” împăratul şi tot poporul au adus jertfe înaintea Domnului. Împăratul Solomon ajunghiat 22.000 de boi, şi 120.000 de oi. Astfel a făcut împăratul şi tot poporul sfinţirea Casei lui Dumnezeu.

Astfel ajungem pe vremea prorocilor Ieremia şi Ezechiel, care o vreme au fost contemporani. În timp ce Ezechiel a fost dus în robie, Ieremia a rămas în Ierusalim în tot timpul celor trei invazii babiloniene şi a transmis cuvântul Domnului celor rămaşi în ţară.

Să începem cu câteva versete care descriu prezenţa lui Iehova-şama în curtea interioară a templului din Ierusalim. În timp ce citeşti acest text, subliniază ce L-a întristat pe Domnul şi scrie sub text ce anume I-a stârnit gelozia.

O EZECHIEL 8: 3 – 6, 17 – 18

El a întins ceva ca o mână şi m-a apucat de zulufii părului. Duhul m-a răpit între pământ şi cer şi m-a dus, în vedenii dumnezeieşti, la Ierusalim, la uşa porţii de la curtea dinăuntru, care caută spre miazănoapte, unde era locul idolului geloziei, care stârnea gelozia Domnului. Şi iată că slava Dumnezeului lui Israel era acolo, aşa cum o văzusem în vale. El mi-a zis: „Fiul omului, ia ridică ochii spre miazănoapte!” Am ridicat ochii spre miazănoapte; iată că idolul acesta al geloziei era la miazănoapte de poarta altarului, la intrare. Şi El mi-a

zis: „Fiul omului, vezi ce fac ei? Vezi tu marile urâciuni pe care le săvârşeşte aici casa lui Israel, ca să mă depărteze de sfântul Meu locaş? Dar vei mai vedea şi alte urâciuni şi mai mari!”... Şi El mi-a zis: „Vezi, fiul omului? Este prea puţin oare pentru casa lui Iuda că săvârşesc ei urâciunile pe care le săvârşesc aici? Trebuia să mai umple şi ţara cu silnicie şi să nu se înceteze să mă mânie? Iată că ei îşi apropie ramura de nas! De aceea şi Eu, voi lucra cu urgie;

<98 *Doamne, vreau să te cunosc* ochiul Meu va fi fără milă şi nu Mă voi îndura; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta”.

EZECHIEL 10: 3 – 4

(*Aici Domnul stă pe pragul casei Sale, gata de plecare*.) Heruvimii stăteau în partea dreaptă a casei, când s-a vârât omul acela între roţi, iar norul a umplut curtea dinăuntru. Atunci slava DOMNULUI s-a ridicat de pe heruvimi şi s-a îndreptat spre pragul casei, aşa încât Templul s-a umplut de nor şi curtea s-a umplut de strălucirea slavei Domnului.

O EZECHIEL 10: 18

(*Apoi Domnul* S-*a mutat* şi S-*a aşezat pe heruvimi*.)

„Slava Domnului a plecat din pragul Templului şi s-a aşezat pe heruvimi”.

Domnul este aici 199

O EZECHIEL 10: 19

(*Domnul este la uşa porţii de răsărit a Templului*.)

Heruvimii şi-au întins aripile şi s-au înălţat de pe pământ sub ochii mei; când au plecat ei, au plecat şi roţile cu ei. S-au oprit la intrarea porţii Casei DOMNULUI spre răsărit; şi slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor.

O EZECHIEL 1 1: 22 – 23

(*Im cele din urmă, Dumnezeu*. Se *opreşte pe Muntele Măslinilor, la răsărit de Ierusalim*.)

După aceea, heruvimii s-au întins aripile, însoţiţi de roţi şi slava

Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor. Slava DOMNULUI s-a înălţat din mijlocul cetăţii şi s-a aşezat pe muntele de la răsăritul

cetăţii.

Dragul meu, îţi dai seama ce s-a întâmplat? Vezi cum Domnul părăseşte cu greu Templul Său, cetatea peste care şi-a aşezat Numele? îl vezi pe Domnul cum îşi întârzie plecarea, aşteptând să audă măcar un singur strigăt de pocăinţă din partea poporului, să audă pe cineva care îşi mărturiseşte păcatele? El vrea să mai zăbovească ca să se milostivească de poporul Său. Acesta este Dumnezeul nostru, al cărui nume este Gelos. El nu va accepta niciodată vreun alt dumnezeu înaintea Sa.

Deşi a părăsit Ierusalimul, Dumnezeu a trebuit să se întoarcă.

El este Iehova, Dumnezeul care îşi ţine legământul! în timp ce Dumnezeu. Se pregătea să părăsească Ierusalimul, în Ezechiel 11: 22 – 24, prorocul Ezechiel a căzut cu faţa la pământ şi a strigat cu glas tare: „Ah! Doamne Dumnezeule, vrei să nimiceşti Tu şi ce a mai rămas din Israel?” (Ezechiel 11: 13). La care Iehova i-a răspuns:

De aceea spune despre ei: „Aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: «Dacă-i ţin depărtaţi printre neamuri, dacă i-am risipit în felurite ţări, totuşi le-am fost un Templu pentru câtăva vreme, în ţara în care au venit»”. De aceea să le spui: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: «Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăşi din ţările în care sunteţi risipiţi şi vă voi da ţara lui Israel»”. Şi când vor veni în ea, vor scoate de acolo toţi idolii şi toate urâciunile. Le voi da o altă inimă şi voi pune un duh nou în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatră, şi le voi da o inimă de carne (Ezechiel 11: 16 – 19).

Acum înţelegi cât de mult l-a mângâiat pe poporul lui Dumnezeu cuvântul pe care l-a rostit prin Ezechiel despre noua cetate, Ierusalim: „De jur-împrejurul cetăţii: optsprezece mii de coţi. Şi din ziua aceea, numele cetăţii va fi: «Domnul este aici!»” (Ezechiel 48: 35). Iehova. Se va întoarce.

Maranata, Domnul nostru vine! îl aştepţi să te ia în slava Sa? Eşti gata? Mâine vom discuta despre asta.

— *ZIUA A PATRUZECI ŞI DOUĂ* – Speranţa – promisiunea revenirii Sale – a fost dată lui Israel. Totuşi, numai la împlinirea vremii,

la aproape şase sute de ani de la darea acestei prorocii Domnul avea să intre din nou în Templul Său. Însă nici atunci nu s-a împlinit în întregime prorocia din Ezechiel 48: 35: „Şi din ziua aceea, numele cetăţii va fi: «Domnul este aici»", Iehova-şama. (Vezi diagrama „Planul lui Dumnezeu

de-a lungul veacurilor", de la sfârşitul Zilei 42. Studiază această diagramă ca să vezi când. Se va întoarce Iisus ca să-şi instaureze domnia Sa şi să locuiască în Ierusalim.)

După şaptezeci de ani în robie, o rămăşiţă avea să se întoarcă la Ierusalim şi, sub conducerea lui Ezra şi Zorobabel, vor rezidi Templul dărâmat. Apoi, sub conducerea lui Neemia, vor ridica din nou zidurile Ierusalimului. Cu toate acestea, ei vor plânge pentru că al doilea templu nu va mai fi atât de frumos ca primul, zidit de Solomon. Nici Ierusalimul rezidit nu s-a ridicat la înălţimea gloriei lui de altă dată.

De ce? Pentru că păcatul costă scump! Şi această afirmaţie este adevărată întotdeauna. Cu toate acestea, la Dumnezeu găsim iertare: „Bunătăţile Domnului nu s-au sfârşit, îndurările Lui nu sunt la capăt" (Plângerile lui Ieremia 3: 22). Pe de altă parte, păcatul îşi are propria recoltă (Galateni 6: 7 b-8).

Domnul nu S-a întors să locuiască în slava Sa [în evreieşte Şechina] în templul Său din Ierusalim. (Cuvântul ebraic pentru *a locui* este rădăcina din care provine cuvântul *Şechina*, care înseamnă prezenţa Domnului care locuieşte pe pământ.) Însă EI Şi-a confirmat promisiunea din Ezechiel 48: 35 prin Zaharia, un proroc postexilic: „«Strigă de veselie şi bucură-te, fiica Sionului! Căci iată, Eu vin şi voi locui în mijlocul tău», zice DOMNUL. «Multe neamuri se vor alipi de Domnul, în ziua aceea, şi vor fi poporul Meu. Eu voi locui în mijlocul tău şi vei şti că DOMNUL oştirilor m-a trimis la tine. DOMNUL va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moştenire în pământul sfânt, şi va alege iarăşi Ierusalimul. Orice făptură să tacă înaintea DOMNULUI, căci EI S-a şi sculat din locaşul Lui cel sfânt!»" (Zaharia 2: 10 – 13).

Dumnezeu a vorbit din nou prin Maleahi: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Şi deodată va intra în

Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: solul legământului, pe care-L doriţi; iată că vine” (Maleahi 3: 1). După această prorocie, Dumnezeu n-a mai spus nimic.

202 *Doamne, vreau să te cunosc*

Maleahi a fost ultimul proroc din Vechiul Testament. După el, israeliţii nu vor mai auzi niciun cuvânt de la Dumnezeu timp de patru sute de ani. În toată această perioadă, copiii lui Israel au avut două lucruri de care să se ţină: numele lui Dumnezeu, Iehova-şama, şi Cuvântul Său, prin a cărui împlinire i S-a mărit faima (Psalmul 138: 2).

Aceste două lucruri le vedem în Ezechiel 39: 25 – 29:

De aceea, aşa vorbeşte Domnul DUMNEZEU: „Acum voi aduce înapoi pe prinşii de război ai lui Iacov, voi avea milă de toată casa lui Israel, şi voi fi gelos de numele Meu cel sfânt. Atunci îşi vor uita ocara şi toate fărădelegile pe care le-au săvârşit împotriva Mea, când locuiau liniştiţi în ţara lor şi când nu-i tulbura nimeni. Când îi voi aduce înapoi dintre popoare şi îi voi strânge din ţara vrăjmaşilor lor, voi fi sfinţit de ei înaintea multor neamuri. Şi vor şti că Eu sunt DOMNUL, Dumnezeul lor, care-i lăsasem să fie luaţi prinşi de război între neamuri şi care-i strâng iarăşi în ţara lor; nu voi mai lăsa pe niciunul din ei acolo şi nu le voi mai ascunde Faţa Mea, căci voi turna Duhul Meu pentru casa lui Israel”, zice Domnul Dumnezeu.

Pentru că Dumnezeu a fost gelos pentru numele Său sfânt, deoarece Cuvântul Său este deasupra numelui Său, EI Se va întoarce în gloria Sa, în Ierusalim.

Şi Dumnezeu S-a întors în Ierusalim, dar majoritatea celor din Israel nu au crezut în El. A venit la ai Săi, şi ai Săi nu L-au primit (Ioan 1: 11). „La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu… Şi Cuvântul S-a făcut trup şi a locuit printre noi, plin de har şi de adevăr. Şi noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl” (Ioan 1: 1, 14). Cuvântul grecesc tradus aici locu*it îns*eamnă literal prezenţa Domnului în templul din Vechiul Testament.

Iisus, „Dumnezeul tare, Părintele veşniciilor, Domnul păcii” (Isaia 9: 6), a venit la Ierusalim. Simeon L-a recunoscut când a

fost adus ca un copilaş pentru a fi închinat Domnului (Luca 2: 22).

Simeon L-a luat în braţe, a binecuvântat pe Dumnezeu şi a zis: „Acum, sloboade în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor, LUMINA CARE SĂ LUMINEZE NEAMURILE şi slava poporului Tău Israel”. (Luca 2: 28 – 32)

Citim în Evanghelii că Domnul Iisus Hristos a venit din nou la Templu când a fost în vârstă de doisprezece ani. Deşi i-a pus în uimire pe cărturari şi farisei, totuşi, aceşda nu şi-au dat seama cu cine au de-a face.

La vârsta de treizeci de ani, Domnul Iisus Hristos, care este Iehova-şama, şi-a început lucrarea în mijlocul poporului Său (Luca 3: 23). Oamenii au văzut minunile Sale şi I-au auzit cuvintele, dar nu au crezut. În loc să creadă că El era Iehova, EU SUNT, ei au „au luat pietre ca să arunce în El. Dar Iisus S-a ascuns şi a ieşit din Templu” (Ioan 8: 59).

Ei au refuzat să se supună lui Adonai. Nu puteau să vadă că Iehova-iire stătea înaintea lor în Templu. Acolo, pe Muntele Moria, chiar în locul în care Avraam a adus ca jertfă un berbec în locul lui Isaac, stătea Mielul lui Dumnezeu, soluţia lui Dumnezeu pentru păcatele lor. Însă ei erau încăpăţânaţi şi orbi. Şi-au acoperit urechile şi şi-au închis ochii (Matei 13: 13 – 15). Au refuzat să-L urmeze pe Iehova-raah, Păstorul care le-ar fi dat viaţă.

„Din clipa aceea, mulţi din ucenicii Lui s-au întors înapoi şi nu mai umblau cu El” (Ioan 6: 66). Ei n-au vrut să se strângă în jurul lui Iehova-nisi, Steagul lor. „Pentru că, întrucât n-au cunoscut neprihânirea pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-şi pună înainte o neprihănire a lor înşişi, şi nu s-au supus astfel neprihănirii pe care o dă Dumnezeu. Căci Hristos [Iehova-ţidehenu] este sfârşitul Legii, pentru ca oricine crede în El, să poată căpăta

neprihănirea” (Romani 10: 3 – 4). Dar poporul n-a vrut să creadă şi să-L primească.

Când evreii au hotărât să-L omoare şi L-au arestat în Grădina Ghetsimani, ei nici nu au visat că îşi puneau mâinile pe Iehova-savaot, Domnul oştirilor, care ar fi putut avea la dispoziţia Sa „mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri” (Matei 26: 53).

L-au răstignit pe Iehova-ţidehenu şi din trupul Lui au curs apă şi sânge. Ei nu au ştiut că, de fapt, aceasta era leacul vindecător din Galaad pentru rănile păcatului, sângele lui Iehova-rafa, Domnul care vindecă. Ei nici nu au crezut că „printr-o singură jertfă El a făcut desăvârşiţi pentru totdeauna pe cei ce sunt sfinţiţi” (Evrei 10 – 14).

Cei care doreau să fie sfinţi nu au văzut că pe cruce atârna pentru sfinţirea lor Iehova-mecodişchem. Astfel, nu au avut parte de „pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos”, Iehova-şalom (Romani 5: 1). Cu toate acestea, Domnul Iisus Hristos a făcut ceea ce a spus: „Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău şi li-L voi mai face cunoscut” (Ioan 17: 26).

În timpul celor de treizeci şi trei de ani petrecuţi pe pământ, Domnul Iisus a intrat şi a ieşit de multe ori din Templu. Apoi, într-o zi, slava Domnului s-a îndepărtat iarăşi de Templu, spunând: „Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci şi ucizi cu pietre pe cei trimişi la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi, cum îşi strânge găina puii sub aripi şi n-aţi vrut! Iată că vi se lasă casa pustie; căci vă spun că de acum încolo nu Mă veţi mai vedea până când veţi zice: «BINECUVÂNTAT ESTE Cel CE vine ÎN Numele Domnului». Şi Iisus a ieşit afară din Templu” (Matei 23: 37 – 24: 1).

Iisus a plecat la Tatăl, dar nu ne-a lăsat fără mângâiere. Chiar acum El este Iehova-şama pentru cei care au crezut în Numele Lui, pentru că El locuieşte în ei. „Totuşi, vă spun adevărul: Vă este de folos să mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite” (Ioan 16: 7).

Domnul este aici 205

Dacă ai crezut în Numele Domnului Iisus Hristos, „ştii că eşti Templul lui Dumnezeu şi că Duhul lui Dumnezeu locuieşte în tine” (1 Corinteni 3: 16)?. Asta înseamnă: „Hristos în tine, nădejdea slavei” (Coloseni 1: 27). „El însuşi a zis: «NICIDECUM N-AM SĂ TE LAS, CU

NICIUN CHIP NU TE VOI PĂRĂSI»” (Evrei 13: 5).

Deci, cum trebuie să trăim? Aşteptându-L „din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morţi: pe Iisus, care ne izbăveşte de mânia viitoare” (1 Tesaloniceni 1: 9, 10).

Dumnezeu a promis că Se va întoarce în Ierusalim şi că numele Ierusalimului va fi Iehova-şama, Dumnezeu este aici. Când. Se va întoarce, se va împlini cuvântul pe care i-a spus poporului Său prin prorocul Ezechiel:

Şi să le spui: „Aşa vorbeşte Domnul, DUMNEZEU: «Iată, voi lua pe copiii lui Israel din mijlocul neamurilor la care s-au dus, îi voi strânge din toate părţile şi-i voi aduce înapoi în ţara lor. Voi face din ei un singur neam în ţară, pe munţii lui Israel; toţi vor avea un singur împărat şi nu vor mai fi două neamuri, nici nu vor mai fi împărţiţi în două împărăţii. Nici nu se vor mai spurca, prin idolii lor, cu urâciunile lor şi cu toate fărădelegile lor. Îi voi scoate din toate abaterile cu care au păcătuit şi-i voi curăţa; ei vor fi poporul Meu şi Eu voi fi Dumnezeul lor. Robul Meu David va fi împărat peste ei şi toţi vor avea un singur păstor. Vor urma poruncile Mele, vor păzi legile mele şi le vor împlini. Vor locui iarăşi în ţara pe care am dat-o robului Meu Iacov şi pe care au locuit-o şi părinţii voştri. Da, vor locui în ea, ei, copiii lor şi copiii copiilor lor, pe vecie, şi Robul Meu David va fi voievodul lor în veci. Voi încheia cu ei un legământ de pace, care va fi un legământ veşnic cu ei; îi voi sădi şi-i voi înmulţi, şi voi pune locaşul Meu cel sfânt în mijlocul lor pentru totdeauna. Locuinţa Mea va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeul lor şi ei vor fi poporul Meu. Şi neamurile vor şti că Eu sunt DOMNUL, care sfinţeşte pe Israel, când locaşul Meu cel sfânt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor (Ezechiel 37: 21 – 28).

Dar, înainte de toate acestea sau cu toate acestea, Dumnezeu trebuie să împlinească promisiunea pe care ne-a făcut-o nouă, Bisericii: „În casa Tatălui Meu sunt multe locaşuri. Dacă n-ar fi aşa, v-aş fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Şi, după ce Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi” (Ioan 14: 2 – 3).

În acel loc doresc să fiu, acolo unde este El – Iehova-şama.

Apoi am văzut un cer nou şi un pământ nou; pentru că cerul dintâi şi pământul dintâi pieriseră, şi marea nu mai era. Şi eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Şi am auzit un glas tare, care ieşea din scaunul de domnie şi zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, şi ei vor fi poporul Lui şi Dumnezeu însuşi va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va şterge orice lacrimă din ochii lor. Şi moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici ţipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut". Cel ce şedea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi". Şi a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut şi adevărate" (Apocalipsa 21: 1 – 5).

Până va veni El, fie ca tot ce există în templul Său, trupul meu şi al tău să strige slavă Domnului (Psalmul 29: 9).

Maranata!

Îţi mai aduci aminte că în prima şi de studiu ţi-am cerut să scrii cine crezi *că este Dumnezeu*? *Acum*, *ultima temă din acest studiu este să faci o altă descriere a lui Dumnezeu*. *După ce vei termina de scris*, *compar-o cu descrierea făcută în prima %i*. *Ce te-a învăţat* Dumnezeu *prin acest studiu*? *Ce binecuvântări ai primit studiind numele lui Dumnezeu*?

Dacă vrei să reţii adevărurile pe care le-ai învăţat, repetă mereu fiecare numele al Lju în timp ce te rogi. *Cunoaşterea numelor lui Dumnezeu te va ajuta să i te închini aşa cum se cuvine*.

Domnul este aici 207

VERSET DE MEMORAT

Cei ce cunosc Numele Tău, se încred în Tine, căci Tu nu părăseşti pe cei ce Te caută, Doamne!

PSAI. MUI. 9: 10

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUŢII

1. Ce înseamnă numele Iehova-şama?

2. Unul dintre numele lui Dumnezeu este Cana, Gelos. Ce legătură există între aceste două nume: „Dumnezeu este aici" şi

„Dumnezeu gelos”?

3. Ce imagine ti s-a format în minte când ai citit relatarea depărtării lui Dumnezeu din curtea interioară a templului din Ierusalim? Cum te-a afectat emoţional această descriere?

4. Cum ai defini gelozia lui Dumnezeu? Cum vezi tu gelozia lui Dumnezeu raportată la tine însuţi?

5. După ce Dumnezeu a plecat cu părere de rău din mijlocul poporului Său în relatarea lui Ezechiel, Îl vedem revenind în Persoana Domnului Iisus Hristos – Iehova-şama, Domnul este aici. Iisus Hristos a umblat printre ei ca:

Adonai

Iehova-iire

Iehova-raah

Iehova-nisi

Iehova-ţidehenu

Iehova-savaot Iehova-rafa Iehova-mecodişchem Iehova-şalom

Cu toate acestea, L-au respins! Tu ai studiat numele lui Dumnezeu. Îl cunoşti, aşa cum L-a cunoscut poporul Israel. Ei L-au respins. Tu ce ai făcut cu El? Cine este El pentru tine?

Dragul meu, fie ca noi să trăim în fiecare clipă cunoscând cine este Dumnezeu, aşa cum S-a descoperiţi

PLANUL LUI BuMNEZEU DE-A LUNGUL VEACURILOR

Răpirea

Iisus vine să-şi ia Mireasa! 1 Tesaloniceni 4: 13 – 18 1 Corinteni 15: 51 – 58

Scaunul de judecată „al lui Hristos

2 Corinteni 5: 10 Romani 14: 10

A doua venire a lui

Hristos

Apocalipsa 19: 11 – 21

Judecata de la Marele Tron Alb

Apocalipsa 20: 11 – 15

Prima venire a lui Hristos

Chemarea Bisericii

Iudeii şi neamurile formează un singur trup
A 70-a săptămână a lui Daniel
Apocalipsa 6 – 19
Daniel 9: 24 – 27
Domnia omului I fărădelegii
Pământul este nimicit prin foc 2 Petru 3: 10 – 13
Domnia de 1.000 ani a lui Hristos
Cerul nou Pământul nou
Ioan 3: 16 Apocalipsa 2 – 3
31/2 ani 3 l/2 ani
Matei 24: 15
Locuinţa morţilor
Luca 16: 19 – 31
Sânul lui Avraam sau Raiul
Golit şi luat la al treilea cer după moartea şi învierea lui Iisus Hristos.
2 Corinteni 12: 2 – 4
Efeseni 4: 8 – 10

Hadesul
Loc de chin
Apocalipsa 20: 1 – 6
Apocalipsa 21 – 22
Adâncul
Apocalipsa 20: 1 – 3
Iazul de foc
Apocalipsa 20: 10, 13 – 15 Matei 25: 41, 46
Mântuiţi Nemântuiţi
Cei ce cunosc Numele Tău, se încred în Tine, căci Tu nu părăseşti pe cei ce Te caută, Doamne!
PSALMUL 9: 10
EI *Şadai*
Cel Atotsuficient
EI *Olam*

Dumnezeul Cel Veşnic
EI *Elion*
Dumnezeul Cel Atotputernic
Adonai Domn, Stăpân *îehova-nissi* Iehova-*iire*
Domnul, Steagul Domnul va purta meu de grija *Iehova*
Domn
Elohim
Creatorul
Cana
Gelos Iehova-*şalom* Domnul este pace
EU
SUNT
CEL CE
SUNT
Iehova-*raah*
Domnul, pastorul meu Iehova-*rafa*
Domnul care vindeca Iehova-*şama*
Domnul este aici
EI Roi
Dumnezeul care vede Iehova-*savaot* Domnul oştirilor Iehova-*ţidehenu*
Domnul, Neprihănire a
NOASTRĂ Iehova-*mecodişchem* Domnul care te sfinţeşte
Resurse
PENTRU
STUDIU
Cum să notezi în Biblie
Unul dintre lucrurile pe care noi, cei de la Precept Ministries, te învăţăm să faci când studiezi Biblia inductiv, este să găseşti cuvintele-cheie din pasajul pe care îl studiezi şi să le notezi într-un mod deosebit. Acesta este un element foarte util şi important al pasului esenţial al studiului biblic numit observare – descoperirea a ceea ce spune textul cu adevărat. De foarte multe ori textele biblice sunt interpretate greşit pur şi simplu pentru că munca iniţială a

observării atente nu a fost făcută. Aminteşte-ţi că notarea cuvintelor-cheie te va ajuta să nu treci cu vederea peste acest pas critic.

CE SUNT CUVINTELE-CHEIE?

Cuvintele sau expresiile-cheie sunt esenţiale pentru text. Dacă acestea ar fi înlăturate, ţi-ar fi dificil dacă nu chiar imposibil să înţelegi despre ce este vorba în pasajul respectiv. Asemenea cheilor, aceste cuvinte „deschid" înţelesul textului. Recunoaşterea lor te va ajuta să descoperi scopul autorului şi pe ce anume pune el accentul în mesajul său.

Cuvintele-cheie pot fi substantive, adjective sau verbe. Deseori autorul va repeta aceste cuvinte sau expresii pentru a-şi accentua mesajul. Ele pot fi repetate pe tot cuprinsul unei cărţi – cum sunt cuvintele-cheie *a iubi* şi *a rămâne*, pe care le întâlnim pe tot cuprinsul cărţii 1 Ioan. Sau acestea se pot repeta doar într-o parte a textului, cum este cazul cuvântului-cheie-wr-/ care este folosit de patru ori în primul capitol din 1 Ioan, ca apoi să nu mai apară în întreaga carte.

În seria de studii biblice intitulată „Doamne...", ţi se cere deseori să găseşti şi să notezi anumite cuvinte sau expresii-cheie în pasajul pe care îl studiezi. Aceasta este o metodă pe care vei dori să o transformi într-un obicei de viaţă pentru studiul tău biblic.

CUM SĂ NOTEZI CUVINTELE-CHEIE

Notarea cuvintelor-cheie poate fi făcută în mai multe moduri.

1. Poţi folosi diferite culori sau combinaţii de culori pentru a scoate în evidenţă anumite cuvinte. Când notez un pasaj, îmi place să aleg o culoare, care din punctul meu de vedere, reflectă cel mai bine cuvântul pe care îl notez. Colorez referinţele la Dumnezeu cu galben pentru că Dumnezeu este lumină şi în El nu este întuneric. Colorez cuvântul păcat cu maro şi orice referinţă la Templul din Vechiul Testament o colorez cu albastru.

2. Poţi folosi o mulţime de simboluri – desenând pur şi simplu un cerc în jurul unui cuvânt, subliniindu-l sau notându-l cu un simbol

creat de tine, cum ar fi următoarele:

Când folosesc simboluri, încerc să găsesc unul care ilustrează cel mai bine cuvântul. De exemplu, cuvintele-cheie *a se pocăi* şi *pocăinţă* din Matei 3 pot fi notate cu simbolul *3* deoarece în Scriptură, rădăcina acestui cuvânt reprezintă o schimbare a modului de gândire, care duce la o schimbare a direcţiei vieţii. 3. Poţi combina culorile cu simboluri. De exemplu:

În 1 Ioan 3 cuvântul-cheie *a iubi* ar putea fi notat cu o inimă roşie astfel: *O* Dacă vrei să faci deosebire între dragostea lui Dumnezeu şi dragostea omului, ai putea colora inima pentru dragostea lui Dumnezeu cu galben şi cea pentru dragostea omului cu roşu.

Fiecare referinţă la cel rău sau la duhurile rele le-ai putea nota cu o furcă roşie: *J*.

Fiecare referinţă la legământ ar putea fi colorată cu roşu şi încadrată într-un dreptunghi trasat cu galben.

În *Biblia Internaţională de Studiu Inductiv* există o pagină întreagă cu notări sugerate pentru cuvintele-cheie din întreaga Biblie.

ATENŢIE!

Când cauţi cuvinte-cheie, uneori există tendinţa de a nota prea multe cuvinte. De exemplu, rareori notez referinţele la Dumnezeu şi la Iisus Hristos, cu excepţia cazului în care notarea acestora este importantă pentru înţelegerea mesajului. De exemplu, expresiile „în Hristos" şi „în El" sunt semnificative pentru înţelegerea mesajului capitolelor 1 – 3 din Efeseni. Dacă ai nota fiecare referinţă la Iisus din anumite relatări ale Evangheliei, Biblia ta ar conţine p-rea multe notări. Deci, trebuie să foloseşti discernământul. (întotdeauna notez fiecare referinţă la Duhul Sfânt, deoarece numele Lui nu apare prea des şi există multă confuzie cu privire la Persoana şi lucrarea Duhului Sfânt.)

Aminteşte-ţi să cauţi acele cuvinte legate de tema de bază a textului. Uneori un cuvânt-cheie s-ar putea să nu fie repetat foarte mult, dar ştii că este cuvânt-cheie, deoarece fără acesta nu ai şti despre ce vorbeşte autorul în acel pasaj.

NU UITA SĂ NOTEZI SINONIMELE ŞI PRONUMELE CUVINTELOR-CHEIE

Sinonimele unui cuvânt-cheie vor fi notate în acelaşi mod ca şi cuvântul-cheie. De exemplu, vei nota identic cuvântul *diavolului* şi expresia „celui rău”, din Efeseni 6: 10 – 18. De asemenea, nu uita să notezi pronumele (eu, tu, el, ea, noi, al nostru ş.a.m.d.) în acelaşi fel în care ai notat cuvintele la care se referă. De exemplu, în 1 Timotei 3: 1 – 7 vei nota pronumele – *şi* [din expresia să-l/ ţină] în acelaşi mod în care ai notat cuvântul-cheie *episcop* în acel pasaj. Pentru a fi consecvent în notare, poţi face o listă pe un semn de carte cu simbolurile şi culorile pe care vrei să le foloseşti pentru anumite cuvinte-cheie şi să păstrezi acel semn în Biblia ta.

IDENTIFICARE IMEDIATĂ

Având notate în acest mod cuvintele-cheie dintr-un pasaj, poţi privi textul şi identifica imediat cuvintele folosite şi importanţa

216 *Resurse pentru studiu* lor. În viitor vei putea să găseşti repede subiectele-cheie şi să identifici adevărurile semnificative din orice pasaj pe care l-ai studiat şi notat.

CREEAZĂ LISTE PE BAZA CU VINTELOR-C HEIE După ce ai notat cuvintele-cheie, îţi va fi folositor să faci liste cu ce ai învăţat din text prin folosirea cuvântului-cheie. De exemplu, după ce ai notat cuvântul *păcat* din 1 Ioan 3, ai putea face o listă cu ceea ce îţi spune textul respectiv despre păcat. În timp ce întâlneşti fiecare cuvânt-cheie notat, scrie tot ce răspunde la întrebările *cine*, *ce*, *când*, *uncie*, *de ce* sau *cum* cu privire la păcat. Nu numai că vei fi surprins, ci te vei şi bucura de adevărurile pe care le poţi învăţa prin acest proces simplu al observării.

Pentru mai multe informaţii referitoare la notarea Bibliei, la studiul biblic inductiv şi la Institutul de Studiu Biblic ne poţi contacta folosind adresele de la sfârşitul cărţii.

Indicaţii pentru studiul în grup

Această carte de studiu, la fel ca toate cărţile din seria „Doamne...” poate fi folosită pentru studiu biblic în grup, la şcoala duminicală, în familie şi în multe alte situaţii de grup. Iată câteva

lucruri pe care să le ţii minte când foloseşti acest studiu într-un grup pentru a sluji altora.

Încredinţează-l Domnului în rugăciune întregul studiu, căutând călăuzirea Sa pentru fiecare pas.

În timp ce grupul se formează, încurajează-l pe fiecare membru să cumpere un exemplar al acestei cărţi.

Dacă ai casete audio pentru acest curs, începe prima întâlnire cu ascultarea lecţiei introductive pentru studiu. Apoi fiecare student trebuie să studieze capitolul 1 înainte de următoarea întâlnire. (încurajează-l pe fiecare student să facă acest lucru săptămână de săptămână.)

Începând cu următoarea întâlnire, modelul vostru săptămânal de întâlnire trebuie să fie următorul: întâi discutaţi tot ce aţi studiat şi învăţat în mod individual în timpul săptămânii precedente. Apoi, dacă doriţi, puteţi avea un profesor care să vă prezinte un mesaj mai profund despre materialul pe care tocmai l-aţi studiat. Sau puteţi asculta casetele disponibile pentru această serie. Trebuie doar să te asiguri că ascultarea casetelor are loc după discuţia grupului şi nu înaintea acesteia. Scopul este ca grupul să aibă bucuria descoperirii şi a discuţiei.

Întrebările pentru discuţii de la sfârşitul fiecărui capitol din această carte au scopul de-a te ajuta în conducerea discuţiei privitoare la materialul săptămânii respective. Totuşi, numai aceste întrebări nu vor fi suficiente pentru o discuţie cu adevărat vie şi reuşită. Cu cât vei cunoaşte mai bine materialul, cu atât vei avea o libertate mai mare în conducerea grupului. Prin urmare, dragul meu, fii credincios în propriul tău studiu şi rămâi dependent de lucrarea Duhului Sfânt, care este prezent

2 (8 *Resurse pentru studiu* ca să te conducă şi să te călăuzească în tot adevărul şi care te va împuternici să faci lucrarea bună pe care Dumnezeu a pregătit-o mai dinainte pentru tine. (Ca lider al grupului ar fi ideal dacă ai putea fie să citeşti întreaga carte de studiu mai întâi, fie să faci studiul mai multor săptămâni în avans, astfel încât să ştii

direcţia în care te îndrepţi şi să poţi înţelege ansamblul materialului acoperit în acest studiu.)

În fiecare săptămână, în timp ce te pregăteşti să conduci discuţia grupului, roagă-te şi întreabă-L pe Tatăl ceresc care sunt nevoile specifice ale grupului tău, în ce priveşte învăţătura şi cum poţi acoperi cel mai bine materialul. Roagă-te având un pix în mână şi scrie o listă cu lucrurile pe care ţi le arată Domnul. Apoi, creează propriile tale întrebări sau alege din întrebările de la sfârşitul fiecărui capitol pe cele care te vor ajuta să-i încurajezi şi să-i călăuzeşti pe membrii grupului în direcţia arătată de Domnul, potrivit cu timpul pe care îl aveţi la dispoziţie.

Aminteşte-ţi că membrii grupului tău se vor simţi cel mai împliniţi atunci când vor discuta ce au învăţat în studiul lor individual. Aşa că încercaţi să nu vă abateţi de la subiectul discuţiei voastre. Asigură-te că răspunsurile pe care le daţi provin din Cuvântul lui Dumnezeu şi că sunt întotdeauna în conformitate cu întregul plan al lui Dumnezeu.

Căutaţi să creaţi în grupul vostru o atmosferă de dragoste, siguranţă şi purtare de grijă. Fiţi preocupaţi unii de ceilalţi. Purtaţi-vă sarcinile unii altora împlinind astfel legea lui Hristos – legea dragostei (Galateni 6: 2). Noi avem o mare nevoie unii de alţii.

Să ştii că Îi mulţumesc Tatălui nostru ceresc pentru tine şi pentru faptul că eşti gata să-ţi asumi acest rol foarte important de a-l zidi pe poporul lui Dumnezeu în Cuvântul Lui. Ştiu că acest proces produce respect faţă de El şi îi aduce glorie. Deci, avântă-te înainte, luptător viteaz. Iisus Hristos vine aducând cu Sine împărăţia în toată gloria ei şi răsplătirile Sale sunt cu El pentru a da fiecăruia dintre noi după faptele noastre.

NOTE

CAPITOLUL UNU

1. Din când în când vom căuta definiţia unui cuvânt în ebraică sau greacă. Deoarece Vechiul Testament a fost scris iniţial în ebraică şi Noul Testament a fost scris iniţial în greaca koine, uneori este util să apelăm la limba originală pentru a vedea înţelesul unui cuvânt. Există

multe unelte de studiu care să te ajute în această muncă. *Cum să studiem Biblia învăţătură peste învăţătură* este o carte excelentă, care te poate ajuta să înţelegi cum să studiezi mai profund Cuvântul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL CINCI

1. Michael Cârd şi John W Thompson, „EI Shaddai" (Whole Armor Publishing Company, 1981).

2. James Õrr, *International Standard Bible Encyclopedia*, vol. 2 (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing la 1930), 125.

3. Andrewjukes, *The Names of God* (Grand Rapids, Mich.: Kregel Publications, 1976), 74 – 79.

CAPITOLUL ŞASE

1. Pentru referinţe suplimentare la Dumnezeirea lui Iisus Hristos, vezi următoarele texte biblice: Ioan 1: 1, 14; Ioan 8: 24, 58; Exod 3: 14; Evrei 1: 1 – 3, 8; Isaia 9: 6 – 7.

CAPITOLUL ŞAPTE

1. Cuvântul ebraic tradus aici *dragoste* este un termen specific legământului. Acesta denotă un puternic sentiment de bunăvoinţă, pe care te poţi baza în vreme de nevoie. Apelul la dragostea statornică (uneori acest cuvânt este tradus „bunătate" sau „milă") a lui Dumnezeu este frecvent în Vechiul Testament deoarece acesta rezumă tot ceea ce Domnul a promis să-i arate lui Israel (vezi Deut. 7: 9, 12) precum şi lui David şi dinastiei sale (vezi Ps. 89: 24, 28, 33, 49; 2 Samuel 7: 15; Isaia 55: 3).

CAPITOLUL ZECE

1. Există mai multe tipuri de liste pe care le poţi face când studiezi Biblia, însă pe acestea le vom lăsa până vei studia un curs *învăţătură peste învăţătură*.

CAPITOLUL UNSPREZECE 1. În ebraică, toiagul lui Dumnezeu din Exod 17: 9 este toiagul lui Elohim.

CAPITOLUL CINCISPREZECE

1. Kay Arthur, *Beloved*: *From God's Heart to Yours* (Eugene, Ore.: Harvest House Publishers, 1995), 176.

2. Arthur, *Beloved*, 176.

3. Phillip Keller, *U/i păstor meditează la Psalmul 23* (Editura Agape, Făgăraş, 1996), 35.
4. Arthur, *Beloved*, 207.

CAPITOLUL ŞAPTESPREZECE

1. Geoffrey BuU, *God Holds the Kej* (Chicago: Moody Press, 1959).
2. Irving Jensen, *Jense/is Survey of Old Testament* (Chicago: Moody Press, 1978), 360. Used by permission.
3. Jensen, *Jensen's Survey of Old Testament*, 368.

În seria de studii biblice inductive „învăţătură peste învăţătură".
au apărut:

Cum să studiem Biblia *învăţătură ţeste învăţătură – Principiile studiului biblic inductiv*

Studii diverse

Dumnezeule, exişti?

— *Un studiu biblic pentru nou-convertiţi* Căsătorie fără regrete – *Un cămin după modelul ceresc*

Sexualitatea din perspectiva Bibliei – *Cum să-ţi păstrezi puritatea* într-o *lume plină de ispite*

Legământul – *Dumnezeu*. Se *implică în viaţa omului prin legăminte*

Leviticul – *Studiul biblic inductiv al acestei cărţi din*
Vechiul Testament

Deuteronomul

— *Studiul biblic inductiv al acestei cărţi din Vechiul Testament*

Ruda cu drept de răscumpărare – *Studiul biblic inductiv al conceptului de răscumpărător, pornind de la cartea Rut şi ajungând la Iisus Hristos, Răscumpărătorul nostru*

Darurile spirituale – *Studiul biblic inductiv al darurilor spirituale ale credincioşilor nou-testamentali*

Studii pentru copii

Cum să studiem Biblia – *pentru copii – Principiile studiului biblic*

inductiv prezentate pe înţelesul copiilor

Sens interzis, Iona!

— *Studiul biblic inductiv pentru copii al cărţii Iona*

Vai, am dat de probleme!

— *Studiul biblic inductiv pentru copii al Epistolei lui Iacov*

Studii pentru tineri

Geneza pas cu pas – *Un studiu al primelor 11 capitole din Geneza*

Ioan pas cu pas – *Un studiu al Evangheliei după Ioan*

Avraam – *Cum să devii prieten cu Dumnezeul Cel credincios*

Iosif – *Cum să-ţi păstrezi echilibru când visele tale sunt spulberate*

Iosua – *Un studiu care îţi va mări credinţa în Dumnezeul credincios legământului Său, care te are în mâna Sa şi nu te va lăsa niciodată*

Judecătorii – *Studiul biblic inductiv al acestei cărţi din Vechiul Testament*

1 Samuel – *Dumnezeu caută un om după inima Lui*

2 Samuel şi 1 Cronici – *Viaţa lui David, un om după inima lui Dumnezeu*

Studii din Evanghelii

Predica de pe munte – *Cum să fii fericit (Matei 5 – 7)*

Evanghelia după Ioan 1 – *Umblând cu Lumina lumii (capitolele l-11)*

Evanghelia după Ioan 2 – *Rămâneţi în adevărata Viţă şi veţi aduce multă roadă (capitolele 12 – 21)*

Studii din Epistole

Romani 1 – *Prima parte a studiului biblic inductiv al Epistolei către Romani (capitolele 1 – 5)*

Romani 2 – *A doua parte a studiului biblic inductiv al Epistolei către Romani (capitolele 6 – 8)*

Romani 3 – *A treia parte a studiului biblic inductiv al Epistolei către Romani (capitolele 9 – 16)*

Doamne, dă-mi o inimă dedicată Ţie: *Studiu devoţional* despre *dezvoltarea unei pasiuni pentru Dumnezeu – Un studiu biblic bazat pe* 2

Corinteni

Filipeni – *Cum să te bucuri întotdeauna*

2 Tesaloniceni – *Cum să aşteptăm venirea Domnului*

2 Timotei – *Un studiu în ucenicie*

Tit – *Cum să trăieşti având un caracter integru*

Evrei 1 – *Prima parte a studiului biblic inductiv al Epistolei către Evrei (capitolele 1 – 4)*

Evrei 2 – *A doua parte a studiului biblic inductiv al Epistolei către Evrei (capitolele 5 – 13)*

Iacov – *Credinţa fără fapte este zadarnică*

1 Petru – *Masca ipocriziei se topeşte în flăcările suferinţei*

Studii ale cărţilor profetice

Daniel Apocalipsa 1 Apocalipsa 2 Apocalipsa 3 Apocalipsa 4

Femeile Bibliei Femeile Bibliei

— *Ce se întâmplă pe pământ*... *potrivit cu planul lui Dumnezeu*

— *Mesajul Domnului Iisus Hristos către Biserică (capitolele 1 – 3)*

— *Descoperirea cărţii Apocalipsa (capitolele 4 – 22)*

— *„Care va fi semnul venirii Tale şi al sfârşitului veacului acestuia?”*

— *Interpretarea Apocalipsei în lumina profeţiei biblice*

Alte studii

— *Un studiu biblic despre „femeile fără nume”*.

— *Un studiu biblic despre „femeile cu nume”*.

Răspunsuri practice pentru viaţă – *Studii din cartea Proverbelor lui Solomon*

Zidind relaţii – *Cum să dezvolţi relaţii trainice pline de compasiune şi dragoste*

Credincioşii care doresc să se implice în procesul de ucenicizare într-o biserică locală se pot înscrie la Institutul Biblic PRECEPT MINISTRIES. Viziunea institutului este să pregătească şi să formeze lideri care înţeleg procesul de ucenicizare şi doresc să se implice practic în biserica locală din care fac parte. În timpul pregătirii, studenţii vor avea ocazia să înţeleagă importanţa crucială a Cuvântului lui Dumnezeu în viaţa fiecărui creştin şi vor experimenta efectele

acestuia în vieţile lor. Ca urmare a transformării vieţilor lor şi a deprinderilor însuşite în timpul studiilor, absolvenţii se vor putea implica în zidirea sau edificarea altor oameni în Cuvântul lui Dumnezeu, participând astfel la îndeplinirea Marii Trimiteri primite de la Mântuitorul şi Domnul nostru Iisus Hristos şi, astfel, la glorificarea Dumnezeului nostru.

Pentru informaţii privitoare la institut, procurarea, prezentarea şi folosirea materialelor de studiu ne puteţi contacta la una dintre următoarele adrese:

Mia şi Costel Oglice E-mail: costel. oglice@gmail.com *sau*

Gigel Olariu

CP 83, OP Lugoj, 305500

Judeţul Timiş, România

Tel. /Fax 0256/352 996

Mobil: 0722/436 143

E-mail: romprecept@yahoo.com

Web site: www.precept.ro

DESCOPERĂ

PUTEREA NELIMITATĂ A NUMELUI LUI DUMNEZEU

Aş dori mult să ne putem întâlni ca să – (i împărtăşesc relatări incredibile despre ce s-a întâmplat în vieţile oamenilor care au studiat numele lui Dumnezeu. În timp ce vei descoperi numele lui Dumnezeu, eu cred că vei avea propria-ţi relatare!”

— *Kavărthur*

O MARE PARTE din confuzia şi durerea noastră rezultă din faptul că nu-L cunoaştem pe Dumnezeu – nu ştim cine este El cu adevărat şi nici cum lucrează în vieţile noastre.

Dar cu ajutorul cărţii *Doamne, vreau să te cunosc*, această situaţie se va schimba. Când II cunoşti mai bine pe Dumnezeu studiind numele Sale – Creator, Vindecător, Purtător de grijă şi multe altele – vei primi putere să rămâi în picioare. Vei găsi putere pentru vremurile de încercare, mângâiere în suferinţă şi împlinirea celor mai adânci nevoi ale sufletului tău. Şi, bineînţeles, umblarea ta cu Dumnezeu va fi transformată.

Cartea *Doamne*, *vreau să te cunosc* este un studiu profund şi plin de învăţătură. Timpul tău zilnic de părtăşie cu Dumnezeu prin Cuvântul Său te va duce la comoara nelimitată care îţi este disponibilă ţie ca şi copil al Său. Şi acestea sunt adevăruri pe care le poţi împărtăşi uşor cu alţii, în mod individual sau într-un grup.

SERIA „DOAMNE...", de Kay Arthur este o serie de studii biblice pline de învăţătură, destinate să te găsească acolo unde eşti şi să te ajute să descoperi răspunsurile lui Dumnezeu pentru cele mai adânci nevoi ale tale.

ISBN 175 – 173 – 77M7-M7 – 1
Editura CUNOAŞTEREA CUVÂNTULUI